

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ **крагујевачке**

Година IV, Број 182

Излазе четвртком

Цена **70** дин.

www.kragujevacke.rs

8. новембар 2012. године

ISSN 1821-1550

ПЛАНИРАЊЕ НОВЕ ГРАДСКЕ САОБРАЋАЈНИЦЕ

Од Пиваре до Лекине баре

ЕКСТРЕМИЗАМ НА
ФУДБАЛСКИМ СТАДИОНИМА

Забранити - лоптање,
или хулигане

ЕПИЛОГ САОБРАЋАЈКЕ ИЗ
1995. У ЛАПОВУ

Држава плаћа
пропусте правосуђа

СА ШТИЋЕНИЦИМА ЗАВОДА У
МАЛИМ ПЧЕЛИЦАМА

Лек за душу је
негде другде

АУТЕНТИЧНИ СРПСКИ ЈАПАНАЦ
МАСАКИ ТОМИНАГА

Православац из земље
Излазећеј сунца

СТРАНА 4

СТРАНА 12

СТРАНА 14

СТРАНА 16

ВОДА ЈЕ
ДРАГОЦЕНА

ВК
Kragujevac

ТРОШИТЕ ЕЈ
РАЦИОНАЛНО

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО

ЈАНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

SILCA

034/ 33 66 99

ЗАМЕНА СТАРИХ, ДОТРАЈАЛИХ И
ОШТЕЋЕНИХ ПЛАСТИКА И ТАСТЕРА
НА СВИМ ВРСТАМА АУТО
КЛЈУЧЕВА И ДАЛЖИНАЦА

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž
mir u kući

Refilm

Karadordeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 6

W H
WOBY HAUS
Dobrodošli majstori!

Kopaonička 1, Kragujevac
034/356-722

ДРУГА СТРАНА

Оцена владе

Пише Драган Рајичић

Како оцењујем нову владу? О томе ћу на крају, пошто вам испричам ову причицу.

Елем, ономад, док сам лаганим кораком главиња ка најближе кладионици зазвонио ми је мобилни.

- У замрзивачу и фрижидеру више немамо ништа! - кевтала је у слушалицу моја жена. - Шта да скувам за ручак?

- Скувај нешто посно - закевтао сам и ја - и немој више о тим стварима преко телефона. Можда нас прислушкају!

Али коме ја причам.

- Немамо ни зејтина, ни шећера ни детерцента, а малочас су ту донели налог за искључење струје! - наставила је моја Роска да несмогре износи у телефонски саобраћај нашу породичну тајну.

- Ама - почeo сам озбиљно да се жестим - не помињи зејтин, струју, замрзивач и овога цене преко телефона. Служба ће помислити да нам је то нека лозинка, па ће онда да нас стави под додатне мере које никад нећемо успети да провалимо јер нисмо способни као председник републике или потпредседник владе. А ако их провалимо, онда би од бројке министар полиције можда поднео оставку. Не може ни он толике скандале да довека носи на својим плјечима. Ма, бре, Роска ако тако наставиш можеш и владу да срушиш! Ко ће онда да нас уведе у Европу, ако Ивица љосне о ледину! И ко ће да нам испреговара Косово? Ко? Председник наш?! У, ала се ти разумеш у политику! Он је, бре, господин који неће да испрља руке тек тако. Једва се некако опрао и од онога што је до сада радио.

Ражести се и моја Роска.

- Ја ти причам да више немамо ни 'леба да једемо, а ти ми трабујаш о прислушкивању! Јебала те и Служба и Европа и политика! Долази кући да видимо да ли из ове ситуације можемо да се извучемо без да откопавамо баба Мару коју смо сахранили са све она два њена дуката!

Шта ће помислити Служба о мени ако су и ово снимили, зајаукао сам у себи, а мојој маторј будали гласно одбрусio: - Не дики панику, ова влада је тек сто дана на власти. Скувај нешто на води, биће лакше за варење, а уместо детерцента користићемо старинску варијанту - свињски сапун. Шта ће ти прашак кад нам је веш машина и онако цркла намртво!

Ни то не смирује моју Роску, него наставља да тера по своме.

- Е, сад си ми дигао притисак, а имам само још једну таблету. Сврти код кума Стане и позајми још једну кутију да имам за не дај боже, тј. док ти не нађеш неки посао. Рок ти је до нове године, после тога не мораши ни да се враћаш кући. Иди код оних који су ти обећали силне промене!

И прекиде везу, баш кад је Служби можда било најзанимљије.

У кладионици сам након овог разговора ушао прилично деконцентрисан. Од своје уштећевине коју сам стекао тако што сам оставио дуван, алкохол, аутомобил, одећу и обућу, месо, воће и слаткише, некако сам направио два тикета са којима бих, ако ми дођу, могао деци да купим патице, а Роски купус за кацу. Опасну сарму уме та да направи, кад год има од чега.

Лото листић сам, међутим, попунио из истог фонда, али с много више озбиљности и оптимизма. Употребио сам сва расположива знања и технике бајања за склапање добитне комбинације од седам бројева. Чак сам листић, пре одласка на уплатно место, и освештао у цркви.

И сад је, дабоме, све у божјим рукама. Буде ли ме погледао на следећем извлачењу и тутну ми премију у руке, ја бих онда досадашњи учинак нове владе могао да оценим веома добром оценом. Шта добром, одличном, море!

Ето то је мој одговор на питање с почетка текста.

АНКЕТА МИСЛИТЕ ЛИ ДА ПОЛИЦИЈА ПРЕКОРАЧУЈЕ СВОЈА ОВЛАШЋЕЊА?

М. Ићајловић

Леон Ђубић,
програмер:
- Тренирају
строгоћу, прво
политичари, па
онда и сви
остали.

**Милоје
Обреновић,**
карикатуриста:
- Зависи од
личности, неки су
коректни и
толерантни, а
неки нису.

**Драган
Димитријевић,**
варилац:
- Са милицијом
не кумујем, са
судом не
другујем.

**Жељко
Маринковић,**
полицијац:
- Сваки посао
ради човек са
именом и
презименом!

**Ружица
Табаковић,**
медицинска
сестра:
- Немам појма.

**Ненад
Маршићевић,**
контролор:
- Највише их
нападају они што
су се лизали до
јуче са њима.

**Драган
Лазаревић,**
адвокат:
- Крше
овлашћења у
свим областима и
понашају се
дрско.

Милица Митић,
трговац:
- Да, ако је
истина што се
говори у
медијима.

**Јелена
Вучковић,**
економиста:
- Снимци
пребијања све
говоре.

Житопродукт

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по производничким ценама

Производничке цене, гарантовани квалитет белог, лиснатог, печеног, замрзнутог пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима: ТЦ Аеродром, Мала пијаца, код улаза у Житопродукт, у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејовића 5

prozori sa imenom
i prezimenom

SUNCE

Da li ćete i ove zime
grejati ulicu?

suncemarinkovic.com 034/ 330 870

Када би у озбиљној и уређеној држави локална власт четвртог града у земљи тако дуго и жестоко оптуживала полицијског начелника, одговор би одавно био познат: он је или крив или невин, а онда би друга страна била оглашена или „исправном“ или клеветничком, са свим припадајућим последицама

Иста мета, слично одстојању. Са политичког „нишана“ најаче политичке странке у Крагујевцу не скида се главни градски полицијац Иван Ђоровић, а државни органи у чијем је ресору безбедност и даље ништа не „пресецају“. Можда су демимичан одговор за то и најновије чињенице које говоре да је и сам врх полиције у „извесном хаосу“, јер ако на колону возила председника Србије Томислава Николића службеним аутомобилом „налеће“ високи официр полиције, а председник и потпредседник Владе Александар Вучић прислушкује се, опет по неком полицијском налогу, онда се с разлогом може претпоставити да у безбедносним структурама „има нечег трулог“.

Истовремено је најава премијера/министра Ивице Дачића о расписивању конкурса за избор новог директора полиције појачала унутрашње тензије јер је више претендентата на ово високо место, а сваки од њих има своје и „навијаче“ и опоненте, што ствара клановски амбијент тамо где му није ни место, ни време.

„Крагујевачки случај“ у таквим околностима, претпоставка је, има маргинални третман, јер ко ће се бавити тамо неким „провинцијским“ чаркама, кад се у престоници ради „о главама“ и државног врха и полицијске управе. Зато је створен опасан вакуум, стање у коме нема реаговања и одговора и у коме су обе стране истовремено и „праве“ и „грбаве“, што никако није могуће.

■ Ни крив, ни невин

Још пре скоро два месеца, званично заведено 11. септембра, градоначелник Верољуб Стевановић писмом се лично обратио министру полиције Ивици Дачићу са „захтевом за предузимање хитне интервенције“. Навео је да „већ известан временски период постоје учстале хажке на мене и моје сараднике од људи из Полицијске управе Крагујевац, а поводи и поступци који су вођени били су различити“.

Стевановић је тада први пут навео да је директор „Шумадија сајма“ Ивица Самаиловић „брутално претучен на јавном месту, усрд главне улице“, 10. септембра у раним јутарњим сатима. Он је министру тада, дакле дан после инцидента, послао и видео снимак, који је јавност могла да види тек прошле недеље, јер се министар у међувремену није оглашавао, па се приступило новом начину „борбе“ - кроз јавне притиске.

Ужижи

„КРАГУЈЕВАЧКОМ СЛУЧАЈУ“ НЕ ВИДИ СЕ РАСПЛЕТ

У ђутању је (не)сигурност

Стевановић се 18. септембра писмом скоро идентичне садржине обратио Сектору унутрашње контроле МУП-а Србије, а 12. октобра опет Ивици Дачићу, али сада као председнику Владе, и потпредседнику Александру Вучићу. У њему их обавештава о проблемима са Полицијском управом и констатује: „Могуће је да је то за Владу ситан проблем. За Крагујевац није, па не може бити ни за мене. Могуће је да то Вама чини непријатност и претежак проблем да бисте се у њега упушили. Сасвим могуће. Ја морам, јер немам избора“, написао је Верољуб Стевановић.

Ни у једном од поменутих писама не помиње се именом начелник Полицијске управе Иван Ђоровић, већ само функција и институција. Међутим, у наступима за јавност, који су почели месец дана после обраћања без ефекта на адресе високих државних функционера, тачно је адресиран „субјекти“ и формулисан захтев: Иван Ђоровић и његова смена или оставка!

Одговор Београда за све време од писања писама и истицања захтева представника власти у Крагујевцу - стаје у једну реченицу: специјални антикорупцијски тим МУП-а Србије упућен је да настави започете истраге, а органи унутрашње контроле испитаће да ли крагујевачка полиција ради у законом допуштеним оквирима. И то је урађено са великом доцњом, а када ће се обелоданити ишта од тих испитивања - то већа знају смо пробране персоне са врха полицијске (а вероватно и политичке) хијерархије.

Кад би у озбиљној и уређеној држави локална власт четвртог града по величини у земљи тако дуго и жестоко оптуживала полицијског начелника, с којим треба да буде у партнеријском а не „ратним“ односима, одговор би одавно био познат: тај начелник је или крив или невин, а онда би друга страна била оглашена

или „исправном“, или клеветничком, са свим политичким последицама које из тога следују. Нажалост, овде се један инцидент претвара у „случај“, он у аферу, афера у сензацију, значи ефекат је котрљајуће грудве зато што нема правог и благовременог законитог „арбитра“.

■ Политичка комбинаторика

Таква атмосфера је богомдана за спекулације сваке врсте, нагађања и претпоставке о коначном исходу, па и трачарења и чаршијске „судове“ у којима свака чињеница има „надградњу“, а свака оцена посебан угао гледања.

Тако ће, рецимо, по једној верзији расплета, начелник Иван Ђоровић бити „прекомандован“ у Београд, где у полицијском врху има завидан рејтинг, а у догледно време постаће и доктор наука за област - однос полиције и медија. Тиме би се спустила политичке тензије у Крагујевцу, бар када је реч о релацији градска власт - Полицијска управа.

Додуше, Ђоровић је, по кулоарским изворима, и раније „упућиван“ у престоницу, посебно онда када га је „на зуб узимала“ овдашња Демократска странка, али он је успео да састави осам година начелнико вања у Крагујевцу.

Много богатије и маштовитије приче преду се на тему политичке судбине власти у Крагујевцу и водеће странке „Заједно за Шумадију“. Најдаље је отиша она по којој ће „Верков сукоб са полицијом“ најбоље капитализовати републичка коалиција с напредњацима на челу. Они ће, наводно, искористити ситуацију да и власт у Крагујевцу „уподоби“ са републичком, за шта им овдашњи неспоразуми са полицијом могу послужити као добар повод и разлог да покрену кампању и преузму управљање градом.

У том сценарију свакако има и нешто истине. Српска напредна странка радо би себе видела у тој улози, после Новог Сада, Ниша, Ужица, Лесковца, Зрењанина и других градова (Београд је надохвата руке, само треба стиснути петљу и преузети га), Крагујевац би добродошао као доказ јене нове политичке моћи. У осталом, зар није и блам да Томислав Николић „освоји“ државу, а измакне му родни град.

Међутим, сновима и жељама испречава се једноставна математика, прост рачун. Све комбинације изборних резултата у Крагујевцу које се очитују кроз број одборника у градској Скупштини не могу напредњаке да уусточи на позицију какву имају у држави. Они су то прерачунали још одмах после избора и зато Крагујевац никада нису ни помињали као место за „уподобљавање“ власти.

У Крагујевцу, заправо, већ „уподобљено“ оно што је у датим околностима било могуће. Владајућу коалицију чине УРС, Заједно за Шумадију, социјалисти, све ове странке су партнери и у републичкој Скупштини, плус ДСС и ЛДП. Фале само напредњаци (!), мада је и њима, додуше неформално, Верољуб Стевановић понудио да уђу у градску коалицију, али они су се онда нећаки.

Е, сада, ови који данас рачунају како би СНС могао да преузме власт и у Крагујевцу, имају отприлике две комбинације, с тим што би у обе Заједно за Шумадију прешла у опозицију, мада то не би било „уподобљавање“, већ „расподобљавање“, јер је Заједно већ у коалицији која има парламентарну већину на нивоу државе. Али, ајде нека комбинију.

По првој, требало би УРС да се раздружи са странком Заједно за Шумадију, дакле да Млађан Динкић „откачи“ свог најближег партнера Верољуба Севановића, па да се 12 Урсових одборника у Скупштини града (Заједно има 25) упорача са 18 напредњака и десет социјалиста. То би укупно било 40 одборничких места, али за скупштинску већину треба 44, јер укупно има 87 одборника. До већине би рачунски могло да до-

баци пет представника ДСС-а, али реално они се не препознају у овом друштву ни у Републици, ни у граду. ЛДП, наравно, овде не треба ни теоретски стављати у шему. Значи - пропао рачун.

Друга комбинација још је нестварнија, јер рачуна на то да би напредњаци у Београду уместо социјалиста у владајућу коалицију могли да удјеју Демократску странку, онда када је преузиме Ђилас, који се наводно нешто домуњава с Вучићем. Када би се то стање „пресликало“ на Крагујевац, СНС и ДС би имали 30 одборника (18 плус 12), а где им је још најмање 14? Нека опет УРС „откачи“ својих 12 од Заједно за Шумадију, збир ни тада неће бити довољан, јер су социјалисти већ прешалтовани у опозицију. Значи - и ова комбинација пропада.

■ Шта ће бити ако буде

У нагађањима о расплету актуелног „крагујевачког чвора“ фигурира и питање – шта ако антикорупцијски тим МУП-а Србије у Крагујевцу ипак ишчака нешто „прљаво“ везано за градску власт или јавна предузећа?

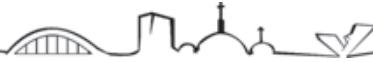
Питање је хипотетично, али сувијло, а одговор би из садашње перспективе заиста био неконзистентан.

Када је о томе реч, Верољуб Стевановић је веома самоуверен. У помињаном писму Дачићу и Вучићу он дословце каже:

„У нестабилности наше младе демократије, у свим сменама влада и заокретима политичке воље у Београду, моја мала регионална странка увек је штрчала, па су и мене и моје сараднике и локалну самоуправу у Крагујевцу небројено пута контролисали, истраживали, инспекционисали, надзорили, али и уходили и прислушкивали, што и данас чине, и никад нијесу пронашли ни једну ствар за коју би ме окривили“.

До коначног расплета можемо само да му верујемо на реч.

ЕКСТРЕМИЗАМ НА ФУДБАЛСКИМ СТАДИОНИМА

Забраниши – лоптање, или хулигане

Пише Слободан Џупаріћ

Било је и раније „ратова“ међу фудбалским навијачима на овим просторима, било је националистичких, па и шовинистичких провокација и порука које врећују „противнике“, било је и примера када су неразумевања између Београда и мањина резултирала чињеницом да је већина санџачких Бошњака радије навијала за БиХ и Турску него за Србију. Али, последњи хулигански испад заиста је показао да је дара превршила сваку меру, када су навијачи Новог Пазара „Екстреми“ истакли транспарент на којем је писало „Решен ребус, срце, бубрег, плућа, живела јута кућа“. Тим поводом огласиле су се многе странке и невладине организације, а Санџачка демократска партија саопштила је да најоштрије и недвосмислено осуђује националистички испад на утакмици између „Новог Пазара“ и „Рада“, да је несхватаљиво да неко може да велича злочин какав је почињен у „Жутој кући“. Исто тако, осуђен је транспарент „Нож, жица, Сребреница“ на претходној утакмици на стадиону београдског „Рада“.

Није ли најгора ствар коју можемо урадити да једно правдамо другим и ућемо у тај зачарани круг мреже, насиља, освете?

- Инциденти на стадионима „Рада“ и „Новог Пазара“ и шокантни транспаренти који су истакнути не могу се оправдати ни са чим, пошто се међу њима не може успоставити било каква реципрочност, каже за „Крагујевачке“ др Невен Цветићанин из београдског Института друштвених наука. – Напросто, кад се тако нешто јави, држава треба да реагује, а друштво да уложи додатне напоре да се такви инциденти не понављају. Социолошки гледано, до њих је дошло зато што неке маргиналне групе покушавају да добију друштвену моћ, не само на нелегалан, него и на нелегитиман начин.

По речима Ненада Васиљевића, председника Фудбалског клуба „Шумадија“ из Крагујевца, спаšно је све ово што се десило, па држава треба адекватно да реагује у сваком таквом случају, а законски прописи у том делу треба да буду још ригорознији – да се сваки појединични случај санкционише. Васиљевић подсећа да је овдашњи зонаш „Шумадија“ недавно одиграла једну тешку утакмицу са „Јошаником“ у Новом Пазару, где је такође било инцидента и где су Шумадинци извукли „дебљи крај“. Иако је било и батина и повреда, наш саговорник апострофира да нису сви људи исти, да је због свега што се десило следило извиђење.

Исти аршини

- Један екстремизам храни други екстремизам, па се морају кажњавати на оба краја да би се истребили, категоричан је социолог Милан Николић. – Значи, не можемо кажњавати само једну страну, а не чинити то с другом, јер ће та друга поново да изазива ову прву.

Актуелни министар и почасни председник ФК „Нови Пазар“ Расим Љајић предложио је да се забрани фудбал у Србији док се не реши проблем са хулиганима. Такав став није без подршке, али се ипак у први план ставља доследна примена закона према изгрдицима, што подразумева и драстичне казне, али са истим аршином за све

Потпредседник Владе и министар одбране Александар Вучић изјавио је да је згрожен транспарентом навијача Фудбалског клуба „Нови Пазар“ којим се извргавају руглу српске жртве злочина на Ким и да овај случај захтева реакцију државе која мора бити брза и ефикасна. Уследило је привођење неколицине екстремиста из Пазара, међутим ако се све сведе на хапшење Новопазараца, ето новог доказа двоструких стандарда државе према припадницима већинског и мањинских народа.

- Правди и закону мора да се приведе сваки изгрдиц, без обзира којем народу припада, при чemu држава Србија треба чак да има више сензибилности према припадницима мањинских народа, односно да буде строжа према онима у већини, пошто се они на неки начин осећају комфорније, тврди Невен Цветићанин. – Ми, Срби, треба да будемо строжи према нама самима него према другима, да најпре очистимо своје двориште и кукују на сопственом житу да бисмо имали право да прстом покажемо на свакога ко се недолично понаша.

Милан Николић потенцира да сваки екстремизам, без обзира којој нацији и вери припада, мора да се кажњава равном мером да би се коначно, можда, у неком дужем периоду дошло до неког, како рече, у нормаљења – јер немогуће је његово потпуно истрењење.

- Сматрам да не би требало да се све негативно што се дешавало у нашем фудбалу у последњој години и више дана дефинитивно сломи на Новопазарцима, вели Ненад Васиљевић. – Држава треба да применује исте аршине према свима, без обзира да ли су у питању националне мањине или већински народ

Министар и почасни председник ФК „Нови Пазар“ Расим Љајић најавио је да ће тражити да, због срамног транспарента, град престане да финансира овај фудбалски клуб, а предложио је чак и забрану фудбала у Србији док се не реши проблем с хулиганима.

- Верујем да би прекид свих првенстава у фудбалу био спас за нашу земљу, а трајао би одређени период док се навијачи не узобиље, док не схвate да би требало да буду прави навијачи, а не изгрдици на стадионима – сејачи мржње, насиља и освете, поручује Васиљевић.

На истом фону је и Невен Цветићанин, који потврђује да је став Расима Љајића више него коректан јер углавном политичари гурају ове проблеме „под тепих“, труде се да их минимизују и олако пређу преко њих... Отуда је реч о ставу који је знак озбиљности и одговорности – или спремности да се ухватимо у коштац с овим проблемима.

- Можда фудбал треба замрзнути док се не реше ове немиле сцене на нашим теренима, јер чињеница је да је он постао занимљивији због онога што се дешава на трибинама, међу навијачима, због њихових инцидената – него због онога што се дешава на терену, размишља Цветићанин. – На трибинама све безобразнији и опаснији. И у том смислу је Љајићев став не само храбар него и другачији од ставова многих политичара који сматрају да ово што се дођа на стадионима није страшно, да ће то проћи, да су то само неупућена и неваспитана деца... Истина је другачија, требало би да следимо пример Велике Британије, где је на трибинама уведен ред и где се фудбал игра по правилима да му тајк не одређују навијачи са трибине, већ реални фудбалери на терену – својим играма, голови-ма...

У управи сваког фудбалског клуба или спортског друштва седе управо политичари, а неки клубови плаћају путовања „навијача“ – углавном незапослених. Уосталом, ти хулигани су радо виђени и на политичким скуповима разних странака. Треба ли, најзад, с разлогом уплатити да ли су политичари најодговорнији за све чешће националистичке испаде хулигана на нашим теренима?

Испливали маргиналци

- Тешко бих се сада усудио да дам квалификацију како су политичари који седе у управама фудбалских клубова најодговорнији за понашање навијача, у недоумици је Ненад Васиљевић. – Сви ми смо зрели људи и свако од нас одговара за своје поступке. Дакле, више сам присталица индивидуалне одговорности. Мислим да не треба ићи том линијом директног обрачунавања са навијачким групама, већ се усмерити ка појединачној одговорности.

Невен Цветићанин тврди да је тешко оптуживати било кога појединачно за ово што се догађа и да би било апсурдано сумњавати да је било који политичар подстицао ово што се десило на стадиону „Рада“ или „Новог Пазара“, јер су политичари довољно мудри да виде да од тога немају користи, већ само штете.

- Што се тиче одговорности, одговорност је ситуације којој смо изложени претходних 25 година, а у којој немамо било какав поуздан друштвени систем и у којој се омогућило маргиналним ликовима да имају друштвену моћ. Опште је познато да неке утицајне вође навијача добијају новац, да су богати, да путују, да се проводе... Једноставно, треба да направимо друштво у којем ће свако ко производи неки хаос или се асоцијално понаша бити приведен закону.

Милан Николић верује да су политичари сигурно одговорни, али да су најодговорнији у датим околностима, пре свега, економски и социјални услови. Много је незапослених и гневних људи, а из историје је познато и да су се борбе гладијатора у Старом Риму користиле да се одлије бес грађана због лоших социјалних услова.

Старом Риму користиле су се борбе гладијатора у Старом Риму користиле да се одлије бес грађана због лоших социјалних услова. Кад нас се користе фудбалске утакмице и навијачке групе да се на стадионима људи иживе, да се ти вентили отворе и они испражњени и мирни врате свакодневном животу.

Социологи спорта подсећају да постоје три аспекта навијања на које се мора обратити пажња: скандирање и певање, визуелни ефекти – кореографије и физичко насиље. Они прави навијачи, тајкована „стара гарда“, држе до витешког кодекса – навијаче, обрачунају се с противничким навијачима, али неће угрозитинички живот. С друге стране, фудбалска пракса показује да постоје девијантни навијачи, који су мањом млади људи, једва пунолетни, који не презирају ни од чега. Неки аналитичари тврде да испади хулигана у извесној мери одговарају властима, јер се тиме скреће пажња с других проблема које то власт треба да решава.

Ненад Васиљевић:

Социолошки гледа-но, до инцидента на стадионима долази зато што неке маргиналне групе покушавају да добију друштвену моћ, не само на нелегалан, него и на нелегитиман начин

Ненад Васиљевић: Не

би ваљало да се све сло-ми на Новопазарцима и зато држава треба да применује исте аршине према свима, без обзира да ли су у питању националне мањине или већински народ

Милан Николић:

Борбе гладијатора у Старом Риму користиле су се одлије бес грађана због лоших социјалних услова. Кад нас се користе фудбалске утакмице и навијачке групе да се на стадионима људи иживе, да се ти вентили отворе и они испражњени и мирни врате свакодневном животу.

ПЛАТФОРМА БИВШИХ РАДНИКА ФАБРИКЕ АУТОМОБИЛА

Млађима посао, старијима пензија

Од око 900 радника Фабрике аутомобила који су у јануару прошле године проглашени технолошким вишком 120 је са факултетском дипломом, а међу њима је 80 машинских инжењера. Министарству рада нуди се модел за решавање овог проблема, а какав ће исход бити – неизвесно је

Бивши радници Фабрике аутомобила који се од јануара прошле године налазе на евиденцији Националне службе за запошљавање спремили су платформу за разговор са људима из Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, локалним чланицима, али и послодавцима. Они тренутно добијају месечну надокнаду од 19.000 динара, која ће им, по истеку две године од преласка на биро, бити укинута. За то време они су обавезни да похађају обуку и да се преквалификују.

Њима је у јануару 2011. године обећано да ће после преквалификације иматати приоритет у запошљавању у компанији „Фијат аутомобили Србија“ или код „Фијатових“ коопераната. Ништа се од тога, међутим, није десило.

Од заменика градоначелника Крагујевца Небојше Здравковића добили су обећање да ће учинити све да делегацији бивших радника Фабрике аутомобила уговори састанак у Министарству рада и запошљавања, јер Министарство привреде више нема ингеренције да реши њихов проблем.

Радници траже да послодавци, пре свега из компанија које су добављачи компаније „Фијат аутомобили Србија“, људе који имају до 25 година радног стажа и мање од 50 година старости позивају на разговор и понуде им посао. У крагујевачкој локалној самоуправи обећали су да ће уприличити сусрет бивших радника и послодавца. Датум евентуалних разговора још није одређен.

М. Ђ.

Иначе, обећано је и да ће град разним подстицајним мерама, као и Национална служба за запошљавање, подстаки запошљавање бивших радника Фабрике аутомобила, како је уговором са „Фијатом“ и прецизирено. Зато удружење бивших радника Фабрике аутомобила захтева да се за оне који имају мање од пет година до пензије продужи трајање социјалног програма, односно да на бироу за запошљавање примају новчану надокнаду до испуњења услова за одлазак у пензију. Али, о томе тек треба да се разради и ублочи.

На недавном састанку делегације радника са замеником градоначелника само је начета и тема социјалног запошљавања, која тек треба да се разради и ублочи.

Међу 900 радника, колико је као технолошки вишак из Фабрике аутомобила прешло на биро рада, највише има бравара, а потом инжењера. Са факултетском дипломом је 120 људи, од којих су 80 дипломирани машински инжењери. Са мање од десет година радног стажа је 45, од 10 до 20 има 95, а бивших радника који имају од 20 до 30 година стажа има 471, а од 30 до 40 година стажа 264.

Како ће се решити статус радника који су због уговора државе Србије са „Фијатом“ морали да напусте своја радна места за сада је крајње неизвесно. Све ће ипак бити јасније после састанка делегације радника са људима из Министарства рада и запошљавања.

М. Ђ.

СИНДИКАТИ КОМУНАЛНИХ ДЕЛАТНОСТИ

Најављен штрајк – погођени најугроженији

Комуналци од Влада Републике Србије траже да својом уредбом од примене овог закона изузме запослене шестог, петог и четвртог платног разреда

Синдикат запослених у комунално-стамбеној делатности Србије мр. Милан Грујић, написао је и да запослени у овој области не прихватају да се уводи дискриминаторски однос у обрачун зарада између радника у истом предузећу тиме што се за одређени број запослених зарада обрачунају по правилима која важе за државне намештенике, док се другима зараде утврђују на

слених у комунално-стамбеној делатности Србије мр. Милан Грујић, написао је и да запослени у овој области не прихватају да се уводи дискриминаторски однос у обрачун зарада између радника у истом предузећу тиме што се за одређени број запослених зарада обрачунају по правилима која важе за државне намештенике, док се другима зараде утврђују на

јмање плаћених комуналних радника губи од четири до 8.000 динара месечно и имаће плату од 18.443 динара, то је мање од загарантоване зараде, која износи 20.010 динара. Плата директора лимитирана је на 165.995 динара.

Просечна плата у крагујевачким јавним комуналним предузећима креће се око 35.000 динара, али ће она применом Закона о ограничењу зарада бити смањена.

Плата коју сада примају запослени који су сврстани у шести платни разред у крагујевачким фирмама у просеку износи око 25.000 динара. По новом она ће бити 18.443 динара. То се пре свега односи на спремачице, кафе куварице, монтере, возаче путничких аутомобила, раднике обезбеђења...

ПРОШЛОНЕДЕЉНА ПРОТЕСТНА ШЕТЊА КРАГУЈЕВАЧКИХ КОМУНАЛАЦА

сектору који, како тврде, погађа најугроженије категорије запослених у јавним комуналним предузећима.

У саопштењу ове две синдикалне организације, између осталог, пише да ће комуналци, ако министар Динкић и премијер Ивица Дајчић буду сматрали да дијалогу нема места, 16. новембра организовати генерални протест у Београду, а коме ће бити донета одлука о ступању у генерални штрајк у целој Србији.

У писму премијеру Ивици Дајчићу, председник Синдиката запо-

слову Закона о раду и колективних уговора.

- Уместо да Закон испуни основну норму и ограничи само највише зараде у јавном сектору, он умањује и зараде најугроженијима и најмање плаћеним радницима. Остajemo при ставу да Влада својом уредбом треба да изузме запослени шесте, пете и четврте групе по слова у комуналном систему од примене члана три овог закона.

Иначе, према тек усвојеном Закону о утврђивању максималне зараде у јавном сектору око 250.000 на-

На удару су се нашли и радници сврстани у пети платни разред, који су по старом начину обрачунати зарађивали између 25 и 30.000 динара. Сада ће, по новом закону, моћи да рачунају на плату, заједно са регресом, топлим оброком и превозом, од 22.132 динара.

На гubitку су и запослени из четвртог платног разреда, јер ће им октобарска плата, ако се закон не изменi, бити 27.665 динара.

М. Ђ.

ИТАЛИЈАНИ ОБУЧАВАЈУ ОВДАШЊЕ АУТОКОМПОНЕНТАШЕ

Како до тржишта Европе

Регионална агенција за економски развој у сарадњи са партнерима из италијанске регије Пијемонт и града Торина организовала предавање у оквиру пројекта „Аутонет“, који је посвећен сертификацији пословања домаћих аутокомпоненташких предузећа

Прва два дана ове радне седмице представници неколико овдашњих предузећа из области аутокомпонентистике, која желе да примене стандарде и процедуре неопходне за пословање на тржишту Европске уније, искористили су за стицање нових знања. Заправо, дводневну обуку у сали Регионалне привредне коморе у Крагујевцу на тему стандардизације и сертификације, која је део пројекта „Аутонет“, (финансира га Влада Италије), организује Регионална агенција за економски развој Шумадије и Поморавља у сарадњи

са партнерима из италијанске регије Пијемонт и града Торина.

Стога је и предавач био стручњак из аутомобилске индустрије Италије, експерт за сертификацију и

АНДРЕА МАРТРА,
ПРЕДАВАЧ ИЗ ИТАЛИЈЕРАДМИЛА
РАДОВАНОВИЋ

стандардизацију пословања Андреа Мартра.

- Дошао сам у Крагујевац да одржим тренинг и сматрам да је оваква врста обуке веома значајна за будући развој фирмиз из области аутокомпонентистике. Увођење стандарда је веома важно, јер то значи да ћемо сви под истим условима пословати са европским тржиштем. Поред тренинга сматрам да је едукација, у смислу доживотног учења, веома важна за развој производа и услуга, објашњава Мартра.

Међу заинтересованима за стандарде на путу ка тржишту Европске уније били су „Застава камioni“, „Застава инпро“, као и крагујевачке фирме „Гомма Лине“, произвођач гумотехничке robe за аутомобилску индустрију, која је већ постала добављач „ФАС“-а, и „Промотор Ирва“, која се бави развојем, производњом и продајом делова од метала и пластике за прву уградњу у аутондустрији, али и „Инмолд“ из Пожеге,

ПОЛАЗНИЦИ ОБУКЕ

познат по индустријској опреми, конструкцији алата и аутоматизованих система.

Након завршетка обуке стручњак из Италије обићи ће и неколико крагујевачких предузећа и дати сугестије за унапређење њиховог пословања.

- Ово је већ трећи модул на пројекту „Аутонет“, када се говори о увођењу стандарда, а претходна два су била бизнис планирање и међународни маркетинг. Након дводневне обуке предвиђене су и посете на терену, па ће господин Мартра обићи заинтересована пре-

дузећа и у делу консултантских услуга, у трајању од сат - два, предложити на који начин фирмe могу унапредити своје пословање, објашњава Радмила Радовановић, саветник у Одељењу за мала и средња предузећа Регионалне агенције за економски развој Шумадије и Поморавља.

Пројектом „Аутонет“ је предвиђено и да представници предузећа из Србије половином новембра посете Торино, где ће бити организован састанци са потенцијалним партнерима из Италије.

А. ЈОКИЋЕВИЋ

КАМП У БУЉАРИЦАМА УЗНЕМИРИО ДУХОВЕ У „АУТОСАОБРАЋАЈУ“

Фалсификатом до имовине

Слободни синдикат „Аутосаобраћај“ поднео је кривичну пријаву против члника Самосталног синдиката због тога што су присвојили камп на мору на основу одлуке Управног одбора о оснивању пословне јединице, иако та седница никада није одржана

Иницијатива Надзорног одбора „Аутосаобраћај“ из августа ове године да се прода камп у Буљарицама и да се за тај новац набаве половни, ремонтовани аутобуси из Француске нашла је у први мах на добар пријем у овој превозничкој фирмама. Са овом иницијативом сагласио се и Извршни одбор Самосталног синдиката, на чије су име у Црној Гори укњижени земљиште и објекти у кампу.

Председник Самосталног синдиката „Аутосаобраћај“ Миливоје Булатовић тада је изјавио да камп има око 12 ари и да се води на ову синдикалну организацију.

- До прошле године су га користили наши запослени, али ове године због тога што нам плате касне није било заинтересованих за одлазак на море. Људи једноставно немају новца. Ове године камп је био затворен. Уважили смо иницијативу Надзорног одбора да се за тај новац набаве половни, али ремонтовани и добри аутобуси, јер нам без тога нема опстанка, рекао је тада Булатовић.

У Слободном синдикату „Аутосаобраћај“, међутим, траже да се преиспитају многе закуписне радње везане за овај камп, јер тврде да он није у власништву Самосталног син-

диката, него да је то имовина предузећа. Председница ове синдикалне организације Сузана Марковић тврди да је камп, односно земљиште, купљено парма предузећа, као и да су тих осамдесетих година сви запослени у „Аутосаобраћају“ издавали дневнице да би се набавили бунгалови, изградили мокри чворови и кухиња и уредило мочварно земљиште.

- Интересантно је како је Самостални синдикат дошао до тога да има власништво над кампом. Они се позивају на одлуку Управног одбора предузећа од 10. маја 2005. године када је, како тврде, донета одлука о оснивању „дилјела“ друштва, односно пословне јединице камп „Буљарица“. Ми смо 18. септембра ове године затражили од правне службе предузећа да нам одговори да ли је поменута седница УО уопште одржана, под којим је бројем спорна одлука заведена у деловодник и ко је тада био председник УО. Одговорено нам је да Управни одбор „Аутосаобраћај“ није одржао седницу 10. маја 2005. године и да из тога произилази да није могао да донесе било какву одлуку, а понајмање на ијекавском дијалекту, каже Сузана Марковић.

На тој неодржаној седници за директора пословне јединице „Буљарица“ именован је тадашњи председник Самосталног синдиката Миленко Арсенијевић. Председник У-

ЛЕТОВАЛИШТЕ БУЉАРИЦЕ НА ЦРНОГОРСКОМ ПРИМОРЈУ

правног одбора „АС“-а у то време био је Слободан Јелић.

■ Где су паре ?

У Слободном синдикату кажу да је у почетку кампом у Буљарицама управљала Туристичка агенција „Аутосаобраћај“ и да у то време није било никаквих махинација, јер се тачно знало колико је људи било у кампу, колико је заређено и где су завршиле паре.

Према речима потпредседника овог синдиката Ивана Лукића, сада се то не зна, јер „самосталци“ од када газдују кампом никада нису поднели ни завршни рачун, ни финансијски извештај.

- Камп располаже са најмање 100 лежајева и има тридесетак кућица, а у сезони је скоро увек пун. Идеја да наши радници летују по приступачним ценама није остварена до краја, јер су цене и за наше радни-

ке биле високе. Према неким нашим грубим рачуницама ради се о два до два и по милиона динара по сезони. Ми само тражимо да нам се одговори где су завршиле паре од кампа у Буљарицама, каже Лукић, додајући да је овај синдикат суду и инспекторима за привредни криминал упутио кривичну пријаву.

Интересантно је и то што је Самостални синдикат 2010. године од предузећа као позајмицу добио 400.000 динара да би те сезоне отворио камп. У „АС“-у тврде да тај новац никада није враћен у благајну предузећа.

Иначе, „самосталци“ су 2. октобра 2009. године извршили и измене података у Централном регистру Привредног суда у Подгорици. Тако сада уместо Организација синдиката „Аутосаобраћај“ стоји да се камп води на Синдикалну организацију Самосталног синдиката а.д.

„Аутосаобраћај“. У изводу из Централног регистра Привредног суда у Подгорици, издатом 20. јуна 2011. године, као овлашћено лице за заступање „дијела“ друштва, односно кампа, наводи се Миливоје Булатовић, председник Самосталног синдиката „Аутосаобраћаја“.

■ Стопирана продаја

После буре која је због продаје кампа у Буљарицама подигла у фирмама Надзорни одбор стопирајо је продају. Идеја је била да се оформи комисија на нивоу „Аутосаобраћаја“ која ће прикупљати понуде и оценити да ли оне одговарају, или не. Десило се, међутим, нешто сасвим друго. Самостални синдикат је сам направио комисију и почeo са прикупљањем понуда.

- Сви радници су учествовали у изградњи кампа, а ни нас ни остали синдикате, сем самосталног, нико није питao да ли смо за продају кампа, или не. У неким агенцијама, које се баве прометом некретнине, рекли су нам да сада није најповољније време за продају кампа, али да за њега може да се добије и до 200.000 евра. Они су сами дали оглас за продају кампа у неким малотражним новинама. Због тога им се нико из Црне Горе није јавио. Јављали су се људи из околине Крагујевца, из Јагодине, Буправије... Када смо сазнали за то алармирали смо Надзорни одбор који је стопирао продају, објашњава Сузана Марковић.

Но, продаја није заустављена само због тога. Према информацијама из Самосталног синдиката нико није био задовољан понуђеном ценом за камп. Највећа понуђена цена кретала се око 80.000 до 85.000 евра, што је око три пута мање од реалне цене. У Слободном синдикату кажу да су пример газдовања кампом у Буљарицама, као и начин на који је Самостални синдикат дошао до власништва, само врх леденог брега комплетних дешавања у „Аутосаобраћају“ и најављују нове кривичне пријаве.

Милутин ЂЕВИЋ

ОДРЖАНО 39. ТАКМИЧЕЊЕ МЕТАЛАЦА СРБИЈЕ

Крагујевчани најбољи у пет дисциплина

Овогодишње радно-производно такмичење металаца окупило је преко 90 учесника из 12 градова. Свеукупни победник је Љубомир Игњатовић из Трстеника

Шести пут заредом радно-производно такмичење металаца Србије одржано је од 2. до 4. новембра у Крагујевцу, у производним халама Механичке обраде „Застава камиона“. Металци сврстани у 20 екипа из 12 градова Србије надметали су се у девет дисциплина.

На овој смотри мајстора надметало се ван конкуренције и 12 ученика средњих школа из Ниша, Ужица, Пожеге и Гуче. Према речима домаћина такмичења, председника Самосталног синдиката „Застава камиона“ Горана Милетића, металци су и на овај начин начинији да покажу да врсни мајстори не морају да брину за будућност и да ће веома брзо добити праве наследнике.

Свеукупни победник 39. такмичења је Љубомир Игњатовић, радник „Прве петолетке“ из Трстеника, који је победио у категорији заваривач – тиг. Он је поред мајсторског писма од Самосталног синдиката крагујевачке Војне фабрике добио и бајонет.

У дисциплинама металостругар најбољи је био Момчило Марковић из „Заставе оружје“, а код металоглодача прво место освојио је Јојко Опанчина, запослен у компанији „Рап Застава“.

СВЕУКУПНИ ПОБЕДНИК ЉУБОМИР ИГЊАТОВИЋ („ПРВА ПЕТОЛЕТКА“)

УСПЕШНИ КРАГУЈЕВЧАНИ МОМЧИЛО МАРКОВИЋ („ЗАСТАВА ОРУЖЈЕ“) И ГОЛКО ОПАНЧИНА („РАП ЗАСТАВА“)

ДЕТАЉ СА ТАКМИЧЕЊА МЕТАЛОСТРУГАРА

ског факултета у Београду, одлучио је да титулу победника у дисциплинама бравар - алатничар доде-

ли Тодору Живковићу из „Индустрије прецизне механике“ из Београда, а у категорији заваривач – гасној Горану Илићу, запосленом у фабрици „Гоша монтажа“ из Велике Плане.

У дисциплинама заваривач – рел најбољи је био Светислав Стојановић из крагујевачке „Енергетике“, док је у категорији заваривач магистарско писмо припало Милошу Десivoјевићу, раднику „Застава камиона“.

Награде најбољима додељио је председник Синдиката металалаца Србије Зоран Вујовић.

„ЗАСТАВА КАМИОНИ“

Крв дала 62 радника

У акцији, коју је у уторак, 6. новембра, организовало Друштво добровољних давалаца крви „Застава камioni“, драгоцену течност дала су 62 радника, а петоро је одбијено због здравствених разлога.

Ово је трећа акција овог добровољног друштва организована у овој години, а крв ће бити употребљена за залихе крагујевачког Клиничког центра.

Иначе, у овој акцији Драгољуб Петровић, радник Фабрике камиона, дао је крв по 114. пут.

У акцији су учествовали добровољни давалаци из компаније „Лугоисток“ из Ниша, као и крагујевачких предузећа „Телеком“ и „Фијат аутомобили Србија“.

М. Ђ.

ПЛАНИРАЊЕ НОВЕ ГРАДСКЕ САОБРАЋАЈНИЦЕ

Од Пиваре до Лекине баре

Нова улица треба да повеже „Громовића улаз” у „Заставу” и трасу Јужне обилазнице и да убрза саобраћај за потребе „Фијата”, а да ли ће се изградити зависи од државе која треба да обезбеди око два милиона евра

Пише Милош Пантић

ош пре 30 година у урбанистичким плановима града постојала је идеја да се трасира саобраћајна веза која се водила под називом „Ел – Бел” („Електрошумадија” – Белошевача). Намера је била да се боље повежу насеља Пивара, Лекина бара код сисоса и Петроваца и тако растерети центар града.

Да се овај план поново извуче из фасцикли и осавремени највише је утицало кашњење Јужне обилазнице која је неопходна за нормално функционисање „Фијата”.

Да би се олакшао проток саобраћаја до коначне изградње те обилазнице, Градско веће је, као привремено решење, донело одлуку да се израде планови за изградњу нове улице која би повезала „Громовића улаз” у „Заставу”, у насељу Пивара, и почетну деоницу Јужне обилазнице, недалеко од сисоса и Железничке станице.

Траса би од Пиваре ишла постојећом Улицом Војводе Степе, која би била проширења, а потом би се од надвожњака на Улици Јована Ристића (бивша Филипа Клајнха) изградила нова саобраћајница која би се петљом везала за обилазницу. Планирано је да до маја наредне године Дирекција за убанизам уради План детаљне регулације и пројекат

нове саобраћајнице, а потом би се са плановима изашло пред Владу Србије, која ће донети коначну одлуку да ли ће издвојити средства за изградњу.

■ Бржа веза

Милун Милићевић, начелник Одељења за инфраструктуру у Дирекцији за урбанизам, каже да би се на овај начин постигла знатно боља и бржа веза камиона који са ауто пута долазе у фабрику „Фијат аутомобили Србија”, јер је садашња алтернатива пролазак кроз Улицу Драгослава Срејовића (бивша Ђуре Ђаковића) где треба да се чека на пет семафора. Задатак урбаниста је да пре пројектовања кроз детаљни план разраде све варијанте и отклоне дилеме које нису ни мале ни лаке.

Већ на самом старту морала је да од отпадне почетна идеја да се од над-

БУДУЋА УЛИЦА ИШЛА БИ ДЕЛОМ ТАНКОСИЋЕВЕ

вожњака нова улица трасира правцем између сисоса „Житопродукта” и Железничке станице. Разговори са представницима Железничке станице показали су да већи део земљишта припада њима и да они нису за то да се тим правцем простире улица јер имају неке развојне планове везане за Железничку станицу, ма колико то нејасно звучало.

Зато се одмах прибегло другој варијанти, а она се састоји у томе да се од будуће петље на Јужној обилазници, на самом kraju надвожњака, улица трасира правцем који би се спојио са садашњом Танкосићевом улицом, а потом би се, након проласка поред сисоса, улица трасирала укосом и спојила са надвожњаком на Улици Јована Ристића.

Онда би прошла испод тог надвожњака и наставила Улицом Војводе Степе, где тек чекају још већи проблеми. Наime, како објашњава Милун Милићевић, овде је ширина постојеће саобраћајнице само пет метара, а за потребе камионског саобраћаја у два смера и у-

слове које траже Италијани она би морала да има ширину осам метара.

- У дужини од 200 метара ширине улице је само пет метара. Са једне стране су куће, а са друге индустриски колосек који води од „Заставе” до Железничке станице. Једина варијанта за проширење у том делу је рушење око десетак кућа, што би знатно поскупело целу инвестицију. Кроз детаљни план ми морамо да се одлучимо да ли ћемо ићи на рушење, или у том делу увести семафор који би назименично пропуштао возила, каже Милун Милићевић.

■ Пивара на траси

Следећа критична тачка на овој деоници дужине 950 метара је у самом насељу Пивара, где се преко пута „Громовића улаза” у „Заставу” налази старо стовариште „Јагодинске пиваре”. Урбанисти тек треба да добију одговор од Завода за заштиту споменика да ли је овај објекат под неким видом заштите како би предложили да ли да се он руши, или би морао да се обиђе укопавање трасе изнад тога, по ободу Пиварског брда.

По речима Милуна Милићевића, и једна и друга варијанта поскупљу-

је пројекат и траже додатна улагања. али би са саобраћајне тачке гледиšta било боље да се зграда заобиђе, јер би се онда добило само једно укрштање до уливања саобраћаја у круг „Заставе”. Защитари споменика били су у овој причи консултовани и о даљој судбини водоторња који се налази поред Железничке станице, крај самог надвожњака. Како је овај објекат под заштитом, донета је одлука да се он не руши, већ да га будућа улица заобиђе, за шта постоје просторне могућности.

Оно што је у овом тренутку познато јесте да ће траса будуће улице само пролазити испод надвожњака у Јовану Ристића и у овом тренутку није планирано повезивање са њом, иако се касније може размишљати о томе да се направи ова веза када за то буде средстава. Милун Милићевић појашњава да планирану улицу треба посматрати као део решења саобраћаја везаног за „ФАС”. У овом тренутку шлепери на путу ка тој фабрици иду такозваном мини Северном обилазници, односно Булеваром краљице Марије.

Када се производња повећа и тим правцем буде пролазило више стотина шлепера дневно, предвиђено је увођење такозваног зеленог семафорског таласа, али за тим још нема потребе. Само се код Железничке станице Грошићи у овом тренутку ради на увођењу семафора који детектује дужину колоне возила и укључује се ради пропуштања возила која скрећу ка бившој касарни, где су сада фабрике компоненташа.

Идеја је, заправо, да се изградњом нове саобраћајнице промет камиона кроз Северну мини обилазницу растерети и практично појади, а размишља се и о увођењу својеврсног кружног тока, при чеми би камиони једном трасом долазили у фабрику, а другом, овом која се тек планира, одлазили. Небојша Здравковић, заменик градоначелника и координатор градске управе са „Фијатом”, каже да је идеја о изградњи нове улице потекла не на захтев „Фијата”, већ на предлог саме градске управе, како би се превазишли саобраћајни проблеми до изградње Јужне обилазнице.

- Према аексусу уговора између државе и „Фијата”, нови рок за изградњу Јужне обилазнице је крај 2015. године. До тог времена треба олакшати проток саобраћаја, јер ако идуће године „ФАС” буде произвео 160.000 визила, како је планирао, онда ће дневно кроз град пролазити 460 шлепера. Пошто је обилазница обавеза државе, а она касни са инвестицијом, ми ћемо као градска управа, када планови нове саобраћајнице буду завршени, изаћи пред Министарство Верице Калановић и затражити да обезбеди два милиона евра за изградњу ове обилазнице, каже Здравковић.

Дотле, како објашњава, треба урадити и све потребне прорачуне и анализе које би показале какав би овде био проток саобраћаја и да ли би се улагање исплатило. Ипак, по свему судећи, коначну реч треба да дају Италијани, јер и њих треба уверити да би изградња нове улице била добро решење за потребе „ФАС”-а.

• SMALLVILLE •
KRAGUJEVAC
Vaša nova adresa

PRODAJA I INFORMACIJE:
BULEVAR KRALJICE MARIJE 54
KRAGUJEVAC
TEL: +381346352-641
E MAIL: INFO@SMALLVILLE.RS
WEB: WWW.SMALLVILLE.RS

Од ове школске године у нашем граду ради Средња школа „Доситеј Обрадовић“ чије је подручје рада и образовања економија, право и администрација и која са сада школује два образовна профиле - правног и економског техничара.

У питању је прва приватна средња школа на подручју Шумадије и Поморавља, док сличне школске установе већ одавно постоје у Београду, где их има 23, у Новом Саду 14, а на подручју читаве Војводине двадесетак и у Нишу једна. Ето, сада такве образовне установе по први пут и у нашем граду.

Школа је акредитована од Министарства просвете, науке и технолошког развоја 30. августа ове године и због тога је у овој школској години било касно за расписивање конкурса за редовне ученике, па су тренутно у „Доситеју Обрадовићу“ уписаны само ванредни ћаци - кандидати за доквалификацију и преквалификацију у оквиру понуђених образовних профиле и стручне спреме.

Новоотворена школа налази се у Косовској улици број 4 у здану Крагујевчанима познатом као некадашња „Застава ИТ турс“. Власник и оснивач школе је адвокат Зоран Десковски, у неку руку „наш кадар“ јер је у Крагујевцу завршио факултет и почeo адвокатску праксу. Његова је идеја да школа понесе баш име Доситеја Обрадовића који је био први оснивач праве школе у модерној Србији.

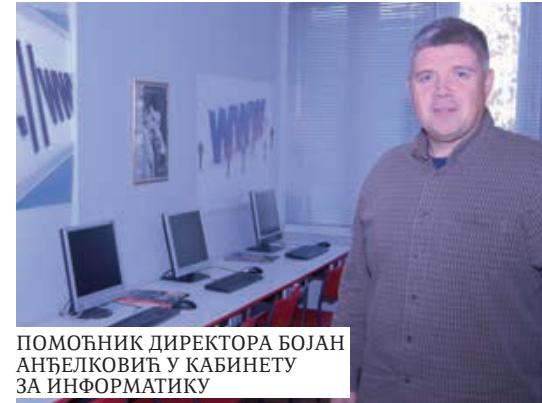
Не деру по цепу

■ Помоћник директора Бојан Анђелковић, дипломирани правник, Крагујевчанин је и такође „власник“ дипломе овдашњег Правног факултета.

- Од наредног септембра почеће и редовни школовање. Конкурс за редовне ученике расписаћемо у мају и јуну и од 1. септембра 2013. године бићемо потпуно спремни да примимо шест одељења редовних ћака првог, другог и трећег разреда. У сваком одељењу биће максимално по 20 ученика и нећемо имати велика и бројна одељења, што је наша предност јер ће се професори по-

ПРВА ПРИВАТНА СРЕДЊА ШКОЛА У ШУМАДИЈИ И ПОМОРАВЉУ

Доситеј за економисте и правнике

ПОМОЋНИК ДИРЕКТОРА БОЈАН АНЂЕЛКОВИЋ У КАБИНЕТУ ЗА ИНФОРМАТИКУ

У Крагујевцу је почела да ради прва приватна средња школа акредитована од Министарства просвете, која школује два образовна профиле: правног и економског техничара. У овој школској години образују се само ванредни ученици

светити индивидуалном раду са ученицима, а тај сегмент рада највише недостаје када је наше државно и школство у питању, каже Бојан Анђелковић, додајући да ће на тај начин њихови педагози радити са сваким учеником понаособ и у том заједничком процесу откривати шта ученику највише одговара и баш то поспешавати.

- На тај начин ћемо ћаке адекватније припремати за даље образовање, ако желе да студирају, или евентуално запослење, каже он додајући да ће у „Доситеју Обрадовићу“ и професионалној пракси бити посвећена посебна пажња:

- Наш циљ је да ћаци током школовања имају што више практичне наставе, а, не као сада, што се дешава и код људи који су завршили чак и факултет, да нису оспособљени да попуне обичну уплатницу, истиче

Анђелковић да ће у том циљу њихова школа сарађивati тесно са установама и институцијама правосуђа, пре свега, као и са факултетима наше Универзитета, а већ је успостављена стручна сарадња са свим другим приватним школама у земљи.

Новитет у „Доситеју Обрадовићу“ је и сарадња са спортским клубовима, пре свега екипама „Раднички“, попут фудбалске или кошаркашке екипе, али и том-потом, када се тај корак озваничи.

Школа са сада располаже са три опремљене учионице, два кабинета информатике и читаоницом, комплетно опремљеним намештајем, рачунарима, интерактивним таблама, видео бимовима...

Све је лепо, ново, модерно...

Тренутно још ниједан наставник није у сталном радном односу.

- Закон о образовању и васпита-

њу омогућава да сваки професор може да има допунски посао у односу 30 посто од свога фонда часова. За сада таква врста ангажмана већ проверених кадрова у државним школама задовољава потребе наших тренутно уписаных ванредних ученика и „покрива“ све предмете, а како се школа буде развијала ускоро ћемо запослiti и своје сопствене кадрове, пре свега дипломирane економисте који ће предавати стручне предмете, тврди Анђелковић.

■ Права школа, не агенција

И док су тренутно уписаны ћаци из Крагујевца и Краљева, за предавачка места јављају се потенцијални професори из буквално читаве Србије: Лесковац, Ниша, Лajковца, Врања, Врњачке Бање, Краљева, Чачка, Јагодине... и, наравно, самог Крагујевца.

По Анђелковићу, школарина у „Доситеју“ је изузетно повољна.

- Цена школовања је, у зависности да ли је у питању редован или ванредан ученик, за 50 посто мања него у београдским установама овог типа. Повољност је да се плаћа у ратама и то у договору са родитељима и оснивачем школе у онајким какве ученику одговарају. Наша школа мора да поштује „ ситуацију на терену“, тренутну кризу и генерално низак стандард наших људи, односно родитеља или породица наших потенцијалних и будућих ученика, тврди он, додајући да у овој школи „не деру по цепу“. Послују без такозваних „скривених трошкова“, за разлику од сличних установа које кандидате привуку ником уписном ценом, али касније у току године „испостављају“ стално нове и „непријављене“ трошкове.

- Ми послујемо отворено и на првом разговору саопштимо кандидату реалну цифру цене школовања на коју он да пристане или не, испише наш саговорник. На пример, код њих полагање испита у противвредности од 10 евра, а не три пута скупље као у београдским приватним средњим школама.

Диплома ове школе, народски речено, исто важи као и из свих државних школа.

- По завршетку школе наши ћаци имају потпуну проходност на све факултете и у потпуности су изједначенi у третману са ученицима који су похађали државне школе, наглашава Анђелковић. Од Министарства званично акредитовану установу не треба мешати са популарним и одавно присутним школама страних језика и сличним организацијама које су регистроване као агенције за пружање услуга, а не праве школе.

Школа у свом даљем развоју у плану има и отварање одељења нових образовних профила, а по речима нашег саговорника „много се тражи средња медицинска“. Они из „Доситеја“ помно ослушкију и брзо и модерно реагују и одговарају на захтеве нашег образовног тржишта.

Зоран МИШИЋ

јо на неком од семинара, затим да одржи огледни час, учествује у различитим пројектима васпитно-образовног карактера. Идеја је да се на нивоу установе на организован начин размењују стечена знања и искуства, а циљ свега је да се рад у вртићким групама побољша и унапреди, објашњава наша саговорница.

Идеја је да деца од најранијег узраста буду укључена у њима прилагођен систем образовања и васпитања. Чињеница је да доласком у вртић деца нису остављене само на пуко чување, већ да од првог момента васпитачи са њима раде на развоју говора, моторичких способности, па фине моторике, али им преносе и основна знања из различитих области, уче их понашању у вршњачкој групи, заједништву... Зато обавезу да имају одређена знања из педагогије од недавно имају и медицинске сестре у јасленим групама.

- Све медицинске сестре које раде у јасленим групама до априла наредне године полагају испит за лиценцу. Практично, поред медицинских знања које имају, морају да положе и додатни испит из педагогије како би убудуће могле да раде са децом у јаслицама, каже наша саговорница.

Да се са образовањем креће у најранијем узрасту одавно је западноевропска пракса. Наши вртићи су пре неколико година, стављајући под интеграцију Министарства просвете, и званично постали део образовног система. Чињеница да се правилачи који важе за наставнике, стручне сарадњике и учитеље подједнако тичу и васпитача, свакако говори да се и у наше вртиће полако уводи европска пракса.

М. ОБРЕНОВИЋ

ЛИЦЕНЦЕ ЗА ВАСПИТАЧЕ И СЕСТРЕ У ВРТИЋИМА

Подизање стручног рада

Различити видови стручног усавршавања постојали су и раније, међутим оно је пре неколико година постало и законска обавеза. Сваки васпитач након обављеног приправничког стажа добија лиценцу, али она не важи заувек, већ зависи од тога колико је семинара и обука похађао

Неакада се знало – диплома, приправнички стаж, државни испит, па сталан посао. Након тога, ако ти је воља учи и даље, ако није, нема везе. Данас је све много другачије, по готово за one који раде у образовању. Пре неколико година државни испит је и за васпитаче, као и за све остале запослене у просвети, замењен лиценцом, при том једном добијена „дозвола за рад“ Министарства просвете не важи трајно, већ се

ЗА СЕСТРЕ ОБАВЕЗНО ЗНАЊЕ ПЕДАГОГИЈЕ:
МИЛКА СИМИЋ

ДЕЦА У ВРТИЋУ „БАМБИ“

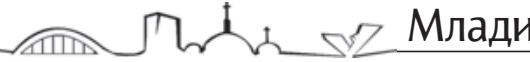
шавање су превенција насиља, злостављања и занемаривања, превенција дискриминације, инклузија деце, развијање комуникационих вештина, учење и развијање мотивације за учење, затим сарадња са родитељима. Наравно, неће бити занемарене ни остале теме везане за васпитно-образовни рад васпитача.

Различити видови стручног усавршавања постојали су и раније, међутим оно је пре неколико година постало и законска обавеза. Сваки васпитач након обављеног приправничког стажа добија лиценцу, али има обавезу да за пет година прикупи 120 бодова на основу

времена проведеног на различitim видовима усавршавања, како би обновио лиценцу, каже Милка Симић.

Ова обавеза је по речима наше саговорнице, постојала и по ранијим правилачим. Нови, донет у марту ове године, прописао је и једну новину.

- Поред сати проведених на стручном усавршавању ван установе, сваки васпитач ће за пет година морати да прикупи и 44 сата спроведени различите активности у установи. На пример, може својим колегама из вртића да прикаже примере добре праксе које је усво-

УДРУЖЕЊЕ СТУДЕНТА СА ХЕНДИКЕПОМ

Још увек много препрека

У моменту када је Удружење студената са хендикепом формирано имало је свега неколико чланова, данас на факултетима Универзитета у Крагујевцу студира њих 15. Било би их сигурно и више да не постоји један још увек нерешен проблем – архитектонске баријере

I право на једнаке шансе, инклузија, забрана дискриминације појмови су о којима се последњих година доста говори, поготово када је упитању образовање. Закон о основама система образовања и васпитања донео је пре неколико година преокрет, предвиједши прилагођавање програма сваком детету у односу на индивидуалне потребе и могућности. Закон о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом даје, такође, добру основу за решавање проблема особа са хендикепом јер предвиђа да је забрањена дискриминација због инвалидности на свим нивоима васпитања и образовања.

У пракси, међутим, све изгледа мало другачије, кажу чланови крагујевачког Удружења студената са хендикепом. Предрасуде и дискриминација јесу нешто са чим се, на жалост, особе са инвалидитетом сусрећу у свакодневним ситуацијама, али је још већи проблем то што се у остављавању својих права често боре и са бирократијом.

– Један од разлога због кога је Удружење студената са хендикепом основано још 2000. године у Београду, а четири године касније и код нас у Крагујевцу, био је окупљање и информисање

ПРОСТОРИЈА УДРУЖЕЊА У КРАГУЈЕВЦУ

студената и младих људи са хендикепом о њивим правима и могућностима. Циљ нам је, наравно, побољшање положаја студената са хендикепом, али и охрабривање да што већи број настави школовање, каже Наташа Јевтовић, председница овог Удружења.

У моменту када је формирано имали су свега неколико чланова, данас на факултетима Универзитета у Крагујевцу студира њих 15. Било би их сигурно и више да не постоји један још увек нерешен проблем.

– Ниједан факултет у Крагујевцу није доступан за особе које се крећу уз помоћ колица. До душе, сви наши чланови крећу се самостално, али нема сумње да би образовне установе морале да буду доступне онима који ту могућност немају. Више пута смо факултетима, али и ректорату Универзитета, скретали пажњу на овај проблем, али помака није било. Подршку и уверавање да ће овај проблем ускоро бити решен добили смо једнико од нове деканице Економског факултета др Верице Бабић, која заиста има пуно разумевања. Иначе, на овом факултету студира највише наших чланова, каже Наташа Јевтовић.

Од 15 чланова Удружења, петоро су будући економисти. Остали студирају на Медицинском, Правном и Природно математичком факултету.

– Једино немамо никога на Факултету инжењерских наука. За особе са хендикепом, осим архитектонских баријера, нема других препрека када је студирање упитању. Сам програм не мора се прилагођавати. Слепи и слабовиди, на пример, могу користити електронске читаоче И практично им је неопходно само да добију уџбеник у електронском формату.

На жалост, чињеница је и то да млади са инвалидитетом понијаше сами себе дискримињишу, не настављајуши школовање из најразличитијих разлога, каже Наташа, која је без обзира на свој хендикеп успешно дипломирала на Правном факултету у Крагујевцу.

Удружење је ту да свима који имају потребу помогне и око остављавања различитих права, на пример, ослобађање од школарине, затим добијање места у студентским домовима.

– Раније смо морали да пишемо дописе Министарству просвете како би студенти са хендикепом били ослобођени школарине. Министарство је, међутим, ове године донело одлуку којом се факултетима налаже да два посто од уписне квоте буде намењено за студенте са инвалидитетом и младе из маргинализованих група. Нји-

НИЈЕДАН ФАКУЛТЕТ НИЈЕ НАМ ДОСТУПАН: НАТАША ЈЕВТОВИЋ

хово студирање финансира се из буџета Министарства просвете. Међутим, за старије генерације ћемо и даље морати да шаљемо дописе. Ипак, ту смо да свим студентима изађемо у сусрет, објашњава наша саговорница.

Слична ситуација је и по питанју обезбеђивања смештаја у студентским домовима.

Иако првенствено функционише као сервис подршке студентима са хендикепом остваривању различитих права, мисија Удружења студената са хендикепом није само то. Организују различите радионице, семинаре и саветовања, обуке које ће будућим дипломсима помоћи у запошљавању... Недавно су имали и обуку за вршњачке персоналне асистенте, а уз помоћ програма јавних радова реализованог у сарадњи са Националним службом за запошљавање запослили су и петору својих чланова.

Средњошколци и средњошколке са хендикепом који су заинтересовани за наставак образовања, односно уписивање факултета или високе школе, такође могу да се обрате Удружењу студената са хендикепом и сазнају које могућности нуди високошколска установа за који су се определили. За све заинтересоване присторије крагујевачког Удружења, које се налазе у дворишту Црвеног крста у Улици Светозара Марковића 7, отворене су свакога дана од 10 до 14 сати. Информације се могу добити и путем телефона 034 330 547.

М. ОБРЕНОВИЋ

ПЕТИЦИЈА СТУДЕНТА
ФИЛУМА
МИНИСТАРСТВУ
ПРОСВЕТЕ

Ускладити
академска
звана
са законом

Студенти крагујевачког Филолошко-уметничког факултета самониквидативно су прошле недеље организовали потписивање петиције којом од Министарства просвете траже хитно доношење новог шифрарника занимања, који би им омогућио да нађу запослење. Реч је о проблему који има око 60.000 академца чије дипломе нису препознате на тржишту рада због тога што стара класификација занимања није усклађена са болоњским звањима. Свршени студенти филолошких смерова који према акредитацији Факултета, у зависност од смера, стичу звање дипломираних филолога одређене језичке групе траже звање професора језика које би им омогућило запослење у школству.

Уважавајући проблеме студената руководство факултета се, прво у земљи, обратило Министарству са захтевом да се питање усклађивања болоњских диплома, Закона о раду у школама и занимања која препознаје тржиште рада доведу у склад

Рема речима председника Студенске организације ФИЛУМУС Бојана Раковића, Министарство је показало спремност да изађе у сусрет академцима, јер због неусплађености закона ни један факултет у земљи није почeo да издаје болоњске дипломе.

Ј. С

АКЦИЈА МРЕЖЕ ЗА ПОЛИТИЧКУ ОДГОВОРНОСТ

Јавни дуг – јавна ствар

Намера је да се на неком јавном месту у Београду, а најбоље би било на згради Министарства финансија, коме ће бити прослеђена грађанска иницијатива, постави семафор јавног дуга

Прошлог понедељка београдска организација Мрежа за политичку одговорност је у оквиру пројекта „Контролор“ поставила штанд за прикупљање потписа грађана, где друго него код кафане „Балкан“, са намером да се управо са парофима грађана из свих крајева Србије подржи иницијатива овог удружења грађана. О чему је реч? Намера „Контролора“ је да се на неком јавном месту у Београду, а најбоље би било на згради Министарства финансија, коме ће бити прослеђена грађанска иницијатива, постави семафор јавног дуга.

– Био би то бројач, сличан онима који постоје у Варшави и Њујорку, који би у сваком

тренутку показивао колико је Србија задужила своје грађане у укупном јавном дугу и колико износи део сваког грађанина у том укупном дугу. Оно што данас знамо је да је сваки грађанин дужан 2.200 евра. У нашем материјалу који је доступан грађанима напоменуто је да би просечан грађанин требало да се одрекне полугодишње плате да би отплатио дуг за који није одговоран, као и да јавни дуг отплаћујемо ми, а не они који нас задужују. Стога, сваки грађанин има право да зна колико је задужен. Тврдимо да је власт дужна да ту информацију приказује у сваком тренутку, дакле, без обзира што тежимо да предвиђени семафор буде окренут у Београду, неспорно је да јавни дуг отплаћују грађани Крагујевца и широм Србије. Претходне седмице били смо у Зрењанину, након Крагујевца отићи ћемо у Ниш, потом у Нови Сад. Реч је фактички о петицији којом ће бити поткрепљена наша иницијатива, наводи Никола Перун из Мреже за политичку одговорност.

Удружење грађана Мрежа за политичку одговорност основано је прошле године, а

са активностима почело је с пролећа ове године, и то са пројектом занимљивог назива „Издржавање државе“, који је осмишљен кроз сајт који пружа могућност грађанима да имају увид у трошење буџетског новца, транспарентност, али и одговорност државних функционера при расподељењу финансија.

Са друге стране „Издржавање државе“ позива позива грађане и грађанке Србије да питају, истражују, проверавају куда одлази буџетски новац, да ли је сврхисходно потрошан. Циљ је, наравно, активно демократско друштво које чине грађани спремни да препознају обмане, лажи, нелогичности и баракост. А. Ј.

Jedan mesec je
nekad kraći nego
što biste želeli.

Produžite
svoj budžet.

Kreditne kartice
UniCredit Banke

Sa MasterCard i DinaCard kreditnim karticama od sada možete plaćati i na rate bez kamate (0%), i to na 3, 6 i 12 mesečnih rata po Vašem izboru! Detaljnije informacije o karticama, kao i reprezentativne primere, možete pronaći na sajtu banke.

Info telefon: 011 320 45 90
www.unicreditbank.rs

Život je pun uspona i padova.
Mi smo uz vas u različitim
životnim situacijama.

Dobrodošli
UniCredit Bank

ПИСМО

Шумокрадице нема ко да осујети

Желим да скренем пажњу на један врло важан проблем груженских села на падинама Гледићких планина, Котленика, а вероватно и других брдско-планинских подручја.

Села одумиру, остала су само старачка домаћинства, младих готово да и нема. Крађе су учестале, краде се све и свашта. Шумокрадице готово свакодневно јавно пустоше приватне шуме. Групе од три-четири крадљивца, са тракторским приколицама и моторним тестерима, упадају у шуме, секу и крате стабла, товаре у приколицу и одвозе дрва, најчешће ноћу, унапред договореном купцу. Снабдевени су често рударским шлемовима са уграђеним лампама, тако да могу у крађу и дају и ноћу. Познају терен, прилазе шуми, шумске путеве.

Власници су беспомоћни, јер ни на који начин не могу да сачувaju своје шуме. Ризично је и наћи се на путу шумокрадицама.

Ко треба да заштити њихову имовину?

Некада су то чинили жандари и шумари. Шумокрадице су строго кажњаване за свако посечено стабло. Данас нема ко да заштити приватну шуму. Требало би да то учини држава преко својих институција: ЈП „Србијашума“, шумских инспектора, управа и шумара, преко полиције, чије би пријаве требало да реализују тужилаштво и судови.

Према важећем Закону о шумама Србије, власник за сечу шуме мора од шумара да добије дозвонку за сечу и отпремницу за транспорт огrevног дрвета или грађе. Да би се добила дозвонка и отпремница шумару се мора показати доказ о власништву шуме. Шумокрадице, наравно, не могу добити ни дозвонку, ни отпремницу.

Из личног искуства, пријава крађе шуме полицији изгледа овако:

Ако оштећени власник шуме пријави полицији крађу дрвета, а има сазнања ко је вероватни починилац, полицијски инспектор провери податке и подноси пријаву тужиоцу. Шумар као стручно лице треба да (не зна се на чији захтев - оштећеног власника, полиције или тужиоцу) достави тужиоцу податке о висини учињене штете. Тужилац, најчешће, после вишемесечних провера и прикупљања података, одговара оштећеном власнику шуме да нема основа за службено гоњење шумокрадице, уз напомену да оштећени може починиоца приватно гонити за најнаду штете.

Шта остаје оштећеном власнику? Ако тужи лопова, излаже се великим ризику одмах (премлађивања, причињавања још веће штете, шиканирања). За покретање тужбе треба да ангажује адвоката чије услуге могу да буду веће од могуће досуђене, тешко наплативе, штете. А суд, рочништа, трајање унедоглед, уосталом ко данас верује нашим судовима. Све у свему, бесmisлено је подносити пријаву о учињеној крађи.

Ако оштећени власник не може полицији да укаже на могућег починиоца, у полицији му кажу да они не могу да чувају његовој шуми.

Закључак је јасан, власник шуме је беспомоћан, држава не функционише, не може да заштити његову имовину. А последице? Власници шума, по принципу „дај шта даш“,

дају своје шуме у бесцење закупцима, који онда „легално“ секу туђе шуме и продају огrevна дрва или грађу. Ти (за)купци су често неоткривене шумокрадице.

Проблем је у томе што власт, у трци ка Европи, масовно преписује европске законе, неприлагођене нашим условима, па се код нас не примењују, или се не могу ни применити.

Можда ипак, и поред овако ружне стварности, може да се сузбије масовно уништавање приватних шума. Потребно је само да државни органи међусобно сарађују и да почну да раде свој посао.

ЈП „Србијашума“ треба да, преко својих реонских шумских управа, инспектора и шумара, провере на терену да ли се шуме сечу легално и по потреби поступе према својим овлашћењима.

Полиција, пошто тешко долази до података ко су шумокрадице, треба да појача контролу транспорта огrevног дрвета и тако посредно дође до њих (оних који транспортују дрва, а немају дозвонку за сечу и отпремнице за транспорт). Предузимање законом предвиђених мера (заплена твара и опреме, подношење пријава тужиоцу) вероватно би допринело смањењу крађе шума.

Тужилаштво и судови су до сада били благонаклони према шумокрадицама. Изгледа да су у току неке реформске промене код њихових органа, па треба очекивати позитивне ефekte.

Овом приликом полицији и Шумској управи пријављујем последњу крађу шуме од стране непознатог починиоца. Сеча шуме је извршена 19. и 23. октобра 2012. године у току ноћи, на катастарској парцели бр. 199, потес Липова Главица, КО Липница, општина Кнић. Посечен је око сто стабала, у међувремену вероватно још и више, пречника у панују 30-35 см. (Сваке ноћи по педесет стабала). Шума се налази на падинама Гледићких планина, на вису Липова Главица, између села Ачине Ливаде и Липница. Шумама се може прићи од насеља Ачине Ливаде (скретање са асфалтног пута Грошница - Гледић према кући Ракице Илића) и села Липница (изнад рудника гипса).

Нелегалан транспорт дрвета липничким путем је за крадљивце рисканат и мало вероватан, али је зато прилаз са ачинског пута готово увек проходан и безбедан. На потесу Липова Главица готово да нема власника шуме коме није посечен - украдено 15-20 кубних метара огrevног дрвета. Зато би шумски инспектори, шумари и органи полиције требало да појачају контролу транспорта огrevног дрвета са овог правца.

Ово писмо ћу упутити и начелнику Полицијске управе Крагујевац, командиру Полицијске станице Кнић, директору Шумске (реонске) управе Крагујевац и јавном тужиоцу. Писмо сличног садржаја упутићу и надлежним министарствима и Јавном предузећу „Србијашума“ и замолити их да остварају сече и уништавања шумског богатства.

Име и адреса познатих редакцији

Пише Јаворка Станојевић

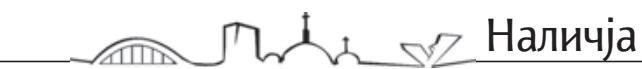
Када су средином осамдесетих одлучили да се скуће, Белошевчани Милован и Радмила Пантић тражили су мирно место ван града да би им деца и унуци, када за то дође време, расла далеко од загађења и буке. Све што су тражили нашли су на узвисини на граници месних заједница Белошевац и Ждравица, испод које се, на једној страни, као на длану простире град, а поглед пучи све до падина Рудника, док на другој мами призор заталасаних шумадијских поља. Великом љубављу и вредним радом подигли су своју кућицу у цвећу, али их више нема ни на тераси, ни у дворишту, а прозоре све ређе отварају. Пантиће у кућном притвору већ година ма држи „приватно“ гробље које им је у протеклој деценији стигло буквально до кућног прага.

Прича о томе како се ова породица нашла у ситуацији да свакодневно, док пије кафу или обедује, гледа у свеже хумке, слуша кукњаву и дели бол оних који су изгубили најмилије, типична је слика немоћни државе да се ухвати у коштац са бахатошћу, похлепом и безакоњем чије корене хране неспремност да се стане на пут самоволи и лажно солидарисање са сиромашним.

■ Ни закона, ни градске одлуке

Гробље које се данас налази испред прага једне белошевачке породице само је једно од стотина, а можда и хиљада дивљих места за сахрањивање која последњих година ничу у читавој Србији. Принцип по коме функционише сахрањивање у сивој зони свуда је исти – власник парцеле која се граничи са старим, обично већ попуњеним гробљем почне, на своју руку, да продаје гробна места на свом имању. Пошто је цена од стотинак евра по квадрату знатно повољнија од оне коју нуде гробља којима газдују јавна градска предузећа, муштерија увек има. Тако власник њиве, која вреди пар хиљада, успе да заради десетине хиљада евра сивог кеша који не подлеже никаквом опорезивању.

Истовремено породице умрлих, поред уштеде на куповини гробног места, избегну плаћање надокнада за одржавање, па би требало да сви буду задовољни. По томе како овај „бизнес“ цвета рекло би се да нико не сматра што у цеповима власника земљишта на којима, мимо закона, ничу хумке заврши новац који би требало да се нађе у државној каси, нити икога брине то што мр-

ПАРАДОКСИ У НЕДОСТАТКУ ПРАВНЕ РЕГУЛАТИВЕ

Дивље гробље само што не уђе у кућу

КУЋА ПАНТИЋА КОЈОЈ СЕ ПРИБЛИЖАВА
ЖДРАЉИЧКО ГРОБЉЕ

Белошевачка породица Пантић покушала је на све регуларне начине да се заштити од дивљег гобља које им је никло и расте такорећи под прозором породичне куће. Нажалост, заштиту нигде нису могли да нађу јер Србија нема закон о сахрањивању, а град нема одлуку која би санкционисала дивља гробља. У том правном вакууму профитирају они који за „лепе паре“ свој приватни посед уновчавају за гробна места

тви почивају у „нелегалним“ вечним кућама. Окретање главе од новог обичаја да се њиве крчме за гробна места иде до мере да се на оне који покушавају да стану на пут сахрањивању на дивљим локацијама гледа са подозрењем. Јер, гледано из визуре нашег човека, свикнутог да закони постоје да би се некајено кршили кад год то некоме доноси корист, гробље на кућном прагу је ситница наспрам опште добробити.

Судећи по чињеници да држава Србија нема Закон о сахрањивању, па се у овој области још применjuju одредбе Закона СФРЈ донетог 1977. године, изгледа да проблем који мучи породицу Пантић из истог угla гледају и државни органи.

Традиција, навике, али пре свега неспремност власти да направи радикалне резове стоје на путу борби којом Милован и Радмила, уздајући се у закон, право и правду, покушавају да заштите свој дом. Верујући да држава има механизме да обезбеди примену прописа који бране формирање приватних места за сахрањивање, 2009. године су се обратили Комуналној инспекцији која би по, слову закона, требало да предузме мере којима би се зауставило нелегално ширење некадашњег сеоског гробља. Инспектори су ефикасно реаговали, па је на адресу власника ливаде на којој свакодневно ничи хумке преминулих из свих делова града стигло решење о забрани даље продаје гробних места. Слово на папиру, међутим, није било доволно, па је су опсези и споменици наставили да се примичи дому Пантића.

Ни друго обраћање комуналним инспекторима, које је уследило у августу ове године, није зауставило ширење гробља, али је им је донело свакодневне провокације комије који поручује да - слободно пишу колико хоће, али да му не могу ништа.

Бахатост некога ко има моћ да игнорише решења овлашћених државних органа и немогућност тих истих органа да заштите оне који живе у складу са прописима, васпитавајући децу да буду исправни грађани, прелила је чашицу, али истовремено довела до зида преко кога

никоме не можемо да забранимо да своју земљу продаје коме жели нити смо у стању да контролиšemo шта се на тој земљи гради. То је посао инспекцијских органа и других градских служби. Ми смо радили оно што је у нашој моћи. Обраћали смо се инспекцији, али и граду, тражећи помоћ како би откупили спорну парцелу и на њој, уз поштовање свих законских норми, формирали легално гробље које нам је, због попуњености старог и пораста броја становника, преко потребно. Речено нам је да новца нема и да се неком решењу можемо надати тек 2015. године. То је одиста далек рок, а у међувремену се овде сахрањују покојници са свих страна. Ко год дође код власника и плати колико он тражи добије гробно место ослобођено свих такси и надокнада за одржавање. Тако ћемо доћи у ситуацију да, када 2015. добијемо средства за уређење, више нећемо имати шта да уређујемо, а наши мештани неће имати где да се сахране, објашњава Снежана Стефановић.

Док они који би требало да обезбеде примену закона ударају о зид неефикасних мера које им везују руке, лична корист и осионост царију. Рачунајући на болећивост власти, која увек уступке пред бањатошћу зато што нема петљу да бе изузетка санкционише све што је нелегално и да примени закон и онда када то подразумева прекопавање гробова на дивљим гробљима, многи лепо живе од овог бизниса.

На другој страни бројни Пантићи који плаћају порезе, рачуне, таксе, ваде дозволе, поштују прописе, често сами себи залиже на овце које шиша ко хоће. Јер, када се онаме ко гради нелегално, ко не плаћа рачуне и порезе прогледа кроз прсте, или му се оправсте дуговања, онда се остали с правом питају – јесу ли они можда луди, социјално неинтилigenтни, или само наивно поштени?

Како одговора нема, већина се мири са реалношћу и одустаје. Милован и Радмила Пантић нису међу њима. Пошто нису успели да откупљају на свакодневну кућњаву, иако разумеју и поштују боли оних који су изгубили најмилије, одлучују се у намери да своју борбу истерају до краja.

- Ми нисмо примитивни људи који улазе у личне сукобе и нецивилизовано одговарају на провокације примитиваца, већ породица интелектуалаца која само жели да им држава обезбеди поштовање људских и грађанских права. Ако треба ићи ћемо до председника Републике, па, буде ли неопходно, и до међународних институција, јер не желимо да уступкнемо пред безакоњем, каже Милован Пантић.

У својим донкихотовским настојањима да стану на пут општепријатију појави окретања главе од оного што нас лично не угрожава, ова породица је, на жалост, усамљена. Остали ће се можда пробудити када им кажу да нема бесплатних лекова. Онда ће се вероватно запитати јесу ли сами одговорни што су дозволили да новац који је кроз порезе требало да стигне у здравствenu, или касу намењену образовању наше деце, завршио у цеповима оних који су себи приграбили право да игноришу и држави и прописе. У међувремену могу да се позабаве дилемом – вреди ли бити поштен у држави која не уме да се обрачуна са онима који не бирају ни начин ни средства да стигну до циља.

СВЕЖИ ГРОБОVI НА ЛОКАЦИЈАМА КОЈЕ ПРОДАЈЕ ПРИВАТНИ ВЛАСНИК

МАРКЕТИНГ КРАГУЈЕВАЧКЕ

333 111, 333 116

НОВА ТУЧА „СА ПОЗАДИНОМ”

Претучен сведок напада на Самиловића

Нападнути Слободан Вулетић тврди да је добио батине зато јер је био сведок напада на Ивицу Самиловића, док начелник полиције то негира и назива обманом јавности

Туча која се догодила у ноћи између 1. и 2. новембра у Главној улици, на излазу ноћног клуба „Казинио”, у којој је дебљи крај извикао двадесетчвогодишњи Слободан Вулетић, познатији по надимку Бобан боксер, радник обезбеђења „Шумадија сајма”, али и поменутог ноћног клуба, иначе студент ДИФ-а, само је распирала и онако узбуркане страсти у граду на Лепеници, које се нису смириле још од пребијања Ивице Самиловића, директора „Шумадија сајма” и функционера политичке партије „Заједно за Шумадију”. Као што је познато та

се овог пута сукобиле особе са дебљим криминалистичким доцијеима, рачунајући и Вулетићев, те да то њима није први пут да се међусобно сукобе на јавним местима.

Према Вулетићевој изјави датој локалној телевизији РТК, непосредно после догађаја, он је изашао из ноћног клуба нешто пре два сата ујутру, а група непознатих момака га је напала с леђа и нанела му лаке телесне повреде, зашта поседује лекарско уверење.

- Ја сам онај који покушава да заштити Ивицу Самиловића на снимку са сигурносних кам-

СЛОВОДАН ВУЛЕТИЋ СА ВИДЉИВИМ ПОВРЕДАМА ГЛАВЕ

туча добила је велике политичке конотације и довела до сукоба локалне власти и полиције. Високи функционери „Заједно за Шумадију” јавно су затражили смену начелника полиције Ивана Ђоровића јер ништа није предузено да казни инспекторе који су тукли Самиловића, зашта постоји и видео снимак који је емитован у јавности.

Ова нова туча десила се недалеко од места где су Ивицу Самиловић „пропустили кроз шаке” инспектори у цивилу, и не само они. Игром случаја, или намерно, због места где се туча одиграла, али како се ради и о Самиловићевом раднику обезбеђења, ова два улична инцидента доведена су у везу, тим пре што се последња туча десила 12 сати после јавног приказивања снимка на коме се види како туку Самиловића. По оцени градске власти то је наставак насиља, јер је претучен један од очевидаца догађаја из септембра када су Самиловића тукли полицијаци у цивилу.

Иван Ђоровић, начелник полиције, демантује такве тврђења.

- Особе које су напале Вулетића одмах су идентификоване и случај је одмах процесуиран. Довођење у везу овог инцидента са претходним је обмана јавности и покушај да се споје неспојиве ствари, изјавио је Иван Ђоровић Тањуту.

У полицији кажу да се ту ради о пукотини подударности и да су

ера, где се види како га полицији у цивилу туку. Нисам се надао да ће неко мене да нападне, али ми је пришла група иза леђа, у главној улици. Ударили су ме у потиљак, и одмах сам почeo да губим свест. Онда сам добио још неколико удараца у главу, а нападачи су се разбежали – тврди је Вулетић.

После тога је отишао кући, да би се ујутру ипак јавио у Клинички центар где се пожалио на болове у глави и да не види добро на лево око. Лекари су одмах обавестили полицију о догађају. Рекао је да не планира да подноси пријаву, јер то полиција и онако ради по службеној дужности.

Случај је одмах процесуиран из разлога што се у близини нашао Милија П., инспектор крагујевачке полиције, кога Вулетић познаје још из школских дана, који је и идентификовao учеснике тог напада и помогао да се они процесуирају по скраћеном поступку. Актери туче су иначе полицији познати од ranije.

Пријава је, међутим, поднета само против извесног Радоша Јоксимовића (21) због сумње да је починио кривично деље насиљничко понашање.

- Мислим да ми се ово десило зато што сам сведок у поступку против бахатих полицијаца који је узнемирио јавност, изјавио је медијима Слободан Вулетић.

Е. ЈОВАНОВИЋ

Одштету од милион динара Радомиру Лилчићу, оцу настрадалог бициклисте, платиће држава зато што су направљени тешки пропусти приликом увиђаја и вођења истражног поступка од стране суда и тужилаштва, који су довели до тога да се ни после 27 година судовања не сазна како је младић погинуо и не осуди кривац за његову смрт

Осамнаестогодишњи Љубодраг Лилчић погинуо је возећи бицикл 22. октобра далеке 1985. године, недалеко од своје породичне куће у Лапову, у коју није ни стигао да се усели са родитељима и сестром, али је његова смрт и даље обавијена велом тајне услед бројних пропуста начињених још у фази увиђаја и истраге, свесно или услед незнана, што је условило да даљи судски поступак оде у ћорсокат.

Под чудним околностима овај младић се нашао испод точкова возила која су саобраћала у истом смрту. Радило се о натовареном ФАП-у са приколицом за чијим управљачем је био Милован Рачић из Клине и „застави 750“ којом је управљао Миломир Миладиновић из Свилајнца. Љубодраг је задобио тешке телесне повреде – прелом костију карлице, ребара са обе стране, које су биле праћене унутрашњим крварењем, због чега је подлегао повредама у овдашњем Клиничком центру после свега пар сати од удеса. Породица претпоставља да га је возач „фиће“ ударио предњим десним делом док је гурао бицикл и прешао преко њега, али то никада није доказано.

Ни после скоро три деценије од када је страдао овај осамнаестогодишњак суд није успео да одгонети ко је одговоран за његову смрт и на који начин је погинуо овај младић, иако је било многошто вештачења, супер вештачење, извршења којекаквих доказа, реконструкције догађаја на лицу места, медицинских експертиза... Пре је дошло до застарелости овог маратонског судског поступка, него што је породица настрадалог младића добила конкретне одговоре и било какву сатисфакцију, не рачунајући милион динара досуђених на име душевне патње и нематеријалне штете услед неспособности суда да овај случај реши.

Првобитно је Александар Буђевац, судија Основног суда, одвагао душевни бол на пет милиона динара и плус досудио породици Лилчић трошкове вођења овог поступ-

ка, али је Виши суд то преиначио и досудио одштету од само милион динара. Питање је и колика је уопште та скала за мерење душевне боли и ко може да процени туђе патње за изгубљеним блиским сродником, али то је нека друга прича.

Радомир Лилчић, отац прегаженог момка, каже да га не занима новац, него како кривац, који никада није био изведен пред лице правде, довести после свега да положи рачуне на суду. Ни сам не зна како је то изводљиво, али сматра да би то било поштено.

■ Не занима их новац, него кривац

- Суштина је да се прави кривац приведе суду. Мене паре не занимају. Цела ова моја борба, свих ових 25 година, била је да главног кривца Миломира Миладиновића из Свилајнца приведем суду. Судије које су судиле цео овај процес, који сам са адвокатом Живорадом Корачевићем водио, тежиле су да докажу да возач тешког возила није виновник. Сада када је то доказано тражила се застарелост, да се не покрене процес против стварног кривца. Ја сам њега тужио приватно и он јесте ослобођен, али је у међувремену тадашњи увиђајни судија Саша Илић признао да није прегледао „фићу“, а главни доказ је био да нису нађени трагови на „фићи“. Завод за вештачење из Новог Сада је извештаји да је мог сина прегазио возач „заставе 750“, каже Радомир Лилчић, дојадајући да су се после ове његове приватне тужбе створили услови да тужилаштво коначно тог возача оптужи.

Међутим, напомиње наш саговорник, тужилац је сматрао да треба тужба да се покрене само против једног возача, па када се то заврши да се покрене против другог, уместо да је истовремено гонио обојицу, што је, по њему, и било логично. Због тога се обраћао и бившем председнику државе Слободану Милошевићу и свим претходним министрима правде и речено му је да је то немогуће.

- Када је тужилац видео да је возач „фиће“ кривац тражио је да се

ЕПИЛОГ САОБРАЋАЈНЕ

Држава

на сваки начин избегне његово утужење, односно да дође до застарелости предмета, па је, између осталог, тражио да се докаже да ли ће тешко натоварено теретно возило створити ваздушну струју која може да повуче бициклиста и одбаци га на страну, те ако је „фића“ зглизио ногу сина, онда није крив возач „фиће“, него теретног возила, објашњава Лилчић.

Он каже да је прво саобраћајно вештачење урадио СУП Земун, где је доказано да је главни кривац возач „фиће“, али је то вештачење убрзо нетрагом нестало из списка предмета. После су још много пута губљена документа, па и читав предмет, док се није дошло у ову ситуацију.

Пошто их је мимоишло задовољење правде, Лилчић се писаним путем обратио новој Влади Републике Србије, тачније заменику премијера Александру Вучићу, тражећи од њега да снагом свог положаја натера тужилаштво да још једном прочита списе предмета и да се пронађе кривац за смрт његовог сина. У исто време поднео је кривичну пријаву против Мирољава Лепојевића, судије Основног суда у Крагујевцу, Слободана Илића, адвоката из Баточине, Петра Младеновића, бившег милиционера из Лапова, Зорице Радаковић, судије Основног суда у Крагујевцу, као и непознатог лица које ради у писарници Основног суда у Крагујевцу, сматрајући да су сви побројани допринели да се не пронађе виновник смрти његовог сина.

Успут је кратко информисао представника Владе о детаљима неизгода, наводећи да је возач теретњака три пута био ослобођен кривице, али га је суд и даље гонио све до момента опште застарелости, док против вазача „фиће“ Миломира Миладиновића јавно тужилаштво уопште није покренуло тужбу. Отуда је Лилчић био принуђен да тужи Републику Србију која је сада у обавези да му исплати милион динара. Напоменуо је, тајће, да се много пута до сада обратио свим надлежним институцијама и да су му увек стизали одговори да се суди и да је све по закону, па је чак лоптица пребацивана на вештачење јер им није условљаван рок до када треба да доставе своја вештачења, нити је било ургенција. Отуда је Лилчић поставио питање како је, ако су сви радили по закону, могуће да се за толике године не расвети случај и казни главни кривац. Зато је на крају и тужио државу.

■ Листа пропуста

Лилчић је у поднетој кривичној пријави навео шта су били чији пропусти, с посебним акцентом да се предмет одговорачио унедоглед, да су рочишта заказивана на пет месеци и исто тако одлагана и да се предмет пар пута „затурао“ на по пар година. Уосталом, то је доказала судијска струка и све се базира на образложењу пресуде од 29. маја ове године Основног суда и пресуди Апелационог суда, тајкоје из ове године.

У образложењу Апелационог суда стоји да је 2005. године обустављен поступак против Милована Рачића из Клине, возача камиона, у-

НЕСРЕЋЕ ИЗ 1985. ГОДИНЕ У ЛАПОВУ

плаћа ћех за пропусте правосуђа

НИ ПОСЛЕ 27 ГОДИНА СУЂЕЊА НИЈЕ СЕ ДОШЛО ДО ИСТИНЕ

след застарелости. Током истраге је дошло до пропуста, најпре због тога што приликом изласка истражног судије на лице места није извршен детаљан преглед путничког возила „Застава 750“, а од оба возача који су били учесници у саобраћајној незгоди није узет алт-тест, затим нису фиксирани сви трагови ове саобраћајне незгоде, па су ови пропусти касније утицали на трајање и исход самог поступка, због чега је Миломир Миладиновић ослобођен оптужбе због недостатка доказа – материјалних трагова.

Према томе, поступак који је вођен против њега окончан је ослођањем од оптужбе за кривично дело баш због пропуста приликом увиђаја на лицу места. Утврђено је да није урађен технички преглед возила, возило је померано тако да нису могли да се евидентирају сви трагови, што је констатовао и вештац саобраћајне струке у свом налазу. Поред тога пропустом се сматра и што тужилаштво није одмах покренуло поступак против свих учесника саобраћајне незгоде.

У образложене Апелационог суда каже се следеће: „У том предмету суд није ажурно поступао, имајући у виду да се радило о озбиљном и сложеном предмету са смртном последицом, па је поступак одуговлачен и заказиван у просеку у року од три месеца, а за сво то време тужилац (Лилчић) је предузимао све мере и активности да се поступак убрза да не би дошло до застарелости и да се утврди материјална истина, односно чињенично стање у вези предметне саобраћајне незгоде... У конкретном

случају државни органи, судови и тужилаштва, нису предузели све мере, нашта су били у обавези по закону. Имали су обавезу да расветле околности под којима је дошло до ове собраћајне незгоде".

У истом том акту стоји и констатација да је Радомир Лилчић по-кренуо парнични поступак 1992. године против окривљеног за на-докнаду штете, имајући у виду да је Љубодраг био млад, а да услед неажурног поступања судова и тужилаштава није могао да сазна све околности у вези погибије свог сина, па постоји узрочно последична веза између оваквог поступ-

пријатељи, те да је Лепојевић био први на месту удеса.

- Немам поверења у судство, с обзиром шта се све догађало ових година, па чак ни у ову досуђену висину износа одштете Апелационог суда. Да ли је могуће да два правника са истог факултета досуђују толику велику разлику у новцу (пет, односно један милион динара), и какво је то уопште тумачење закона када Апелациони суд потврђује у целости пресуду првостепеног суда, изузев у делу трошкова и висине износа накнаде за претрпљени бол, каже Радомир Лилчић.

Подвлачи да му у пресуди Апелационог суда нису додељени трошкови на таксу од 100.000 динара за првостепену пресуду, коју сада мора да плати, већ само такса адвокату. Тако му је досуђено практично само 900.000 динара, на колико су му нарасли трошкови које је имао свих ових година, истерујући правду.

Радомир Лилчић се жали да је његова упорност имала далекосежних последица по његову породицу.

- Чак ми је и полиција долазила на врата јер сам наводно претио Лепојевићу да ћу да га убијем, а ја сам само од њега захтевао да се од возача одузме пасош. Схватио сам да је слao полицију по мене само да ме заплаши. По целу ноћ је полиција била код нас у стану, дошли су код моје сада већ покојне супруге да се распитују где сам и шта сам и да је малтретирају. Ми смо били

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

**ПРИВРЕДНО ДРУШТВО
ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ**
ЦЕНТАР доо Крагујевац

Радно време од 7 – 15 сата
Благајна у центру:
7 – 18 сати – радним данима
7 – 13 сати – суботом

ПОСЛОВНИЦЕ:
Кнић 510 – 197
Рача 751 – 262
Баточина 842 – 311
Лапово 853 – 710

**ЕД Електрошумадија
Крагујевац**
Центра 307 – 200
Дежурна служба 335 – 195
Пријучци 307 – 368
Пријава стања и рекламије
307 - 233 и 307 - 234

Бесплатан телефонски број
за пријаву крађе струје 0800/360-330

крагујевачке

МАРКЕТИНГ

Телефони
333-111
333-116

**ЧИСТОЋА
КРАГУЈЕВАЦ**

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЧИСТОЋА
КРАГУЈЕВАЦ

О ГЛАШАВА

продажу расходованих и отписаних средстава предузећа и металног отпада путем лицитације и то:

- 01. Контенери – 15 ком, око 1500 кг Цена: 18 динара/кг
- 02. Чамац – 1 ком, око 300 кг Цена: 18 динара/кг
- 03. Рампа – 1 ком, око 30 кг Цена: 18 динара/кг
- 04. Сталак за рампу – 1 ком, око 30 кг Цена: 18 динара/кг
- 05. Бојлер – 1 ком, око 250 кг Цена: 18 динара/кг
- 06. ТА пећ (оклоп) – 1 ком, око 20 кг Цена: 18 динара/кг
- 07. Оклоп фрижидера – 1 ком, око 40 кг Цена: 18 динара/кг
- 08. Странице камиона – 2 ком, око 80 кг Цена: 18 динара/кг
- 09. Рам мреже – 6 ком, око 50 кг Цена: 18 динара/кг
- 10. Жица за ограду – око 60 кг Цена: 18 динара/кг
- 11. Грифераж са рамом – 8 ком, око 50 кг Цена: 18 динара/кг
- 12. Обруч бубња смећара – 2 ком, око 70 кг Цена: 18 динара/кг
- 13. Приколица за превоз паса – 1 ком Почетна цена: 25.000,00 динара

Почетне цене су без обрачунатог ПДВ-а.

Продаја наведених средстава обавиће се путем усмене лицитације дана 13.11.2012. године у 12:00 часова у просторијама ЈКП "Чистоћа" Крагујевац, ул. Индустриска бр.12.

За учествовање на лицитацији потребно је уплатити 10 % од почетне вредности позиције за коју се лицитира без ПДВ-а, као депозит, на жиро рачун ЈКП "Чистоћа" бр. 160-7512-44 Банца Интеса.

Понуђена средства се могу разгледати сваког радног дана од 8 до 13 часова у кругу Депоније у Јовановцу.

По завршеној лицитацији роба се може преузети после комплетне уплате.

Осoba за контакт: Никола Петрашиновић, телефон 060/2341003

Сусрети

ЗАВОД ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ ОДРАСЛИХ „МАЛЕ ПЧЕЛИЦЕ”

Лек за душу је не...

Завод у Пчелицама прави је мали град који живи 24 сата. Замишљен је као пролазна станица за људе са душевним проблемима, па пут до повратка у њихове породице. Многима од њих, међутим, постао је дом за читав живот и у њему се осећају сигурно, заштићено и вољено. У најмноголуднијој установи овог типа на Балкану, и једној од највећих у Европи, смештено је 886 душа. Јако живе као јединствена породица, њихове животне приче и судбине веома су различите. Завирили смо мало у свакодневнику ових људи и разговарали са њима отвореног срца. У прича која следи преносимо инсертете из живота оних којима је Завод једини дом.

■ Узалудно чекање

Већ на неколико корака од заводске капије дочекују вас насмејана лица. Једна жена прилази дошљакињи, ширећи руке у загрљај.

- Душо моја, па где си ти, годинама те чекам, толико сам бринула што те нема, а ти си дошла, каже, мислећи, вальда, да је дошљакиња њена ћерка, чије је лице већ заборавила.

Мало даље, према управној згради, прилази Маче, прислања главу и грли гошћу. Она је штићеница са најдужим стажом и запослени кажу да она чини Завод лепшим местом за становаша. Њено име је Љиљана Станимировић и има 64 године. Стигла је у установу 1972. годину дана након отварања. Највише времена проводи у библиотеци, где воли да црта и пише. Иако је већ четири деценије „Крагујевчанка”, неизврсно звучи да је тек пре четири године први пут изашла из дворишта дома и изблизу осетила градски живот. Пре две године пожелела је да са својим другарима иде на море, али није могла на пут без личних докумената. Маче нема личну карту, нема ни крштеницу. Она за ову државу и не постоји. Као утешну награду добила је боравак на Златибору.

ло Министарство, а планирали нутриционисти.

Ових дана оставили су и зимницу, већ се кисели шест тона купуса, а треба да стигне још двадесетак. Остављено је по хиљаду килограма зеленог парадајза и карфиола, 500 килограма шаргарепе, две и по тоне папrike туршије.

- Два пута недељно спремамо колаче, пржимо палачинке, крофне, пудинг, сутлијаш, а три пута на менију је воће. Имамо и програм за дијабетичаре, тако да имају све, мада нису много захтевни. У суботу, на Дан завода, за доручак ће имати суво месо и руску салату, за ручак печенje, пире и грашак, пошто није стигао купус за подварак. За вечеру ће бити и колача, објашњава Шаранац.

Савет корисника повремено даје своје предлоге, па се исхрана коригује према жељама штићеника. На њихов предлог почели су да добијају бурек за доручак, а однедавно на менију је и сарма - 1.800 комада припреми се за један оброк. Када пожеле, могу да добију и посну храну. Постоји и кухиња у којој корисници могу сами да кувају или месе торте, погаче и слично.

■ Капије отворене, али нема ко да дође

Међу радно ангажованима су и Горан и Зоран Шурјак, на домаку четрдесетих, о којима брине Дом пошто њихова мајка, која живи у За-

ГДЕ ДРУГДЕ

У Заводу у Малим пчелицама смештено је близу 900 корисника. У овом малом граду свакодневно се одвија живот као у једној великој породици. Многима је ово једини дом, не зато што други немају, него што су их фамилија и рођаци сасвим заборавили

јечару, то не може. Сваке године Завод им омогући да обиђу мајку и сестру, која је, као и они, ометена у развоју. Занимљиво је да све што зараде, браћа Шурјак чувају за поклоне, јер њих две веома тешко живе.

Дубравка Ђосић, дипломирани дефектолог, објашњава да многи стањари дома имају родитеље, децу, фамилију, али је занемарљиво мали број оних који посещују ове људе. Трећину штићеника крагујевачког Завода нико није посетио деценијама.

До пре четири године, каже, нико од корисника није излазио ван заводске капије, а омиљена штићеница Маче први пут је била на градским улицама после 36 година проведених у установи. Сада су капије дома отворене, а само прошле године штићеници су више од 2.000 пута изашли у град, а 62 је ишло на море или у бању. Иначе, редовно иду и на излете, рођенданске и најдне вечере.

- Многи корисници никада нису отишли код своје породице или рођака, иако имају родитеље, тетку, брата. Неки су први пут били у прилици да виде своју фамилију када их ми одведемо и организујемо сусрет. Тешко је то... Зато поред оних људи научите да уживате у малим стварима, каже Дубравка.

Има и оних који уопште не желе да изађу из Завода. Наша саговорница помиње штићеника који двадесет година није изашао изван капије. Ангажован је у столарској радионици и чак ни са својим колегама не жели да иде на наградне вечере у ресторан. Увек се правда да чека брата, напомињући да ће изаћи само ако он дође.

И Милица Матић никада не напушта дом. Син јој је рекао да мора да буде добра и да ће доћи по њу, па га Милица годинама чека. Пошто ради у трпезарији, скупља цепарац који добије и чува за тај сусрет. Прошле године изабрана је за најбољу корисницу у Заводу и једва су је убедили да са осталима крене у хотел да прими награду. Није могла ништа да једе, једва је чекала да се врати у дом, страхујући да ће њен син у међувремену доћи. Још увек га чека, а њега нема пра нема.

Док смо пролазили према библиотеци, нека жена у првом павиљону плакала је за столом. Има око 50 година, а на питање зашто плаче одговорила је да је звала ћерка која има болесног сина. Ќерка јој је рекла да је она крила за његову бољест и да ће и он бити луд као она. Њене другарице кажу да често примају позиве и мало улепшају сурвиче поруке. Другачије би јој срце пукло од туге.

Бити увек расположен

Један од стањара Завода са најдужим стажом је и Никола Крстић (61), који је председник Савета корисника у овој установи. Дошао је из Старог села код Велике Плане и овде је већ 25 год-

ина. Са породицом се више не виши и не чује. Каže да му је овде лепо, воли да се дружи, ишао је на море, излете, у бању. У шали га питају да ли је ове привилегије имао због своје функције, а он кроз смех одговара да је често ишао због здравља.

Љубимац запослених је и Виктор Лазић (33), који је задужен за сарадњу са медијима. Разговара са нама као прави ПР. Говори бираним речима и има одличну дикцију. Рођен је у Београду, у општини Савски венац, а у Заводу је од 2006. године. Мајка му је умрла 97., а отац три године касније. Каže да су му се издешавале неке лоше ствари због којих је морао да потражи заштиту у Заводу. Завршио је само основну

СВАКОДНЕВНИ ПОСЛОВИ У ЗАВОДУ

МИЛИОН ОБРОКА ГОДИШЊЕ: ДРАШКО ШАРАНАЦ

школу, али је образован ји од неког факултета. Смештен је у првом павиљону, који је репрезентативан, објашњавајући да су се током година многе ствари мењале набоље.

- Имам пуно пријатеља овде, а највише се дружим са Синишом Мршићем. Он је обезбедио компјутер, има интернет и заједно га користимо. Стално је на Фејсбуку, а ја највише волим да слушам музiku осамдесетих, Дејвида Боувија. Редовно читам новине, пратим политичке и информативне емисије и волим да сам обавештен о свему што се дешава, објашњава Виктор.

Он је, иначе, ангажован у картонаџи, на штанцовачњу кутија.

Често излази у град, сврati негде да попије кафу. Ишао је и на позориште и на концерт Ван Гога. Воли да је у друштву где

ЈУБИЛЕЈ ВРЕДАН ПАЖЊЕ

40 година Завода у Пчелицама

Завод за збрињавање одраслих јединствена је установа ове врсте у земљи. Отворен је 10. новембра 1972. године. У изградњу објекта вредности 24 милиона динара, Фонд за социјалну заштиту Србије уложио је 22 милиона, а преостала два милиона динара општина Крагујевац. Прва корисница Мирслава Радишић из Београда примљена је у Завод десет дана након његовог отварања и била је у њему све до 1995. године, када је умрла.

Иако је пројектован за 400 корисника, последњих петнаест година стално има око 900. Данас је у њему смештено 886 људи, међу којима 500 мушкараца и 386 жене. Половина корисника у Заводу живи дуже од 10 година. Највише њих, 309, старији је између 50 и 59 година, 120 има мање од 40, а шесторо преко 80 година. Важећу личну карту има 732, док 154 нема лична документа. И образовна структура веома је шаренолика. Има 355 неписмених и полуписмених, основну школу завршило је 212, специјалну 81, а средњу 220. Са вишом школом је 11, а са факултетском дипломом 16 корисника.

ПОБЕДНИЦИ ИЗ „УДРУЖЕЊА МЛАДИХ ДРАЧА“

ИЗВИЂАЧКИ КУЛТУРНИ РЕЛИ

Драчани тријумфовали на градском терену

Савез извиђача Крагујевца и Канцеларија за младе организовали су такмичење у брзом сналажењу у граду и познавању културно-историјских споменика и локација. Најбоље се снашли млади из Драче

Навикли смо да извиђаче најчешће везујемо за природу и акције у дивљини. Но, какви су на „урбанизм теренима“?

Савез извиђача Крагујевца и Канцеларија за младе, уз подршку Градске туристичке организације, организовали су прошле суботе несвакидашње такмичење у брзом сналажењу у граду и познавању културно-историјских споменика и локација града Крагујевца. Акција је симболично названа „Извиђачки културни рели“, који је имао циљ промоцију активизма, извиђаштва и културно-историјског наслеђа града.

На жалост искретства „са терена и праcke“ недвосмислено показују да млади не знају пуно о историји и култури града, а организатори „Извиђачког културног релија“ желели су да и извиђачи кроз забаву науче нешто више о томе.

Током акције млади су били подељени у групе и добили по неколико задатака и циљева (као и слики локације) које ће морати да (раз)реше тако што ће обићи задате локације и препознати их на лицу места. Активи-

ност је имала изражену такмичарску ноту, али је крајњи циљ ипак био забава и проширење знања о граду и његовој културно-историјској баштини. Током акције учесници су могли да се консултују са пролазницима и користе друге видове информисања.

У овој несвакидашњој смотри суверено је тријумфовала екипа Удружења младих Драча, а за прва три места организатор је обезбедио награде.

Читава акција је од стране Савеза извиђача Србије и Министарства спорта и омладине очењена као изузетно оригинална, а „Извиђачки културни рели“ наговештава и почетак шире и значајније сарадње Канцеларија за младе у Крагујевцу и овдашњег Савеза извиђача.

З. М.

ИЗВИЂАЧИ НА „УРБАНОМ ТЕРЕНУ“ - ПОКАЖИ КОЛИКО ПОЗНАЈЕШ СВОЈ ГРАД

ТРЕЋИНА КОРИСНИКА ЗАБОРАВЉЕНА ОД НАЈБЛИЖИХ: ДУБРАВКА ЂОСИЋ, ДЕФЕКТОЛОГ

Гордана БОЖИЋ

АУТЕНТИЧНИ СРПСКИ ЈАПАНАЦ МАСАКИ ТОМИНАГА

Православац из земље Излазећеј

Масаки Томинага, новинар и преводилац, ангажован је од прошлог октобра у „Фијату“. Из родног Токија у Србију је дошао пре 17 година да студира језик и остао до данас. Живи у Земуну, ожењен је Маријом, хрстио се у нашој цркви и тврди да га је Србији привукла велика количина људскости и топлине која је потпуно нестала на Западу и у Јапану

Пише Зоран Мишић

Да Срби увек могу све и свакога да покваре живи доказ је наш саветник. На договорни разговор не стиже, као што би се од једног Јапанца очекивали, „тачно у секунд“, него комотно касни више од пола сата, к'о прави Србин.

- Свашта се овде научи човек, па и да не долази на време, каже он са широким осмехом, који разоружава.

Одмах објашњава и због чега је је овај сусрет одabrao баш кафанду „Стара Србија“:

- Свијђа ми се овдашња права кафанска атмосфера. Нисам ти ја за она фенси места, прича Јапанац на перфектном српском, који говори без акцента, карактеристичног за све странце, а камоли из Јапана.

Није ни чудо, јер у Србији је већ пуних 17 година и намерава овде да остане.

Масаки Томинага (39), новинар и преводилац, од прошлог октобра ангажован је у овдашњем „Фијату“. Каје да се у Јапану разликује име Масаки, у зависности до тога да ли се пише са једним или два слова а. Његово име је са два, али зна да се код нас „пише по Вуку“ и додаје да је „по Уставу обавезна ћирилица“. Лепо, лојално, баш патриотски.

У Крагујевцу је живео пуних осам месеци, од октобра до јуна, у

гарсоњери на Пивари у Улици Милана Благојевића, некада Стојана Протића, како духовито, мангупски каже, „старог партизановац“, у познатом комшијском окружењу „Рујне зоре“ кафане и код „Мигета“.

Живео је сам у тридесетак квадрата, али није самац. Ожењен је Маријом, Земунком која ради у једној банци.

- Због Италијана сви су подигли цене. ја сам гарсоњери у новоградњи плаћао чак 350 евра, што је много, не само за Крагујевац, каже Масаки.

Сета и топлина Источне Европе

Стан је морао да пронађе на брзину, преко интернета, јер је пре тога месец дана боравио у Котору снимајући емисију за јапанску на-

ционалну телевизију, чији је дописник из Србије и уопште са ових простора.

Сада по потреби посла у Крагујевац долази само уторком и у „Фијату“ ради као преводилац, али и организатор, као „логистика“ за апсолутно све потребе које имају његови земљаци, инжињери из Јапана који такође сарађују и раде у фабрици италијанског производјача аутомобила. Масаки каже да их је до сада кроз Крагујевац прошли четрдесетак, а он је био задужен не само да им преводи са јапанског, српског и енглеског, него да им помогне и око превоза, летова, резервације авиона, снапажења у Србији...

- Жао ми је што за време док сам живео овде нисам боље упознао град. За све то време морао сам да радим буквально од јутра до мрака, од понедељка до суботе. Кад дође недеља, само спаваш, јер си totalno исцрпан.

Често је ишао до „Роде“ у набавку, обилија Шумарице и фабрику у којој се производи култни „фића“.

Иначе, рођен је у Токију и од мајена је волео да путује по свету.

- Почео сам да путујем, и то потпуно сам, још када сам имао 15 година и по нашем образовном систему био трећа година гимназије. Те 1989. године обишао сам Польску и тадашњу Источну Немачку, за време пада „Зида“. Било је баш узбуђљиво. Допала ми се Источна Европа и наредне, 1990. године пропутовао сам све што ме је интересовало, прича Масаки.

Кренуо је бродом до Кине, возом до Пекинга, па опет „експресом“ преко Монголије и СССР-а до Москве и Будимпеште, где је провео децетак дана. Исто толико боравио је и у Румунији и потом први пут дошао у Београд.

- Тада је Београд изгледао као Лас Вегас у односу на Будимпешту и Букурешт, присећа се он.

Допао му се и град и његови житељи.

- Сви су били веома отворени, предсрећљиви и љубазни, сећа се Масаки.

Из Београда се возом упутио у Бар, где је окончao то путешествије. Остало му је жал што тада није посетио Сарајево, оно „старо“, предратно. У њему ће први пут бити тек касније, много после 2000. године,

МАСАКИ У ОМИЉЕНОЈ АТМОСФЕРИ „СТАРЕ СРБИЈЕ“

НА ПОСЛУ У „ФИЈАТУ“ ГДЕ РАДИ КАO ПРЕВОДИЛАЦ И ОРГАНИЗАТОР

али то више није био „онај град“.

У Србији се и хрстио. Уредно носи бројанице. Хрстио га је кум Небојша Петроф, у Земуну, где сада и живи, 2000. године у цркви Светог Николаја.

- Размишљам коју славу да одaberem. Још се нисам одлучио, озбиљан је Масаки.

Иначе, кум и он раде заједно на теренима са којима Масаки извештава, а Небојша му је возач.

- Хтео сам да се крстим још као млад, док сам живео у Јапану. Искрено, био сам велики русофил. Слободно време, за разлику од осталих токијских тинејџера, проводио сам у Руској православној цркви у самом центру Токија. Прво сам се „примио“ на њихове књижевнике, пре свега Толстоја, а дела свих њихових писаца пројекта су православном вером. Преко те литературе заинтересовало ме је не само православље него и словенски језици и читава Источна Европа као регија.

- Привлачила ме је због неке врсте носталгије и људскости, топлине, каква више не постоји у остатку потпуно материјалистичког света, било где на развијеном Западу или огромном граду као што је Токио. Јудускост је тамо потпуно заборављена, нестала. Сада се то полако мења и овде, нарочито у Русији, где владају „нови Руси“, тајкуни и олигарси, али је још увек има. Ни Београд није више гостољубив, као почетком деведесетих, оцењује Масаки.

Кафана „Код Масакија“

Пожелео је да студира славистику и први избор, логично, био је руски језик и Русија.

- Тада је још био СССР. Конкурирао сам на универзитетима у Москви, Минску, Иркутску и Кијеву. Примили су ме на последња три, али родитељи ми нису дозволили да тамо одем јер је било нестабилно политичко стање у земљи која се распадала. Десио се државни удар, тенкови су кренули на њихов парламент. Све то је наша телевизија непреста-

довде. Помогла ми је једна госпођа која предаје јапански на Филолошком факултету у Београду, а коју сам упознао преко Алме. Она је Јапанка и понудила ми је да будем стипендиста СР Југославије, што сам ја оберучке прихватио. Интересантно је да Јапан није признао СР Југославију, а ја сам био њен стипендиста, наглашава Масаки.

- Нисам имао конкуренције, духовит он.

Стигао је до треће године српског и књижевности и каје се што није дипломирао. Али...

- Младост - лудост. Допао ми се самачки живот. Имам два брата, ја сам најстарији, и први пут сам живео сам. Ужишао сам у тој слободи. Становао сам у студентском дому на Звездари у „Рифату Бурцевићу“ и стално правио журке. Моји ортаци су моју собу назвали „Кафана код Масакија“, објашњава Јапанац како је забаталио студије.

Умало добровоља

Биле су то бурне године у Србији. Почеле су прво демонстрације око изборне крађе 1996/97. године. Мало сам учествовао, али сам после престао да идеј у протестне шетње, јер сам размишљао и рекао себи: „Ипак си ти странац и није коректно да се мешаш у унутрашње ствари друге земље“.

Почињу све веће тензије, сусрети Холбрук - Милошевић. Јапански медији стално су у Београду.

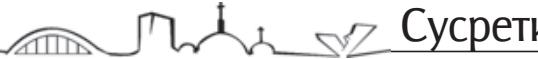
- Знате какав је студентски живот, стално недостаје пара. Овде сам и пропушио. Пушио сам, сада сам престао, оне креџе „Херцеговину“, „Божур“... Добро ми је дошао сваки динар са стране, поред стипендије од 150 марака. Од јесени 1998. године све чешће почињу да ме ангажују јапански медији који су ме пронашли преко наше амбасаде, наставља наш саветник.

СА СУПРУГОМ МАРИЈОМ

СА КУМОМ НЕБОЈШОМ ПЕТРОФОМ НА НОВИНАРСКОМ ТЕРЕНУ

БИЉАНА ПЛАНИЋ, ДОБИТНИЦА НАГРАДЕ „ЦВЕТ УСПЕХА ЗА ЖЕНУ ЗМАЈА”

сунца

Почетак бомбардовања затиче га као преводиоца јапанске националне агенције.

- И данас осећам грижу савести, јер су људи пали и страдали, а ја сам морао као и сви страници, тада и део новинарске екипе, да живим у „Хајату”. Невероватно, али истинито, савестан је он.

- Непрестано сам симултано преводио све информативне емисије, дневник РТС-а у 19 и 30, па све остало. Под утицајем пропаганде на РТС-у дошо ми је да се пријавим као добровољац. Добро је да нисам, али тада ми се то чинило као исправна ствар, искрен је Масаки.

Новинари су се вратили за Јапан, а он је остао овде, сада као дописник јапанске националне телевизије.

- Допао ми се новинарски посао и узбуђење које собом носи, каже он, додајући да када му време и пословна етика то дозволе ради и као слободњак „понеку тезгу”.

■ Шумадија је срце Србије

- После 5. октобра спласло је интересовање јапанских медија за политику у Србији и сада радимо мањом емисије, углавном туристичке и о култури и спорту, каже Масаки.

Навија за „Звезду”, али истиче да се за њу определио из чисто пословних и лојалних разлога.

- Радио сам као преводилац у „Звезди” када је Пикси (у Јапану он је „бог”) довео нешег репрезентатива Сузукија. Била су то златна времена, тврди Масаки који је у то време пријатељевао са Јигићем, Короманом и Бастом и садашњим голманом (не замера му трансфер) „Партизана” Владимиrom Стојковићем.

- У, он је баш волео проводе на сплавовима, памти Масаки.

Са супругом Маријом четири пута је био у Јапану да обиђе своје. Његови би волели да дођу овде, али...

- Немај времена, кратак је наш саговорник.

Од прошле јесени ради за „Фијат” као преводилац и организатор.

Како да његовим земљацима у Крагујевцу мањом фали квалитетнија забава.

- Они старији држе се рулета и казина, али млађи немају где. Недостаје им и знање језика, а Јапанци слабо говоре и енглески, баш као и Италијани, за озбиљнији контакт са девојкама, закључује он.

Изузетно цени и воли Берлин и кад год може скокне до њега.

- Фасцинирају ме њихове галерије, уметност... Шмек старог, комунистичког Источног Берлина и начин како су преуређили напуштену соцреалистичка здања у најбоље и најоригиналније ноћне клубове на свету, уметничке комуне и сквотове, објашњава он, додајући да је пре две недеље боравио и у Копенхагену, онако туристички, и да му се и тај град изузетно свидео.

У Крагујевцу је волео „Бахус”, али пре свега „Твист”.

- То је заиста ретка урбана оаза у велградима, тврди он.

Занимљиво је мишљење некога рођеног у граду који има 13 милиона житеља о нашој средини.

- Ја волим Шумадију, јер је она баш срце Србије. Када сам долазио у нашу земљу, хтео сам да студирам у Крагујевцу, али тада овде није постојао факултет. Мени је ово место јако симпатично и драго. Некако је на средокраји између села и града. Далеко од урбанизма, можда мало горњи део главне улице, али ни то није она права урбанизам као у велиградима. Да ме не схватите погрешно, исто је тако и у Београду. Крагујевац треба да се определи да ли жели да постане прави град или да остане село. Знам да има потенцијала у себи, а можда је овако и боље, завршава Масаки са препознатљивим источњачким филозофским миром.

Недостижно је само оно што не желите

У конкуренцији 27 кандидаткиња, власница Туристичке агенције „Атос” Биљана Планић прва је Крагујевчанка која је освојила ову престижну награду, коју већ шесту годину заредом додељује Удружење пословних жена Србије

У скромном простору у центру града, у Улици Милоја Павловића, налази се туристичка агенција „Атос”, ушушкана између адвокатске канцеларије и агенције за рентирање аутомобила, готово неприметна. Две наизглед минијатурне канцеларије, на зидовима бројне фотографије, украсни предмети и свакакве ситинице које одишу необичном топлином, сав су инвентар који чини овај радни простор. Део тог необичног „инвентара” свакако је и власница агенције Биљана Планић, која је од јутра до мрака у својој канцеларији.

нално, шесту годину заредом, додељује Удружење пословних жена Србије. У конкуренцији је било двадесет седам кандидаткиња, од којих су две награђене у основним категоријама, за најевропскију женску фирму и најбољи модел запошљавања жена, а две у поткатегорији самозапошљавање, међу којима је и наша Биљана. Она је прва жена предузетница која је ову награду донела у Крагујевац.

■ Ужива у свом послу

Затекли смо је на радном месту, у Агенцији (а где би другде), како одговара на питања Националне агенције за економски развој, жалећи се, при томе, на пореску политику, која је немилосрдна и не доzvoljava човеку да дише, јер га од првог дана оснивања фирме обавезује на разна плаћања, иако најчешће посао крене тек после неколико месеци, па и годину дана.

Срачан осмех ове успешне жене говори више од хиљаду речи. Иако помало збуњена због велике медијске пажње последњих дана, прилично добро се сназа.

- Желите да пишете о мени, а ја сад не умем да се представим, увек ми је било најтеже да причам о себи. Питате ме како је бити предузетница? Мој одговор је да није лако, али је много лепо, почиње наша саговорница - жена змај.

Рођена је у Крагујевцу, завршила је, наглашава, ни Први ни Други, него стари Крагујевачку гимназију и Високу туристичку школу у Београду. Тачније, две године је после Гимназије студирала економију, али пошто јој се то никако није допадало, одустала је и почела да ради као преводилац у „Застави”.

У то време се удала, родила три кћерке Јовану, Катарину и Дуњу и живела као све срећно удате жене. После 13 година проведених у „Застави”, верујући да има и других, бОльих послова, напустила је фабрику и пријавила се на биро запошљавања.

- Најважно сам мислила да ћу моћи врло брзо да се запослим, а и ако будем неко време на бироу, неће бити страшно, пошто сам јако млада почела да радим. То време се, међутим, одужило, прошло су три године и није било посла и

БИЉАНА СА ЂЕРКОМ ДУЊОМ НА ДОДЕЛИ ПРИЗНАЊА У БЕОГРАДУ

тада је већ почела да ме хвата паника. Покажала сам се што сам напустила „Заставу”, али повртака није било, присећа се Биљана.

У то време појавио се оглас у „Компасу” за ангажовање радника у туристичкој сезони са знањем енглеског језика и она је решила да се у томе окуша. Уживала је у овом послу и по завршетку сезоне уписала Високу туристичку школу у Београду. Истовремено је радила и студирала, била посвећена деци и породици. Све испите дала је у року и после три године одбранила је дипломски рад са десетком.

■ Одмарала се пре три године

Већ је имала богато радно искуство и знање из области туризма, па је некако било природно да то постане њен животни позив.

Међутим, једини начин да поноће дође до посла био је да покрене сопствени бизнис, а подразумевају се да би то могла да буде туристичка агенција.

- Себе сам препознала и пронашла у том послу и највише ме је охрабрило што су сви који су долази, и још увек долазе у моји агенцији, осетили да много волим то што радим и да заиста уживам у томе, каже наша саговорница.

Добила је кредит од Регионалне агенције за развој и пре четири године кренула у сопствени бизнис. Циљ јој је био да обезбеди економску самосталност и егзистенцију своје породице и одмах се бацила на посао. Њена идеја била је да под паролом „Маштај, путуј, уживај” покуша да људима приближи појам одмора на мало другачији начин од уobičajenih ponuda. У почетку је,

признаје, било много тешко. Првих пет месеци нико није отворио врате Агенције, а камоли резервисао неки аранжман, али није одустајала, а упорност и љубав према послу се исплатила.

Са још десет предузетница Биљана је пре две године основала Удружење пословних жена

„Визија” у Крагујевцу, како би помогла женама да започну сопствени бизнис, а онима које већ раде да лакше превазиђу препреke на које наилазе.

Да је потпуно преокупирана послом, схватила је у тренутку када је требало да нам одговори када је последњи пут спаковала кофере и отиша на годишњи одмор. Није могла одмах да се сети, а онда је схватила да је то било пре три године.

- Одговорна сам према свом послу и не могу усред сезоне да оставим све и да опуштено одем на летења, каже Биљана.

Ипак, наје мало слободног времена да пише поезију (издала је збирку песама „Кристалне илузије”) или да направи неки занимљив предмет. Признање које је добила много јој значи. Каže да то није само награда за њен рад, већ је мотивација за будућност њене деце и свих суграђанки. Ова награда је потврда њених упорних настојања, борби и жеље.

Циљ јој је да наредне године добије награду за женско предузетништво и већ се потпуно посветила новом изазову, јер као што је рекла у говору захвалности приликом доделе „Цвета успеха за жену змаја - недостижно је само оно што не желите.

Гордана БОЖИЋ

НАГРАДА УСТАНОВЉЕНА 2007. ГОДИНЕ

Подстицај женском предузетништву

Награда „Цвет успеха за жену змаја” установљена је 2007. године и има циљ да учини видљивим допринос жена у развоју привреде земље, а досадашње добитнице, њих 40, доказале су да је могуће применити највише стандарде пословања, али и бити иновативан, присутан и конкурентан на иностраним тржиштима. Могућност учешћа на конкурсу за награду имале су све успешне пословне жене које имају удела у власништву предузећа и главну улогу у менаџменту, без обзира на врсту делатности.

Традиционалну доделу признања најбољим предузетницама, која је одржана у Театру „Мадленијанум” у Земуну, подржале су немачка организација за међународну сарадњу, као и бројни спонзори. Специјална гоща и председница комисије за избор најуспешнијих предузетница била је министарка регионалног развоја и локалне самоуправе Верица Калановић, која је доделила неке од награда.

megabelt
Kneza Mihaila 106, Kragujevac

SVE VRSTE REMENJA (Optibelt, Borovo, Good Year, Sava, Unibelt...)
klasično klinasto remenje, nazubljeni, polu-v PJ/PH remenje, transportno remenje, sintetičko remenje, zupčasto remenje, varijatorsko remenje, šestougaono remenje, okruglo remenje, extremultusi...
SVE VRSTE GUMA (Michelin, BF Goodrich, Tigar, Kleber, Continental, Barum, ...)
Ulija, auto delovi i autokozmetika...
Telefon 325-236

Пише Зоран Мишић

Mноги му не би дали 50 година живота, а камоли рада, али истине је - атлетски тренер Влада Луковић ове године „заокружава“ пола века бављења тренерским позивом. Карактеристично за нас, годишњица каријере человека који је тренирао преко 2.000 атлетичара прошла је незапажено јер се једноставно нико није сетио од надлежних спортских и градских инстанци. Али, „Крагујевачке“ су ту да исправе ову неправду.

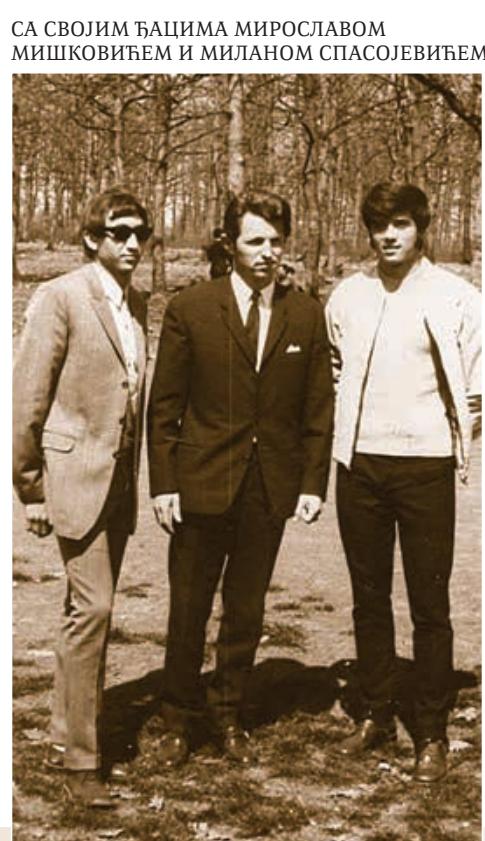
Нема человека у Крагујевцу који је само „прошао“ поред спорта, а да није чуо за име Владе Луковића, легендарног тренера свих који су нешто значили у домаћој историји „краљице спортова“.

И сам успешан атлетичар, веома брзо се определио за тренерску каријеру. Чак 71 атлетичар којег је он тренирао био је рекордер „старе и велике“ Југославије, а његови пулени са стаза и борилишта учествовали су и побеђивали на балканијадама, медитеранским играма, олимпијадама, европским и светским првенствима.

■ У атлетици - случајно

За Луковића октобар се показао као пресудан месец. И родио се у Крагујевцу 12. октобра 1936. године у Улици Стеве Зарића, у насељу Палилуле. Отац Михајло био је кожар, а мајка Живка донацица.

- Имали смо тежак живот. Док нам је отац био у заробљеништву, мајка се довијала како да прехрањи породицу. Прала је Немцима

ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ТРЕНЕРСКОГ РАДА ВЛАДЕ ЛУКОВИЋА

Пола века преско

веш. Били смо „чаршијанци“, нијамо имали неко село да се „испомгнемо“, те ми је тешке 1943. године од глади умро млађи брат. Још један брат ми је трагично настрадао, почиње своју животну причу Луковић, истичући да не жели много да се сећа детињства и ране младости.

Баш те кобне и страшне 1943. године он је кренуо у основну школу. Завршио је потом Крагујевачку гимназију, Вишу тренерску школу у Београду и београдски ДИФ.

У свету атлетике нашао се случајно, спонтано... Почекео је 1951. године у „Радничком“ као баџач кладива. Био је јуниорски рекордер СФРЈ у тој дисциплини са 57,20 метара, али са успехом се такмичио и у трчању на 100 метара (10,9) и скоку у даљ (6,80), па је прешао на вишебој. Постао је првак Југославије у петобоју 1957. године на првенству у Београду и то је била круна његове такмичарске каријере. Исте године отишао је на служење војног рока, а по повратку определио се за тренерски позив. Било је то у октобру 1959. године, дакле пре тачно пола века.

Првог маја 1960. Атлетски савез Југославије поставља га за тренера у Крагујевцу и десењима је ту остао. Постојали су за то „дебели“ разлоги. Број репрезентативаца, рекордера и освајача трофеја и медаља довољно говори. Иако је тренирао преко две хиљаде, Луковић издаваја пар својих најуспешнијих пулена. Милан Спасојевић био је први човек који је поставио рекорд у тркоску и „срушују границу“ од 16 метара скоком 16,05 метара у Загребу на Балканским играма 1971. године.

- Исте те године био је првак у Измиру на Медитеранским играма, а 1972. године учествовао је на Олимпијади у Минхену. Рушио је пет пута рекорде и стигао до резултата од 16,77 метара. Био је пети на европском првенству и учесник још једних Олим-

пијских игара, у Москви 1980. године, сећа се Луковић.

Следи Милош Срејовић, први човек који је у тркоску прескочио 17 метара.

- Среја је био трећи на Европском првенству за јуниоре у Атини 1975. године, а 1978. првак Европе у Прагу, резултатом 16,94 метара. Потом је на Балканијади у Сарајеву скочио тих фамозних 17,01, пејантно наставља Луковић. Његова атлетичарка Снежана Данчетовић 1984. године на Олимпијади у Лос Анђелесу оборила је рекорд Југославије у скоку у даљ, скочивши 6,56 метара, а спринтер Слободан Спасић на Олимпијским играма у Сиднеју, 16 година касније, трчао је штафету четири пута 100 метара. Спасић је резултатом 10,44 секунде био други на атлетском Купу Европе, две године касније у Београду.

Многи Владини атлетичари нису наставили професионално да се баве спортом, али су постали познате јавне личности, пословни људи, политичари, функционери...

- Дан данас ми свакодневно прилазе људи који ми се обраћају реченицом: „Је л' ме се сећаш? Ти си ме тренира...“, а ја не могу свих да их се сетим јер их је било преко две хиљаде, признаје Луковић.

Ипак, сећа се Мирослава Милковића, данас првог бизнисмена Србије, којег је док је студирао економију у Крагујевцу тренирао пуних пет година (трчао је на 100 метара и имао резултат 10,8 памти Луковић), бившег градоначелника Влатка Рајковића, Милана Пурића, такође успешног пословног човека (рекордера у баџачу кладива), Ивице Матијевића, дугогодишњег генералног секретара

Атлетског савеза Југославије, Милана Томића, спортисте, научника, професора на ДИФ-у и сада политичара у Кошутничном ДСС-у (некада јуниорског првака Југославије на 3.000 метара стил-чејз), градског функционера Слободана Крунића, Дуде Пуаче из Привредне коморе.

Иако ушао у 74. годину, још је тренерски активан.

- У атлетском клубу „Раднички“, уз помоћ Крунића и Пуаче и колега тренера, формирали смо атлетску пионирску школу коју тренутно сачињава четрдесетак екстра талентованих клинаца. Не кријемо своје амбиције. Желимо да стварамо нове шампионе, спортисте који ће поново у наш град са борилишта доносити медаље са олимпијских игара и светских и европских првенстава, тврди Луковић.

Тајна „позитивног стреса“

За своје велике и дуготрајне усеже на пољу „краљице спортова“ тврди да има само два рецепта.

- Први је што радим посао који волим. Атлетика и спорт су и мој посао и професионални живот, али и лични и приватан хоби и највећа страст. Када се човек бави послом који му је и хоби, успеси не могу да изостану, изричит је Луковић.

На другом месту је добра и срећна породица. Луковић из брака са супругом Гинком, Бугарком коју је упознао на давним припремама у Софији (венчали су се 1966. године и у браку проживели скоро три деценије - преминула је 1995. године) има два сина. Александра (који се у Крагујевцу бави приватним бизнисом) и Бојана (доктора машинства који са фамилијом живи у Америци) и од њих има унуке Владу и Филипа и унуку Емили.

- Породица је права подршка и потпора човеку, чиме год се бавио, истиче Луковић.

Иначе, и данас му најтеже падају дани када нема тренинге.

- Разлика између успешног тренера и обичног човека је нешто што ја називам „позитивним стресом“. Обичан човек их има пар у животу, када се ожењи, дипломира, запосли, добије дете, унуче... А људи као ја - свакодневно. За мене је „позитиван стрес“ сваки

VLADA LUKOVIC JE NEKRUNISANI KRALJ „KRALIĆE SPORTOVA“

ЧИО ИЗ МЕСТА

ВЛАДА СА ЧЛМОВИМА ШТАФЕТЕ 4X100 МЕТАРА,
ПРВАЦИ ЈУГОСЛАВИЈЕ 1962.

успех, медаља, трофеј и рекорд мојих спортиста. Адреналин који ја „имам“ на обједињеном послу и хобију, објашњава тајну своје животне виталности и професионалног

дуговечности.

Због тога сам рекао деци: „Сутра, кад умрем, немојте да жалите ни један дан. Некоме треба пет живота да све види и постигне све што сам ја.

Обишао сам цео свет, читав Европу, сем Албаније. У Москву, Лондону, Паризу, Хелсинкију био не-брожено пута, дружио се са врхунским спортистима и сарађивао са водећим атлет-

ским стручњацима из некадашњег СССР-а, Америке, каже Луковић.

Али, и то није све. У својој каријери, сем као атлетски тренер, радио је и као кондициони тренер фудбалера „Радничког“, сваки пут када су имали прволигашки статус, осамнаест

ЛУКОВИЋ И МИЛАН СПАСОЈЕВИЋ
1969. У МОСКВИ

година био је савезни тренер атлетске репрезентације СФРЈ за скокове, успешан масер (Пижону) без операције санирао повреду на врхунцу каријере.

Воли да истакне да је од његових седамдесетак репрезентативних и рекордерских пулена више од 60 завршило факултете. Сматра да се тако доказао и као педагог, а не само као успешан тренер.

Влада Луковић је предавач на београдској Спортској академији, а као стручњак и предавач гостује на конгресима у Атини, на Малти, у Сарајеву, Загребу, Љубљани, Београду...

Недавно је победио на „Балканџијади ветерана“ у Београду, бацивши кладиво 37 метара.

Задовољан је својим статусом и, каже, не љути се што његов лични јубилеј пролази незапажено.

- Ја сам срећан човек и заиста ми ништа у животу не недостаје. Када сам се пре пар година срео са Мишковићем, у ресторану његове „Делте“, искрено сам му рекао: „Мишко, с тобом бих се мењао само са годинама“, додавши да „нема тих пару због којих би жртвовао своју слободу и опуштеност“, каже велики Влада Луковић.

Скромно, одвајајући ову новинску страну, „Крагујевачке“ му честитају јубилеј и захваљују му што је новинарима пуних педесет година омогућавао да пишу лепе спортске вести.

КАО ПРВАК ЈУГОСЛАВИЈЕ
У ПЕТОБОЈУ

Posle ogromnog успеха традиционалне манифестације у Београду, Нишу, Индији и Подгорици, први пут у Крагујевцу стиže неоповлјива ноћ fantastične куповине i vrhunske забаве

GRAZIA SHOPPING NIGHT – Kragujevac Plaza!

Izdavačka kuća Attica Media i magazin Grazia već šestu sezonu организују традиционалну манифестацију "Grazia Shopping Night", а која се први пут одржава у Крагујевцу, у srcu Šumadije.

U Šoping centru Kragujevac Plaza, u subotu 10.11. od 17 sati do ponoći, u radnjama најпознатијих модних брендова, sa veoma primamljivim popustima, очекује нас забавни програм prepun iznenadenja!

Za vrhunsku atmosferu pobrinуће се **muzička zvezda večeri - Nenad Ćeranić**, uz најпознатије pop-rock hitove.

Nenad Ćeranić je na највећем festivalu pop muzike u jugoistočnoj Evropi, Slavjanski bazar u 2009. године представљао Србију, као извођач, али и као композитор. То је било први пут да неко из наше земље изводи песме које је сам компоновао. Освојио је специјалну награду руског Telekoma за најбољи вокал на festivalu i nagradu stilista za nastup. Dobitnik je priznanja, најбоља песма Crne Gore za 2009. godinu, "The best song from Montenegro" na prvim Balkanskim muzičkim nagradama, које су се одржале у Софији и тако се нашао у društvu jedanaest најбољих muzičara Balkana.

Grazia Shopping Night Kragujevac Plaza je velika porodična забава sa specijalnim programom za најмлађе (klovnovi, kostimirani igrači, mađioničar, pravo dečije pozorište).

Gosti манифестације имају прилику да уživaju u најефектнијим nastupima sa ljudima statuama i mimama na štulama, као на трговима Barselone, fantastični spektakl први пут у Крагујевцу!

Nastupiće најбоље DJ dame u štiklama, победnice првог домаћег такмичења на конкурс Grazia Super OnaDJ, које су припремиле до сада невидени музички mix program i specijalni muzički gost saksofonista i još mnoštvo zanimljivih sadržaja i iznenađenja.

Ekskluzivni medijski RTV partner u Kragujevcu je RTV Kragujevac.

Medijska podrška:
nedeljničnik Kragujevačke novine,
TV Kopernikus,
Naxi Plaza radio

Крагујевачке

Kopernikus
TELEVIZIJA

УКРАТКО

Изложба о Стевану Раичковићу

У галерија Народне библиотеке отворена је изложба „Врх тишине”, у сарадњи са Народном библиотеком „Стефан Прововенчани” из Краљева. Овом поставком обележава се пет година од смрти Стевана Раичковића и 60 година од објављивања његове збирке „Песма тишине”. Посетиоци имају прилику да виде и чују одбране снимке на којима песник говори своје стихове или говори о својој поетици.

На паноима је представљен богат био-библиографски материјал који нас, комбинујући тематски и хронолошки принцип, подсећа на неке од најуспејијих Раичковићевих стихова, његова размишљања о поезији, тајнама језика и стваралаштву уопште. Иако је највећи део изложбе посвећен Раичковићевој поезији, своје место су нашли и његови преводи, есеји и дневничке белешке, као и књижевност посвећена најмлађим читаоцима.

Позориште за децу

Најмлађа крагујевачка публика ће у суботу, 10. новембра, од 12 часова моћи да погледа представу „Храбри оловни војник”, бугарског редитеља Тодора Влова. Већ следеће среде на редовном репертоару од 18 часова је комад „Хилперик”.

Крајишки ликовни салон

Изложба Крајишког ликовног салона отворена је у Музеју „21. октобар”, а Крагујевац је трећи град у низу који представља ову поставку. Крајишки ликовни салон постоји 26 година, а ово је 13 пут како се одржава од како су његови учесници у расејању.

Добитница награде „Борис Маркоша Минг“ ове године је Биљана Нонковић.

На Крајишком ликовном салону тако учествује и петоро чланова крагујевачког Удружења грађана Крајине „Зора“.

Ликовна колонија у Ботуњу

Ћачка ликовна колонија „Повратак природи - Ботуње 2012“ ове године окупила је преко двадесет учесника из Србије, као и гошћу из Грчке, сликарку Елену Антонигдис. Првог дана колоније Славица Ђурђевић, организаторка ове манифестације одржала је огледни час, а учесници су били у прилици и да посете атеље Јордана Ерчевића, али и да се упознају са Шумадијом. Вече је било резервисано за сусрете са музичарима, а млади сликари су били у прилици да чују Вању Марковића и Војислава Спасића.

Други дан ове манифестације био је резервисан за сликање у дворишту писца Видосава Стевановића. Учесници ове ћачке колоније били су у прилици да се упознају са Стевановићем, као и са композитором Зораном Христићем. На крају колоније организована је изложба радова, а подељене су и дипломе најбољима.

ПРОМОЦИЈА РОМАНА ЧЛНОВА МЕНСЕ

Мултироман шест аутора

Након промоције у Београду, Крагујевац је други град у коме ће премијерно бити представљен роман „Трагом 41“. Ово издање, или како га шесторо аутора назива мултироман, настао је у оквиру експеримента Литерарног одсека Менса Србије. Наиме, шесторо писаца са коефицијентом интелигенције вишом од 148, заједнички је написало експериментални роман у којем је сваки водио свој лик,

Аутори су Маша Валкану, Иван Драјзл, Наташа Аћимовић Кнежевић, Татјана Ерић Обреновић, Ли Новак и Оливер Ходак.

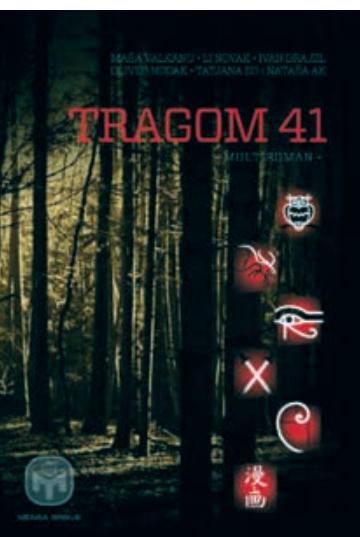
Мултироман од класичног романа разликује немогућност других аутора да делују и литерарно обликују поступке књижевних јунака преосталих аутора, тачније сарадника на изради мултиромана. Другим речима, сваки аутор покушава да се прилагоди поступцима других ликова, као што појединачно чини у животу, у реалности. На тај начин прича се удаљава од уобичајене литературне динамичности и наглашава ширину и успорен темпо стварног живота.

Наслов овог дела одабран је под утицајем писца, познатог по томе што се није плашио да се поигра-

ва жанровима и правилима, Да-гласа Адамса и његовог „Аустостоперског водича кроз галаксију“. Иначе, рад на роману започело је чак десеторо аутора, али их временом остало шесторо. Наративни делови романа писани су одвојено, а дијалози су настајали комуникацијом на нету.

„Трагом 41“ је роман чија се радња дешава у Београду на стварним и имагинарним локацијама. У шуми у који се скреће лево код кафана „Кад јагањци утихну“, почиње потрага која кулминира у „Ноћи музеја“ у Ботаничкој башти.

Крагујевачка промоција овог

КОРИЦЕ РОМАНА „ТРАГОМ 41“

романа је у суботу, 10. новембра, у кафу „Обломов“, са почетком у 18 часова.

БЕОГРАДСКА ПРЕМИЈЕРА „ГАЗДА“

Овације и аплаузи

После велиоког успеха и играња на „карту више“ на матичној сцени крагујевачког Књажевско-српског театра, хит представа „Један човек, двојица газда“ имала је и запажен успех на својој београдској премијери на Сцени „Раде Марковић“ Београдског драмског позоришта.

У пуној Великој сали БДП-а, после игре крагујевачких глумаца помогнутих београдским колегом Петром Бенчином, одјекивали су заслужени смех и аплауз, а чули су се и искрени коментари „да људи не памте када су се тако смејали у позоришту“. Нису изостале ни позитивне реакције критике: „У овој представи Брадић најпре инсистира на стрпљивом увођењу публику у заплет, на овом месту скоро комедије забуне. Потом представу, у средишњем делу, препушта таласу водвиљског ритма и брзине којом тече вешта манипулација главног јунака сутјетом газди, да би на крају истрајавао на детаљном својењу рачуна односа међу јунакима ове савремене комедије“, написао је између остalog Јелко Јовановић, критичар „Блица“.

По њему, ова комедија додатно је релаксирана духовитим музичким пасажима који вешто подвлаче одређене асоцијације на време и место радње.

„Велике сараднице редитељ је имао у надахнутој игри ансамбла, пре свих Миодрага Пејковића као носиоца и локомотиву ове разигране композиције. Поред њега као прецизну и јасно развијену линију свог лика остварио је Петар Бенчина, док је Милић Јовановић остварио пантомимску бравуру, закључио је своју критику Јовановић.

Успех београдске премијере крагујевачке представе потврђен је, због велиоког интересовања, још једним извођењем „Једног човека, двојице газда“ на репертоару БДП-а која је већ заказана за 18. новембар.

ПРЕМИЈЕРА

„Моје бивше, моји бивши“

Друга премијера ове сезоне у крагујевачком Књажевско-српском театру изведена је у уторак, 6. новембра, на Великој сцени „Јоаким Вујић“. Реч је о комаду енглеског аутора Ди Си Џексона „Моје бивше, моји бивши“ (у оригиналу „Моја романтична комедија“) који је режирала Слађана Килибарда.

У подели играју крагујевачки глумци Милош Кр-

стовић (игра улогу Тома), Исидора Рајковић (Ејми), Катарина Митровић (Саша) и Душан Станикић (Калвин), као и њихова млада колегиница „гостујућа“ глумица из Београда Нађа Маршићевић која тумачи лик Алисон.

Реч је о комаду који се последњих година дана налази на репертоару неколико великих европских по-зоришта - то је представа за

коју се тражи карта више. Укратко, то је савремена комедија о љубави, губитку односа и прича о младим људима који су жељни љубавних авантура, али када им се остваре жеље не знају како да се понашају и шта да раде са партнери.

Права реприза комада „Моје бивше, моји бивши“ је на репертоару у суботу, 10. новембра.

ОПЕРА НА ВЕЛИКОМ ПЛАТНУ

Бура из Метрополитена

Премијерно извођење опере „Бура“ преносиће се у суботу, 10. новембра, уживо из Метрополитена у биоскопу „Синеплекс“ у Тргном центру „Плаза“. Почетак преноса ове опере савременог британског композитора Томаса Адеса, која је инспирисана Шекспировом истоименом драмом, заказан је за 18.55 часова. Светска премијера одржана је у лондонској Краљевској опери, када је нашла на велико одобравање критике и публике и проглашена је модерним ремек делом.

Ово је њена премијера на позорници Метрополитена, а Томас Адес ће бити и диригент.

Продуцент и редитељ је Роберт Лепаж, који у својој иновативној визији на сцени реконструише унутрашњост миланске Скале и претвара је у чаробно острво, на коме се одвија радња.

Роберт Лепаж се сматра уметником који је до темеља уздрмao дотму класичне позоришне режије, нарочито због примене нових технологија. Један је од ретких заиста значајних редитеља савременог позоришта, чији рад српска публика могла да види пре неколико година на БИТЕФ-у, у комаду „Плави змај“.

Роберт Лепаж је као позоришни редитељ постао познат средином осамдесетих, захваљујући интернационално признатој и више пута наgrađivanju представи „Змајева трилогија“. Године 1995. постао је први редитељ са северноамеричког континента који је поставио Шекспиров комад у Краљевском театру у Лондону. Његов деби у области седме уметности био је филм „Исповест“, који је на фестивалу у Кану 1995. године отворио програм „15 дана аутора“.

Бура је и светској премијери, Проспера тумачи Сајмон Кинлисајд, а пратиће га Изабел Леонард, Јестин Дејвис, Алек Шрадер и други.

Улазнице по ценама од 950 динара могу се купити у биоскопу, а све информације се могу наћи на веб адреси opera.sineplexx.rs.

ПРОДУЦЕНТ И РЕДИТЕЉ „БУРЕ“ је РОБЕРТ ЛЕПАЖ

БОНД У „СИНЕПЛЕКСУ“

Нова сага о тајном агенту

На репертоару биоскопа „Синеплекс“ од скоро је нови филм о Џејму Бонду. Данијел Крејг се враћа као легендарни британски тајни агент, у највећој филмској франшизи свих времена. У овом филму Бондова лојалност М биће пред великом искушењима, када се њена прошлост буде вратила да је проговори. МИБ биће нападнут и 007 мора уништити претње, без обзира на цену и личну жртву. Овако гласи синопсис новог, 23. по реду филма о чуvenом тајном агенту под називом „Скајфол“.

Бондманija влада већ неко време у свету, филм је покупио хвалоспеве критике, а Данијел Крејг углавном узлукио је показао да је првокласни агент. Агент 007 у свом филму је ослободио Бонду од већих проблема, али он је увек био у опасности.

Данијел Крејг у улоги агента 007

који игра капитана брода, али он је први овдашњи глумац у филмовима у Џејму Бонду. У првом Крејговом 007 - „Казино Ројалу“ са Бондом се коцка овдашња филмска звезда Лазар Ристовски. Режију нове саге о тајном агенту потписује Сем Мендес, аутор „Америчке лепоте“, „Пута без повратка“ и „Маринца“.

Најновији филм о Џејму Бонду не само да је добио одличне оцене критичара, већ је забележио и рекордну биоскопску посету. До сада је филм зарадио већ 77 милиона долара, за сам пар дана приказивања, од чега чак 32 милиона долара из Велике Британије. Тамо је 23. филм о тајном агенту 007 забележио најбољи старт свих времена за петак, као и за викенд, и показао се далеко бољим од претходника који су такође били успешни. Претходна

две Данијел Крејгове Бонде су зарадили од око 170 милиона долара у САД и 590 милиона у свету, али се очекује да ће ове бројке „Скајфол“ лако премашити. Неки аналитичари проценују да ће ово, коначно, могаћи да буде први Бонд филм који ће прећи граничу од 200 милиона долара у САД.

ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА

Нове тенденције

У галерији СКЦ отворена је групна изложба фотографија и видео радова четворо уметника из Француске и Србије. Ова поставка покажује чему може да служи савремена фотографска уметност и показује могућности медија да истражује и прикаже најшири спектар тема. Француска уметница Бригита Бауер, кроз видео рад и фотографије „Биг гейм“ (Велика игра), на занимљив начин приказује оружје, рат, изазов или игру, а у крајњем случају и природу самог човека. На почетку кратког филма ауторка нас доводи у заблуду (имамо утисак да је снимљена реална борба), мада и након разоткривања игре у нама остају запитаност и зебња.

Поред ње, радове је изложило и троје уметника из Србије.

Роберт Узон представља се фотографијама Либије, за које каже да се крећу у оквирима „праве фотографије“, схватајући их истовремено и као апстрактне. Аутор објашњава да свака фотографија има и конотативно значење, које се састоји од представа, мисли и осећања везаних за дату реч, објекат или ситуацију. Једно је сигурно, да призори Либије, који су

„ВИДОКРУГ“: РОБЕРТ УЗОН, „ЛИБИЈА 1“

предмет ових фотографија, код сваког од нас данас буде различита додатна значења.

Марко Каровић на заиста јединствен начин представља фотографију, која обухвата дубоко личне, а управо због тога и универзалне теме.

Бранка Недимовић такође је представница нове генерације уметника чије ин-

тересовање „нема граница“ и која „природно“ користи дигиталну слику. Њена интересовања и теме нису оптерећене наслеђеним шаблонима. Ауторка представља серију фотографија које се баве свеприсутним калупима, дигиталним сликама и пикселима и директно нам упућује поруку да је неопходно пажљиво посматрати.

МУЗИЧКИ ПРОГРАМ ДОМА ОМЛАДИНЕ

Тврди звук сваке суботе

Након концерта „Ајриш стјуја“, јесењи концерти у Дому омладине наставиће се већ у суботу, 10. новембра, у 22 часа, наступом крагујевачког бенда „Миксд експеримент“.

Овај бенд је настало почетком 2000. године, на идеју Ивана Илића Чилија („Даркшайнс“) и „Доријан Греј“ и Бранка Стиковића („Тимбл“). Желели су да окупе неколико музичара из различних бендова које је повезивала метал музика и бендови „Металика“, „Ајрон мејден“, „Мегадет“. Врло брзо овом позиву приклучују се неколико музичара, а данас у бенду у различitim поставама свира чак девет музичара.

„АЛНАРИ“ НАГРАЂУЈЕ

Пети део Страже

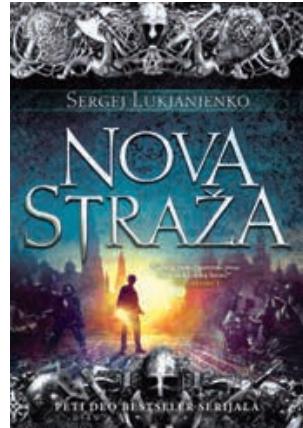
Два најбржа читаоца „Крагујевачких“ биће и овог петка у прилици да својој библиотечи додају занимљив наслов издавачке куће „Алнари“. Потребно је да у петак, 9. новембра, позовете 034 333 111, после 10 часова и добићете роман „Нова стража“, пети део серијала Сергеја Лукјањенка. Добитници ће своје књиге моби да преузму у књижари „Вулкан“ у Рода центру.

Све је мирно. Московске „Страже“ пазе да не наруше крхку равнотежу и одржавају стање опрезног примирја. Испрatiви на авion сарадника „Ноћне страже“ из инoстранства, Антон Городецки седа да попије пиво у аеродромском кафеу. Крај њега изненада пролази дебљушкаст дечак, који почиње да виче: „Нећу! Нећу! Нећу да летим. Мама, пашће

је стекао култни статус. Позитивне рецензије се појављују у многим европским часописима и фанзинима, а бенд даје интервјуе и за неколико престижних чешких, словачких и пољских часописа. У дугој биографији имају уписане на-

туре испред легенди светске хард рок музике „Дип парпла“ и „Вајт снејка“. До сада су снимили шест албума.

Свирке почињу у 22 часа, а улазнице се могу набавити на дан концерта у Дому омладине.

ском институту као терапеут, а касније се специјализује за дечју психијатрију. Године 1996. сели се у Москву у којој и данас живи.

Иако је почeo да пиše још осамдесетих година, роман „Ноћна стража“ означава важну прекретницу у његовој књижевној каријери, јер му је, захваљујући мрачној, али сликовитој атмосфери и живописним ликовима, доneo светску славу.

НОВА ПОСТАВКА У „МОСТОВИМА БАЛКАНА“

„Сфера“

У галерији „Мостови Балкана“, у четвртак, 8. новембра, биће отворена изложба цртежа под називом „Сфера“, младог краљевачког уметника Марка Вучковића. Отварање изложбе заказано је за 19 часова, а овдашња ликовна публика биће у прилици да је погледа до 25. новембра.

У каталогу изложбе Вучковић је нагласио да уметник може бити машина кроз коју пролази исконска информација о настанку, машина која обрађује и ослобађа фотопримове истине о нама.

Даље од наводи да понекад сами објекти у виду некаквих бића, творца, стварају чак и енергију окрећући управо овакве дискове стварања и настајања. Такви објекти су његова лична фикција, можда су нестварни или имају функцију симбола. Они постоје само ради објашњавања процеса цикличног у стварању. Носе понекад два, понекад више дискова који се могу преклапати, сударати. Тада настаје пражњење које је тако силовито, управо зато што се остварила веза између два или више дискова стварања.

- Моја основна трагања везана су за повезивање, а то повезивање треба да буде клуч или шифра која отвара не само ликовно већ и физичко постојање у вишемезионалном свету. То не сме никако бити бележница или некаква естетичка журналистика садашњости, већ чист цртачки, готово молекуларни поступак, у коме материја нема стеге и контролу према сопственом постојању, а једино тако могућем стваралачком нагону, каже млади уметник.

Марко Вучковић рођен је 1982. године у Краљеву, а завршио средњу уметничку школу „Ђорђе Крстић“ у Нишу 2001. године. Исте године уписао је Факултет ликовних уметности у Београду, најпре у класу професора Добрице Бисенића, а после друге године студија прелази у класу редовног професора Гордана Николића где је и дипломирао. Од 2009. године ради као професор цртања и сликања у Средњој уметничкој школи у Краљеву. До сада је излагао на многим групним и самосталним изложбама у земљи, а учесник је бројних сусрета уметника.

„КРАЉЕВСКИ АПАРТМАН“

је стекао култни статус. Позитивне рецензије се појављују у многим европским часописима и фанзинима, а бенд даје интервјуе и за неколико престижних чешких, словачких и пољских часописа. У дугој биографији имају уписане на-

туре испред легенди светске хард рок музике „Дип парпла“ и „Вајт снејка“. До сада су снимили шест албума.

Свирке почињу у 22 часа, а улазнице се могу набавити на дан концерта у Дому омладине.

КОНЦЕРТ У СКЦ-У

Квартет Армуши

У Арт кафе галерији Студентског културног центра, у четвртак, 8. новембра, други пут пред крагујевачком публиком наступиће бенд „Армуши“.

Бенд „Армуши“ настало је у јануару 2011. године, а прошле године објавили су и свој први албум „Нови дан“, на коме се налази шест ауторских песама и једна обрада. На првом албуму доминира звук синтизајзера у комбинацији са женским вокалима, а укратко, бенд је инспирисан различитим музичким правцима, од синти рока, фјужн попа, до етна.

У периоду од 2009., у сарадњи са бројним колегама са музичке академије, чланови бенда свирали су афроамеричку духовну музiku. Одржали су и четири концерта у хуманитарне сврхе, у Новом Саду, Крагујевцу, Врању и Прокупљу, а од 2011. бенд се потпуно посвећује ауторском раду, али у потпуно другачијем жанру.

У марта ове године снимили су још једну песму у београдском студију „Дигимедија“.

Поставу бенда чине Магдалена Армуш (вокал), Данијел Армуш (клавијатуре, бас клавијатуре) и Давид Армуш (бубња) и Марко Петковић (гитара). Иначе, овај бенд је из Врњачке бање, а тренутно чланови бенда живе и раде у Крагујевцу.

Бенд ће на концерту изводити своје ауторске песме и обраде познатих диско поп песама, а улаз је бесплатан.

УКРАТКО

КГ локације за филмације

„Локејшн Србија“ је сајт креiran од стране Српске филмске асоцијације који је од почетка новембра доступан домаћим и светским филмским и ТВ ствараоцима на адреси www.filmlocationserbia.com.

Сајт на модеран и технички напредан начин, са преко 2.000 фотографија пружа детаљне информације о 200 распољивим локацијама за снимање филмова у Србији. То су основне информације о свакој локацији, укључујући положај, правац, распољавање до аеродрома и смештаја, контакт детаље, као и колекцију дигиталних фотографија. Крагујевац је представљан са 15 разноврсних локација међу којима су Стара црква, Меморијални центар у Шумарицама, језеро Бубањ, железничка станица, Кнежев арсенал, затворени базен и друге.

Ова српска филмска асоцијација основана је у јулу 2009. године, као приватно удружење филмске индустрије. Чланови су водећи производици играчких филмова, телевизијских серија, ТВ реклами и анимација међу којима су „Вики тим“, „Идеја“, „Комуна“, „Дрим филмс“, „Емоте продакшн“, „Кино камера“ и други.

Главни циљ Српске филмске асоцијације је да промовише и развије Србију као исплативу, високо квалитетну, конкурентну дестинацију. Овај пројекат је подржан од стране Европске уније у оквиру програма „РДЕ-ПР2“.

О архитектури Крагујевца

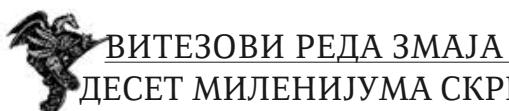
У понедељак, 12. новембра, у галерији Народне библиотеке „Вук Караџић“ биће отворена изложба под називом „Архитектура Крагујевца у другој половини XX века“. Ова поставка биће отворена у 13 часова.

„Шлезингер“

У оквиру концертне сезоне 2012/13 коју организује Музички центар из Крагујевца, у Свачаној Сали Прве крагујевачке гимназије одржан је концерт градског камерног оркестра Шлезингер. Овај ансамбл крагујевачкој публици представио се по други пут целовечерњим концертом у овој сезони. На програму су била дела Корелија, Баха, Елгара и Гардела.

Позив вајарима

Вајарска секција УЛУС-а покренула је пројекат „Савремена скулптура у јавном простору“ и формирала организациони одбор за припрему и реализацију тог пројекта, који је објавио јавни позив свим заинтересованим ликовним уметницима у Србији да се пријаве за учешће до 12. новембра. Пропозиције и начин конкурисања се изложују, као и датум одржавања, формат рада и начин штампања, галеријски простор, биће објављени након формирања коначне листе свих пријављених аутора. Све остале информације о пројекту, као и додатна објашњења, могуће је добити и на фејсбуку страници вајарске секције УЛУС-а.

ДЕСЕТ МИЛЕНИЈУМА СКРИВЕНЕ ТРАДИЦИЈЕ ЕВРОАЗИЈЕ (24)

Браћа хrvатског змаја (1)

Пише Живојин Андрејић

YЗагребу је 16. децембра 1905. године основан културно-просветни клуб Браћа хrvатског змаја (БХЗ) од стране Емилијана Лазовског, др Велимира Дежелића, Луја Томшића, Јанка Барле, секретара надбискупа Анте Бауера, Божидара Кукуљевића племенитог Сакцинског и Стјепана Широле. Клуб је настало као плод жеље да се културно и политички еманципију Хрвати у Аустро-угарској царевини са намером да се окупе врхунски национални интелектуалци. Главни циљ клуба био је популаризација друштвених и природних наука и заштита историјске и уметничке баштине Хрвата.

Оснивачи су били инспирисани средњовековним угарским витешким Редом змаја кога је основао, како су тврдили, угарско-хрватски краљ Жигмунд, који се титулиса искључиво као краљ Угарске.

За великог мештре је изабран Емилијан Лазовски, а за заменика др Велимир Дежелић. Лазовски је био пореклом из старе пољске породице Целиг, а рођен је у Брглогу на реци Купи, 1. априла 1868. године. Завршио је загребачку Гимназију, а потом је уписао медицину у Грацу. Напустио је медицину и уписао права у Загребу, која је завршио 1893. Још 1891. године био је постављен за чиновника у Земаљском архиву у Загребу. Идуће године је за шефа архива постављен др Иван Бојничић (масон ложе „Хрватска вила“ у Загребу) који је до тада радио у Краљевском земаљском археолошком музеју.

Када је умро Бојничић, 1925. године, за шефа архива именован је Лазовски. Био је уредник часописа за белетристику „Просвјета“, а сам је покренуо часопис за хералдику „Витезовић“. Покренуо је и уређивао и часопис „Хрватски библиофил“. Учествовао је у раду више хуманитарних друштава. Био је председник друштва „Добротвор“ и оснивач хуманитарне дружине „Друштво за спасавање“, 1909. године. Објавио је велики број радова из различитих области као и књиге.

■ Спомен плоче по „читавој Хрватској“

Усвојена су правила клуба према којима право избора и право гласа на скupштинама имају само редовни чланови и утемељивачи. Клуб се издржавао од чланарине, добровољним прилозима и приходима од забава које су приређивање у просторијама куле на загребачким Каменим вратима, где је било и седиште. Управни одбор се састојао од великог мештре (председника), заменика, мештре протонотара (секретара), мештре благајника и три мештре (одборника). Годишња скupштина је одржавана

СПОМЕНИК СВ. ЂОРЂА И КУЛА БРАЋЕ ХРВАТСКОГ ЗМАЈА У ЗАГРЕБУ

ГРБ БРАЋЕ ХРВАТСКОГ ЗМАЈА

на дан заштитника клуба, на Св. Јураја - Св. Ђорђа (23. априла) који је био заштитник и старог угарског Реда змаја. Знак клуба је жута змај са зеленим крилима на коме је био црвени крст са натписом: „Pro aris et focis, Deo propitio“. Сами чланови су ову Цицеронову изреку превели као: „За вјеру и дом, Божјом помоћи“. Реп змаја је обмотан око врата.

Пословником клуба из 1914. године делокруг рада је проширен, а организација усложена. „Мештарски збор“ се састоји од великог мештре и 14 часних змајева. Установљено је „Вијеће тројице“: велики мештар, заменик и мештар протонотар. Основан је и „Змајски аеропагит“ кога сачињавају бивши чланови заслужни за рад клуба. Аеропагити су имали само саветовдана права. Од 1928. године они добијају велика права и њихов глас вреди на скupштинама више него гласови редовних чланова.

Продубљена су и правила за пријем у братство. Нови члан је морао бити „непорочан“, а редовни чланови су морали имати писмену или усмену препоруку барем једног мештре. Њихов пријем је обављан тајним гласањем уз помоћ црних и белих куглица (балотажом), а потом „завјерију се у братство свечаном инсталацијом по змајском обреднику“. Том приликом сваки члан добија своје „змајско име“ које сам одабира.

Име је бирано према топонимима - називу града, села, планине... Пословни ком се одређује да се политичко опредељење и верска осећања не смеју врећати, а расправљање о политики и вери је забрањено на свим заседањима. Усвојен је и братски знак, а то је био прстен, игла за оковратник или привезак за ланац „на којему је извајан друштвени знак“. Он је од злата или позлаћеног сребра, а на реверсу је било уписано „змајско име“, власник и његов члански број. Редовни

чланови били су дужни стално носити знак. Велики мештар носи знак на златном ланцу око врата у свечаним приликама. На свечаностима су редовни чланови, утемељивачи и дародавци носили на грудима свилену хрватску тробојницу са натписом: Браћа хrv. Змаја / 1408-1905.

Наредбом аустроугарске Бановине Хрватске од 27. српња 1914. године забрањено је деловање друштве. Најзначајније акције друштбе у овом периоду биле су оснивање Библиотеке и Музеја града Загреба, 1906. године, и хуманитарне организације „Друштва за спасавање“ у Загребу, 1909. године.

БХЗ је поново покренуто и добијло одобрење за рад 21. окујка 1917. године. Своје активности нарочито је развило после Првог светског рата у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца. Друштво је поставило многе спомен плоче по „читавој Хрватској“, при чему се не даје дефиниција њених простора и граница, пошто она као таква није постојала ни под овим именом и на одређеном простору. Њихова „спектакуларна акција“ је пренос остатака Петра Зринског и Франа Крста Франкопана из Бечког Новог Места у Загреб 1919. године. Велики мештар Е. Лазовски посетио је гробље у бечком Новом Месту и прогледао јаму у коју су 1885. године биле бачене кости прослављеног јунака. Кости су прикупљене и привремено закопане у нов гроб, а потом пренете у Загреб.

Још већа акција БХЗ је прослава „Тисућугодишњице хрватског краљевства (925-1925)“. Посебно су имали развијено издаваштво. Издали су велики број културно-историјских публикација и организовали више од хиљаду јавних предавања. Добили су од кнеза Алберта Турса на поклон тврђаву Озар 1928. године и основали библиотеку и музеј. Није било догађаја у Хрватској у коме нису учествовали. Поводом 25. а потом и поводом 35 година књижевног и историографског рада свог великог мештре Е. Лазовског и његовог заменика В. Дежелића, БХЗ је приредио у њихову част академије у Уједничном павиљону у Загребу.

До велике сарадње дошло је са националним и грађанским друштвима у Далмацији: Хрватско старијарско друштво у Кинину, Хрватско друштво за истраживање домаће повијести „Бихаћ“ у Сплиту и Хрватско старијарско друштво „Хрватска краљица Маргарита“ у Дубровнику. Ова удружења су настајала крајем века под утицајем народног препорода и занимања за националну историју раног средњег века и доба владавине народних владара. Тражило се проширење научног одбора Хрватског старијарског друштва представницима Друштбе браће хrvatског змаја, ЈАЗУ, Матице хрватске, Просвјетног савеза и Душтва хрватских средњошколских професора. Подржано је даље археолошко ископавање које је вршило кинеско друштво, али да се сви предмети ставе на располагање БХЗ.

■ Организације у Сплиту и Дубровнику

У сарадњи са друштвом „Бихаћ“ из Сплита, Друштба је организовала послове око обнове тврђаве Клис. За ову тврђаву се заинтересовао и државни Централни уред за пропаганду Јадрана у Сплиту са намером да је укључи у туристичку понуду која је почела нагло да

се развија после ослобођења 1919. године. Међутим Дружба и „Бихаћ“ били су посебно против тога да се некадашња црква Св. Вида у тврђави, некада претворена у цамију, поново врати у ту функцију, иако у Клису није било муслимана, а у Сплиту само неколико трговаца. У исто време се приступило и издавању књиге „Хисторија Клиса“. Радови на обнови ове тврђаве завршени су 1931. године.

Међу истакнутим члановима друштва БХЗ био је и дон Ловро Катић, змај Госпе од Отока, који се бавио историјом Солина и околине у средњем веку. Одржао је неколико врло значајних предавања: Хрватски сабори за време краља Томислава, Сеоба народа у Италији и на нашем народном подручју и Заслуга глагољаша за хрватски народ.

И у Дубровнику је постојала велика и добро организована секција БХЗ. Њен оснивач и мештар био је адвокат др Звонимир Бјеловучић, змај Сутвидски. Он је учлањен још 1910. године. Поводом годишњице његовог литературног и политичког рада одржана је свечаност у хотелу „Градац“ 1927. године. Секција у Дубровнику је тада имала још 13 чланова, а то су: Нино Бјеловучић, трговац и поседник, змај дубровачки; Стијепо Бјеловучић, новинар и директор банке, змај јањински; др Нико Кисић, велепоседник, багајник, змај комолачки; Михо Кисић, новинар и бележник у Метковићу, змај ријечки; Петар Словинић, управник окружног начелства, сецретар, змај будвански; Ђуро Рашића, поседник, змај лападски; Нико Копривица, заменик начелника, подпредседник, змај цвататски; др Вицко Свилокос, професор научичке школе, змај грушки; дон Спасо Корунић, жупник у Лисцу, председник општине Стон, змај смоквиčki; Нико Бушко, начелник Стона, змај стонски; др Стјепо Перић, заменик начелника Стона, змај браћачки; др Јосип Поседел, књижевник, змај шипански; Рене Летис, управник Савеза туризма у дубровачкој жупи, змај ловрански.

Звонимир Бјеловучић је родом из Јањине на полуострву Пељешац. Студирао је права у Загребу и Бечу, а судску праксу обављао у Дубровнику и Трсту. Активно се бавио друштвеним и политичким радом. Борио се спровођење аграрне реформе у Далмацији. Био је кандидат за посланика испред Хрватске сељачке странке у Херцеговини. У Загребу је осуђен на месец дана затвора, али се и даље бавио политиком. Објавио је више историографских радова као и књигу Црвена Хрватска и Дубровник. Посебно се залагао и учествовао у истраживању цркве Св. Стјепана на гробљу у Дубровнику коју су обновили хрватски краљ Степан Мирољуб и његова жена краљица Маргарита звана Мара.

Бјеловучић је постао и председник новоснованог друштва „Хрватска краљица Маргарита“ које ће деловати на територији „бивше дубровачке републике“. Петогодишњица секције Дубровник приређена је на Св. Јурја, 23. априла у змајској цркви Св. Јурја на Пила ма. Том приликом су откријене спомен плоче краљу Томиславу у Молунату у Конавлима, Момићима код Опузена и Клишеву. Поншту су јавности често иступали са ставовима који су иритирали остале националности и вере и овом приликом је среско начелство забранило изасланiku Друштбе Петру Словинићу да говори на откривању спомен плоча. Потом су одржана задушница Зринском и Франкопану, Сарчевићу и Радићу, али не и Кватернику, пошто је начелство урчило забрану.

megabelt OR
Kneza Mihaila 106, Kragujevac

SVE VRSTE REMENJA (Optibelt, Borovo, Good Year, Sava, Unibelt...)
Klasično klinasto remenje, nazubljeni, polu- i PJ/PH remenje, transportno remenje, sintetičko remenje, zupčasto remenje, varijatorsko remenje, šestougaono remenje, okruglo remenje, extremultusi...
SVE VRSTE GUMA (Michelin, BF Goodrich, Tigar, Kleber, Continental, Barum,...)
Ulica, auto delovi i autokozmetika...

Telefon 325-236

ШУМАДИЈСКЕ ПРИЧЕ
Владимир Јајличић

Балзак и Стендал

У селу немаш времена за читање. Стално те позива нелак физички посао, а кад он престане, премами те постельја, да се од дрирчења одмориш. Књига, каткад, помогне да се на постельји очи лакше склопе. Подигнеш књигу са обе руке, или руке брзо клону, књига онемоћија склизне низ дланове и - буп! - за кратко те, као шамаром, пребуди из најслатег првог сна. Промешкаљиши се, књигу бацнеш на патос, пребациш јорган преко рамена и окренеш се на сатке. Слатко је уснути, чак и у хладном влажном гробу, некомли у топлој, сувој и чистој постельји!

И сањати је слатко, а да лепше сања, селу од позне јесени помаже нова библиотекарка. Њено име је Лела, има жуту косу, често зденуту у пунђу, исто тако жубацте пеге на буцмасним обращачима и пучакчу фигуру са оширим боковима, створеним да радују мушку руку. И није права библиотекарка, она је нова фискултурница која у школи нема доовољан број часова, потребан да заради пуну плату, па су је послали да у Месној заједници, крај Дома културе, оформи и држи сеоску библиотеку. Библиотека је отворена уторком и четвртком од десет до два поподне, мада Лела, ако ћемо право, библиотеку затвара пола сата раније, да би стигла за аутобус у два који је вози кући, у град. Нико јој то не замера.

- Оне шалтеруше, доле у центру, уопште и не отварају шалтере - кажу сељани, правдајући је.

Они воле Лелу, јер је градско дете, још и фискултурница, појака, с буцмасним дејчим обращачима - здраво и стасито чељаде, упуњена свуд где треба, увек насмејана, млада, са платом, намештењем, пожељна како је год окренеш - а ето, не ради у граду, него је пристала да њима, сељацима, отвара вратача читаонице. Свако би је пожелео за девојку, куму, ћерку и свастику. Многи својим кћерима, пред њом, кад узму неку књигу, кажу:

- Да се угледаш, благо мени, на Лелу!

То кажу зато што не познају Лелин живот, тамо у граду, а она им удељује све што њима треба: благ обећавајући осмех који ништа не кошта. Да су онда постојале странке, сигурно би била пи-ар.

Што су за књигама побенавили сеоски младићи то никога не чуди, али да су се подурјасили и зрели људи, очеви породице и, чак, чиче-гања са солунског фронта - ствар необична, за озбиљну дискусију. Дошло је, чак, до партијских форума. Партија се поделила на оне који подржавају овакву напредну идеју и на назадњаке који тврде да новотарија квари односе у сеоским домаћинствима, где долази до расправа између омладине, чак и зрелих људи, да поједици почињу, због нове библиотекарке, и флашу да потежу - што да пију, што да замахују на друге читаоце које виде као конкуренте - и да, све у свему, књиге ваља вратити где им је место, у школу, где су и раније биле, како би се њима залуђивали они који су за то плаћени, рецимо наставници књижевности, или они који то морају, дечица намучена лектиром - а да је књиге износити у Месној заједници, поред продавнице, где има алкохола, анархондних личности и четничких елемената - веома опасна ствар и пракса коју треба неизоставно прекинути.

Да зло буде црње, побуниле су се

сеоске жене, чија је једна делегација, на челу са Јуџом Пинтеровом. Јуџа, мада и личи на добродушног међеда, ипак има оштру језичину: упала је у Месну заједницу и тако испљувала председника Месне заједнице да се овај једва одбранио и затражио помоћ комитета у виду мишљења и упутства шта му је даље чинити.

Најупорнији читаоци били су Јоле и Роско.

Они су по читаве сате проводили у читаоници, одељењу библиотеке које није било грејано, па су се просто смрзвали, јер Лела, разуме се, није допуштала да уђу у њену службену просторију, малу канцеларију, у коју је дрва доносио и подлагао фуруну сеоски служитељ Коча. Ако си хтео коју књигу, одабереш са рафова у читаоници и потом смерно покуцаш у Лелину канцеларију, да те она прими и упише. Неће, ваљда, по оној хладноћи да се смрзава биркајући ти књиге.

Без обзира на то што је Лела ретко излазила из своје топле канцеларије, њих двојица су стрпљиво у читаоници чекали кад ће се лепа библиотекарка одлучити да изађе из својих службених просторија, да можда изволи наручити пола кила хлеба и двеста грама саламе из сеоске продавнице (у том случају они просто ноге ломе - ко ће тркнути), или можда повести неки стручни разговор на књижевне теме. Она је излазила најчешће да провери колико има сати (да не пропусти аутобус за град) - зидни сат је висио не на зиду њене канцеларије, него у читаоници. Имала је свој ручни сатић марке „доха“, али је, због нечега, волела да провери шта каже зидни.

Њих двојица су од Леле чули да писци наших историјских романова, које сељаци највише читају, као Душан Баранин, или Славомир Насласијевић - нису богзна какви и давно су престали да читају те домаће натрагође, прешавши на Балзака и Стендала. Јоле се хвали да је прочитала све Балзакове романе који се код нас могу наћи, а има их и свих тридесет. Роско тврди да ниједан од њих не вреди колико она два-три Стендалова.

А кад би у слеђену просторију из своје ушушкане топле канцеларије изашла њихова краљица да баци поглед на зидни сат, Роско би, цвокоћући, шлагворта ради, рекао гласно Јолету (зурећи у библиотекарку, док би му из уста и ноздрва куљала змајска пара):

- Не, онај Балзак, такав је, бре, гњаватор...

- Ко гњаватор? Гњаватор је Стендал!

- Балзак нема стил, нема реченицу, А Стендал... топи се од миља Роско, и пита одмах, зашећереним тихим гласом, све се софтећи, библиотекарку:

- А шта ви, на прилику, мислите о тој, да кажемо, дилеми?

- Тја - рекла би немарно Лела, прекрштили руку испод груди, на стомаку, огрнута капутом, и брже-боље вратила се у службену просторију.

- Је л чујеш, соме - питао би Роско победоносно и засекао дланом ваздух. - О томе ти ја све време причам.

- Ко, бре, сом - изнервирао би се Јоле.

Тако би се посвађали, а често би се и потукли испред библиотеке, што је обојици добро долазило да се шакетањем угреју на чичи. Једанпут их је Лела затекла како се макљају и кад је запитала шта то наопако чине, Роско је рекао:

- Полемишемо...

Лепи су то били дани, дани великолик сна, а све што је лепо има крај. Библиотекарка је, да ли због инструкција из комитета, све реше отварала библиотеку, ни по две седмице узастопе не би из школе изашла на брдашце, у Месну заједницу, крај Дома културе, да је отвори. Едном су навалили велики сметови, други пут се прехладила... Сељаци почеше да заборављају на зимску навику читања. А и зима се близила крају, ваљало је опет заћи у оне праве сеоске библиотеке - ливаде и њиве.

Роско и Јоле нису одустајали. Они су чекали да њихова Лела отвори библиотеку. Чекали су све док им сеоски продавац, дебели Ратко, није шмикнуо (како је иначе чинио, због спипље):

- Шта вас двојица згубидана овде радите?

- Дошли смо да заменимо књиге.

- Начекаћете се.

Ништа више не рече. Окрете леђа и оде. Касније се прочуло: Лела се удала у граду. За кога? Зар је важно за кога? Удала се, и то је све.

Роско и Јоле су обесили носеве, опет се свађали, опет се тукли. Потом се помирише, па се на иранци опет посвађаше и, напон, закључише да више немају око чега да се свађају (што су могли да зајдју одмах, да су били паметнији), тако да се још и окумише. А што да се не окуме? Па читав живот су провели заједно, што у свађи, што у мирењима. Само, ето, један је волео Балзака, а други Стендала.

Није неважно, чича Радован, Солунац, све им је, како су у селу реклами, одобрио. Загрлио их једанпут на сеоској пади и питао помирљиво:

- Нећете, ваљда, благо чичи, због оне работе да се свађајте?

- Нећемо, чича Радован!

- Е, тако вас волим!

И позвао их код себе, на по рачијицу.

Толико година је прошло од тада да више и не памтим, можда не

али не могу сва домаћинства да набаве деци ципеле. Зато децу из неколико најсиромашнијих породица обува школа, сваке године. Неки од њих, нарочито мушкарчићи, те државне ципелице назувају само у школи, а чим изађу на школску капију стављају ципеле у торбе; долазе и одлазе, и даље, боси.

Пржена јаја на кашици масти

Нема одела, нема патика, али има хране. Увек сам у селу био сит. Ми слим да су били сити чак и најсиромашнији сељани. Свако домаћинство је имало хлеба, пекmez, воћа и поврћа, и свако је имало кромпира, купуса, мрса и масти за зимске месеце. У мају авлију уђем, увек ме питају да ли сам гладан, и позивају ме за сто. Никада ништа не одбијам. Да једем - могу, и то увек.

Баба Јула ме навадила на пржена јаја. Она у чабру захвати кашику масти, добро је угреје на тигању, оде до недалеког скривеног места на којем држи ѡолот - дрвени, бели облутак који служи за насад. Тамо кокоши, неповерљива живина која крије места на којима носи, увек наследну на полог и снесу бела и браонкаста, шућураста и пегава, облужна јаја. Од кокошијих јаја које баба Јула испржи на кашици масти - нема ничег слађега на свету.

Имена

Питао сам се понекад како гласи право име мојих сусељана. Чинило ми се да предели откривају себе именом, а да се људи у име затварају, да више не говоре њихови надимци. Тајна, оно што се скрива, љубоморна опсесија сопственим интересовањем и интересом карактерисали су скоро сваког живог човека којег бих упознао. Нико одмах није откривао оно што је важно, чак ни онда када би му то откриће донело корист. Тако су се људи лагано, како сам растао, затварали у себе.

Предели су се, међутим, отварали. Врхови планински звали су се Гледићи. А пролока међу Сабантум и Пчелицама - Рупчина. Било је шуме - Шареника, било је извора - Змајевац и Стублина, њива - Равни и Польја. И онај ко није живео с њима, из самога имена - зна о њима све.

ПОВОДОМ двадесетогодишњице хиперинфлације

Када је била хиперинфлација, ја сам био поштар. Исплаћивао сам пензије, наплаћивао телефонске рачуне, носио судске и војне позиве. За своју плату могао сам да купим бокс „формуле“, смрдљиве крпе у белом паковању.

Моји другари поштари и ја били смо све време пијани. По кућама смо пили понуђену ракију, а пиво са локалцима испред приградских продавница мешовите robe. Када је пао снег, ја сам пијан падао и сав се изразбијао. Једном ми је испао

читав садржај поштарске торбе и уквасио се од снега.

Те године, достављао сам војне позиве погинулим војницима и телеграме породицама погинулих грађевинаца.

Те, хиперинфлаторне, године ја сам претплатницима разних новина пакостио тако што сам на њиховим омиљеним вождима, лидерима и фирерима цртао свастике по целу и образима.

Тако обележене, још увек их виђам по телевизијама.

Ненад ГЛИШИЋ

ВИЦ НЕДЕЉЕ
КОНОБАРА
ЈАНКА

Српска посла

Измисле Јапанци робота који хвата криминале.

Амери га купе, он за десет дана ухвати 50 криминалаца.

Купе га Енглези, робот за исто време ухвати сто криминалаца.

Онда га купе и Срби. И? И после два дана примете да им је неко од њих украда робота!

**Не знамо шта је наш национални интерес.
Националисти стално мењају мишљење!**

Весна ДЕНЧИЋ

- Историја нам се стално понавља јер је тешко упамтити такве лекције.
- Били смо највећа нација. Морали смо себи да станемо на пут.
- Нисмо осветољубиви. Никад нисмо узвратили јачем.
- Осудили смо ратне злочине, јер се свету другачије није могло удовољити.
- Престали смо да извозимо памет. Шта смо имали то смо продали!
- Морамо да уђемо у партнерство за мир јер најбоље зnamо како се потписује капитулација.
- Морамо се обратити појединцу. Он је најопаснији.
- Да нисмо градили систем по мери човека, било би места и за друге.

Карикатура: Горан МИЛЕНКОВИЋ

■ Са вером у боље сутра не изгурасмо дан.

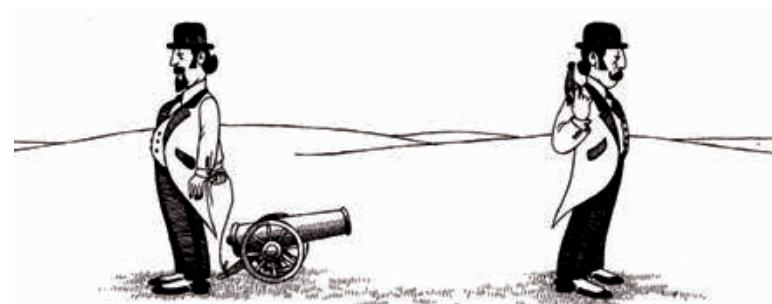
Весна ДЕНЧИЋ

■ Прислушкујемо народ. Има ту и паметних појединача!

■ Вођа није у првим редовима. Не воли да се експонира.

■ Живимо у границама онога што је остало од Велике Србије.

Милан Р. СИМИЋ

Нема више стезања каша грађанима. Пробаће се с омчом око врата!

Зоран Т. ПОПОВИЋ

ЧАНЕ
Горан Миленковић

САТИРА Да зна закон

Седео сам у колима и читao лошу поезију. На прозор је покујао полицајац у име закона, у име свог колеге и у своје лично име.

„Лична карта?”

Имам.

„Дрога, оружје?”

„Не, само нека лоша поезија.”

Затим су претресли све, а онда отишли без ичега.

Обистиниле су се бојазни да закон неће бити у стању да препозна високи степен друштвене опасности од лоше поезије.

Ненад ГЛИШИЋ

Преживљавање

Светска економска криза је стварно велика. Савети за преживљавање сиромаштва су још већи. Занимљиво да ме се ови, који ме сада позивају на штедњу, нису сетили када су згртали лову, да се тада богатимо заједно. Е, сада, из ината нећу да им се придржим. Јер они, ако икада нешто и приштеде и нечега се одрекну, опет живе боље од нас осталих. Политичари нас упозоравају да ће наредна година бити тешка. А шта, ова је била лака? Или претходна, можда?

Кад мало боље размислим, последњи пут смо, колико-толико, пристојно живели у време Анта. Све после тога, за нас који нисмо политичари и "успешни бизнисмени", била је нека врста непрестаног ишчекивања да ће нам бити боље. С друге стране, протекле две деценије, изучавали смо тајне преживљавања и у том погледу, достигли смо невероватне узlete. Просто смо талентовани да опстанемо без ичега што живот чини нормалним.

Јато, када сада читам савете који се деле становницима поплављеног Њујорка, није да се сладим. Сваком је своја мука најтежа. А, није да их сажаљевам јер зnam да се и у таквим условима може преживети. Када сам, ономад, чула на вестима како им се предлаже да приштеде на храни, да возе бицикл, да им је уведен пар-непар систем за точење горива, осетила сам се као супериорни експерт за њихове проблеме.

Јер, ми смо бар изучили сваку могућу кризу. Сналазили смо се са маркицама, боновима, суперинфлацијама, ембаргом, шверцованом робом са свих страна, са бензином у кантицима у купатилима. Проучили смо све несташице млека, тоалет папира, меса, кафе, пушили свакојаке цигаре, најели се конзерви. Потом смо усавршили преправке гардеробе, преживели бомбардовање, рестрикције струје, зиме без грејања, демонстрације и све што се из арсенала савремене политике и економске праксе може замислити. И оно што нико не би ни могао да замисли.

И, ево нас данас ту. Причају нам да морамо да приштедимо да ће наредна година бити тешка. Чини ми се, ипак, да нас више ништа не може да изненади. Да, рекли су и како треба да се спремимо за ту тешку годину. Само што нису појаснили шта то спремање подразумева. Да полако отварамо тегле са ајваром, не залазимо по новоотвореним тржним центрима, да не купујемо нова кола, да не сањамо велике снove пошто се свет, коме тежимо, и сам налази у агонији? Да се не палимо на онолико рекламиране стране инвестиције? Да се бар правимо да смо истински уплашени од онога што нам долази?

С друге стране, има нечег невероватно циничног у тим алармантним упозорењима о кризи, беди, сиромаштву и економској апокалипси која стиже. Они, који нам дају савете да штедимо или - да почнемо на време да се преквалификујемо, и најемо додатни посао, почнемо да распродаемо непотrebne ствари или да не нагомилавамо нове - јесу они економски гиганти који су нас чврстом руком довели у пропаст и воде кроз њу. При том, њима, колико могу да приметим, не пада на памет да се преквалификују, да траже нов посао, да не одмарaju у екскурзивним летовалиштима, да не возе скупоцене аутомобиле, да не живе у "пентхаусима". Нису спремни ни да ишта распродaju, а на лицу им се нешто и не види паника. Њима је добро. Заправо, што је нама горе, њима је боље. Зато, ваљда, и служе кризе!

Зато ме живо занима како ће такви, са дебелим образима и платама од неколико

хиљада евра да разумеју ове онеспокојавајуће прогнозе за наредну годину? Од кога они примају савете за преживљавање кризе? Што се нас обичних смртника тиче, ствари су јасне. Ми ћемо преживети јер смо веризирани, јер смо огулали, јер супротно законима логике и физике по ко знају пут газимо истом реком.

Сећам се када нам је неко од наших вазда паметних политичара, пре једно десетак година, рекао како ћемо, ако треба, јести и корење, сви су се смејали. Данас је, то са корењем, нека врста устале новогодишње честитке. Снови, да ћемо једног дана живети као сав нормалан свет, буквально су се остварили – сав нормалан свет данас живи у паници од губитка посла, кућа, уштећевина.

Србија је напокон у Европи. А Европа, као што знамо, нема алтрнативу.

ЛЕПА ЈЕЛА

ГОРАН КНЕЖЕВИЋ, министар пољопривреде:

- Српска напредна странка ће спровести шести октобар.

ИВАНА СЕЛАКОВ, певачица:

- У сукобу између Цеце и Карлеуше ипак сам на страни прве, јер јој је Јелена помињала и децу и породицу, а то се не ради.

НИКОЛА ШОЋ, манекен и глумац:

- Поред мене може да прође најзгоднија манекенка на свету, али ако сам у том тренутку заљубљен, нећу је ни погледати.

МИЛИЦА ПАВЛОВИЋ, певачица „звезда Гранда”:

- Певачице су неправедно окарактерисане као глупе жене. Зато поред микрофона зnam и књигу да држим, читам дневну шtamпу, смирујem живе уз Агату Кристи, привлачи ме и криминалистика, али надам се да ме нећe навести да неког убијем.

ДАНИЛО ИКОДИНОВИЋ, бивши ватерполиста:

- Први пут оженио сам се са 25 година, други пут са 29. Боже мој, погреши човек, али мислим да сам тек сада довољно зрео за брак.

ВОЈИСЛАВ КОШТУНИЦА, председник Демократске странке Србије:

- Ако одаберете да будете роб, да носите ланце, онда ћете их и носити. Не треба се везивати за Европску унију, јер се ради о разбојнику који пљачка.

ДАРА БУБАМАРА, певачица, о свом трогодишњем сину Кости:

- Сваки пут љуби телевизор када види неки мој спот. Недавно ми је рекао: „Мама, видео сам једну тету која исто врти гузом као ти кад певаш“. Била је то Северина.

БРАНИСЛАВ ЛЕЧИЋ, глумац:

- Ја сам против жртвовања у љубави. Једино што видим као велику жртву у љубави јесте жртва Исуса Христа који је дао сопствени живот да би нам отворио пут ка небу.

СУЗАНА МАНЧИЋ, водитељка:

- Због љубави сам плакала десетдесетнаест пута. Због неких мушкарца сузе сам лила и више пута, тек да утврдим градиво. Надам се да ћу до kraja живота проплакати бар још толико.

РЕЗУЛТАТ СРПСКЕ ЛИГЕ У ПРЕФЕРАНСУ

Радници је у недељу 4. угостио екипе Космај из Младеновца и Хелену из Београда. Уједначена игра све три екипе ипак је морала да се заврши победником. Овај пут то је екипа из Младеновца.

Радници је освојио друго а Хелена треће место.

Резултати градске лиге после шест одиграних кола и распоред за наредно

презиме и име	Бод	Суле
1 Богдановић Мирослав Крапа	31,0	2010
2 Ђорђевић Раде Ђерка	26,5	3076
3 Данас Иван Грк	23,0	3978
4 Вујисић Данило Дача	22,5	2352
5 Станић Радован Рака	22,5	1446
6 Туцаковић Бранко Туца	21,5	1056
7 Марковић Мирко Професор	21,5	848
8 Николић Драган Муша	21,0	826
9 Јовановић Драган Дуца	19,5	394
10 Милојевић Ненад Неца	18,5	390
11 Николић Небојша Ушке	18,5	-608
12 Николић Ненад Шоне	18,0	1668
13 Алексић Миленко Мика	18,0	754
14 Николић Србислав Срба	16,5	618
15 Васиљевић Зоран Гуки	16,5	298
16 Ивановић Горан Чича	16,5	278
17 Живковић Стефан	14,5	1280
18 Гајић Марко	14,0	-624
19 Јеврић Милан Паки	14,0	-664
20 Филиповић Дарко	14,0	-1030
21 Милојевић Жељко	13,5	616
22 Матијашевић Мирослав Маче	13,0	1314
23 Андрић Дејан	13,0	-170
24 Мартиновић Милорад Мића	13,0	-1346
25 Лазаревић Славољуб Лаза	13,0	-1470
26 Цветковић Небојша Цвеле	11,5	-278
27 Раденковић Ненад Будјони	11,5	-2176
28 Весовић Миодраг Веса	7,5	-2476
29 Петровић Милован	7,5	-3170
30 Милетић Раде	3,5	-844
31 Мајсторовић Милош	3,5	-5028
32 Милојевић Александар Лија	2,0	-82
33 Миловановић Драгутин	2,0	-768

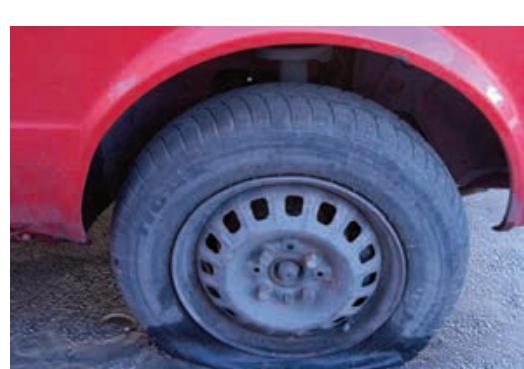
Напаковано за дуги транспорт

Домаћински напаковано, само их ваља причувати

Мерили пецу - има округло тридесет кила

Пукла и летња, а шта ће за зимску

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за просторно
планирање, изградњу и заштиту
животне средине

ОБАВЕШТЕЊЕ

О ПОСТУПКУ ОДЛУЧИВАЊА О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, обавештава јавност да је на захтев носиоца пројекта „Еко-сировине”, из Десимировца, спроведен поступак одлучивања о потреби израде студије о процени утицаја на животну средину Пројекта – Постројење за склађиштење отпада (отпадно гвожђе и челик, бакар и легуре бакра, алиминијум, цинк, отпадни порцелан и керамика, каблови који не садрже опасне материје, стакло и стаклена амбалажа, дрво и дрвена амбалажа, пластика и пластична амбалажа, стакло и стаклена амбалажа, гума, цигла, бетон, отпадни папир и картон и др.), чија се реализација планира на катастарској парцели број 101/5 КО Опорница, на територији града Крагујевца.

У спроведеном поступку донето је Решење да за предметни објекат **није потребна израда студије о процени утицаја на животну средину**, будући да се за планирани пројекат, применом одговарајућих мера заштите које су утврђене наведеним решењем, односно услова које су утврдили други овлашћени органи и организације, не очекују значајни негативни утицаји на чиниоце животне средине у току коришћења пројекта.

Донето решење заснива се на анализи захтева носиоца пројекта и података о локацији, карактеристикама и могућим утицајима пројекта на животну средину, при чему су узети у обзир прописани критеријуми за пројекте наведене у Листи II Уредбе о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, број 114/08).

Представници заинтересоване јавности могу изјавити жалбу на донето решење у року од 15 дана од дана објављивања овог обавештења. Жалба се изјављује Министарству енергетике, развоја и заштите животне средине, а подноси се преко првостепеног органа.

Обавештење се објављује на основу чл. 10. став 7. и чл. 29. Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник Републике Србије“, бр.135/04, 36/2009)

Последњи поздрав свом драгом и никада незаборављеном тренеру

Влади Луковићу

Ваш последњи пулен и репрезентативац
Томислав Тодоровић

Мали огласи

Продаја

ПРОДАЈЕМ стадо овaca, сено у балама, багремове диреке. Телефон: 034 593 158.

Издавање

ИЗДАЈЕМ кућу у Светозара Марковића, 120 квм + две гараже + помоћна прос-

торија од 20 квм. Цена 250 евра. Телефон 063 89 79 017.

Изнајмљивање

ИЗНАЈМЉУЈЕМ или пројајем Стоматолошку одринацију. Телефон: 064 12 23 618.

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Часови у току школске године и припремна настава за упис у Математичку гимназију (СМ) и полагање мале матуре. Студенти (припрема колоквијума и јануар – 2013.). Пријемни (више и високе школе, факултети и војна академија – посебни програм). Велика матура. Такмичења. Телефон: 034 360 202, 063 77 11 002, Арсић.

Захваливање

НАЈИСКРЕНИЈЕ се захваљујем, на успешном лечењу, Начелнику Хируршке клинике КЦК, др Б. Станковићу, и особљу клиникње, које је радио за собу 402. Радомир Митровић, Крагујевац.

Последњи поздрав

**Весни
Симовић**

Колеге из Огранка „Застава
Резервни делови“

Са великим болом и тугом, обавештавамо родбину и пријатеље да је наш вољени

**Милун
Димитријевић**

1937 – 2012.

Испустио своју племениту душу 31. октобра 2012. године.

Ожалошћени: супруга Гораџа, синови Млађан и Ђорђе, снахе Катарина и Александра и остала родбина

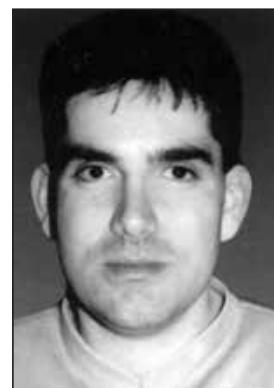
Последњи поздрав

**Милану
Радојевићу
Мићи**

Од другарица и другова
из Гимназије

Дана 10. новембра 2012. године навршава се четири године од кад са нама није наш вољени син и брат

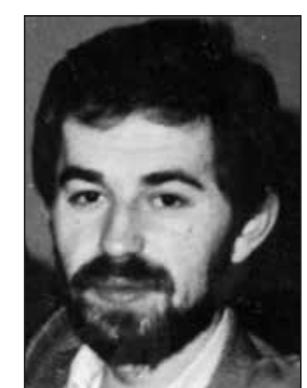
**Ненад Петрићевић
Пера**

Од када ниси са нама неизмерна туга се уселила у наше животе. Само свакодневно сећање на тебе даје нам снагу да живимо. У срцима нашим има пуно љубави и нека те у тишини вечног мира прати наша љубав која је јача од заборава.

Захвални смо Богу што смо те имали.

Мајка Јела, сестра Нена и девојка Весна

Дана 8. новембра 2012. године навршава се двадесет једна година од погибије у Вуковару

**Милана Живковића
Миланчета**

1955 – 1991.

... и ево већ је двадесет једна година без тебе, твог лица, осмеха, очију, пољубаца...

Утеше нема, време не брише сећања и не доноси заборав, већ навику да с болом живимо и чувамо успомену на тебе.

Много боли, али идемо даље јер знамо да нас на крају пута чекаш ти.

Мајка Лиза, син Саша, кћерка Сања и супруга Олгица

Осмог новембра навршава се осамнаест тужних година како није са нама наш вољени син и брат

Јанковић Верђуб Верко

Драги наш вољени сине и брате, у нашим срцима живећеш вечно. Никада те нећемо заборавити.

Неутешни мајка, отац и сестра

СЕЋАЊЕ
6.11.1992 – 6.11.2012.

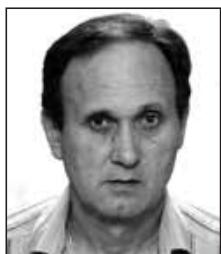
**Бељић
Слободан**
анестезиолог

С љубављу и пошто-
вањем
Александар и Весна
Бељић

Влада Луковић

У суботу 10. новембра 2012. године у 13.30 сати, на гробљу Аниште у Книћу, даваћемо четрдесетодневни помен нашем драгом

Ивану Терзићу Терзи
1959 – 2012.

Љубав према теби је све већа, а туга све јача.

Неутешни: мајка Цвета, супруга Гоца, ћерка Ивана са породицом, син Марко, ћерка Мартина и сестра Весна са породицом

**Станојевић
Слободан Џоби**
7.11.2008 – 7.11.2012.

Живиш са мном у сваком дану, сваком трену, увек вољен и никад прешаљен. Постоји љубав коју смрт не прекида и туга коју време не лечи.

Воли те твоја Мила, заувек, и најмилији

Имали смо планове, договарали се да путујемо и надокнадимо сваки пропуштени тренутак.
Легендо, живећеш док год постојим и ја.
Почивај у миру.

Твој унук Влада

Дана десетог новембра 2012. године, навршава се дванаест година од када није са нама наш драги син

**Никола Нића
Пауновић**

Помен ћемо одржати у 11 сати на гробљу Бозман.

Неутешни родитељи Каћа и Верко

Последњи поздрав

чика Влади

IN MEMORIAM

**Саша
Аћимовић**

1965 – 2011.

Прошло је годину дана од када је отишао наш Саша.
Годишњи помен даваћемо у суботу 10. новембра у 11 сати на Варошком гробљу.

Породице Аћимовић и Хацић

Од чланова Атлетског клуба „Раднички“ – Крагујевац

СКАНДИНАВКА

154	МАЛА ПТИЦА ПЕВАЧИЦА	РЕЧ НАСЛОВЉЕНИЦА	ПОПУТ, НАИЗГЛЕД							
ШЕЖИЛ КРАБЕ										
ТЕТРА- НИТРО- АНИЛИН										
БИЛО КО										
ГЛАГОЛ			АМЕРИЧКИ КОШАРКАШКИ КЛУБ							
РЕЧНА РИБА, ЛИЊАК										
ГРАД У БРАЗИЛУ			НАПРАВА, УРЕЂАЈ	ГЛАМАЦ СА СЛИКЕ	ФУДВАЛСКИ КЛУБ	ИМЕ ПЕВАЧИЦЕ ТИКАРАМ	СЛАБОСТ ЖЕЛУЦА			
СОЛИ ЦИЈАНОВЕ КИСЕЛИНЕ										
ФУДБАЛСКИ СТАДИОН ЦРВЕНЕ ЗВЕЗДЕ										
УРУГВАЈ		ПИСАЦ АРЧИВАЛД								
ЦЕВАСТЕ ОКАМЕНОТИНЕ			ГРАД У АРАБИЈИ							
СТАРО ИМЕ ЗА КИНЕЗА ОДРЖАВАТИ СЕ У ЖИВОТУ										
ОМЛАДИНСКИ РУКОМЕТНИ КЛУБ		БОРБО АРМАНИ ЕТРУРСКИ БОГ МРТВИХ		ИМПУЛС ДУВАЧКИ ИНСТРУМЕНТ						
ГРАД У НЕМАЧКОЈ				КАТАСТАРСКО ЈУТРО ЛЕК ПРОТИВ БОЛОВА						
ОЛОВО		ГРАД У АРГЕНТИНИ ПУКОТИНЕ У КРШУ								
СУЈЕТА						АНДРИЈЕВА ЈУНАКИЊА				
АМПЕР		ОДАЈА ЗА КАШЕ МУСЛИМ. МУШКО ИМЕ								
ЈУЖНОАФРИЧКА РЕПУБЛИКА (СКРЈ)			... СЕ КЛИНОМ ИЗВИЛА СМРЗНУТА ВОДА							
САГЛАСНИ, ОДГОВОРАЈУЋИ										
НЕНАОШТРЕНЕ				ИНСТИТУТ ЕКОНОМ. НАУКА ЕЛЕКТРОН						
ПОЛИТИКА СВОЈАТАНА ТУЂЕ ТЕРИТОРИЈЕ										

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: ехо, вод, ена, но, алс, кул, лаксанс, суви врат, в, карера, а, онатас, табу тема, серијал, валит, ко, абевил, с, ж, сс, ивт, нел, шне, очишћење, анкетар, рн, оп-арт, скала, ке, календар.

АНАГРАМ: бојана ординачев.

ДОМИНО УКРШТЕНИЦА: спенс, меко брашно, карваљо, обое, тор, оли, му, а, лабаво, ри, арбанаси, уг, н, устали на леву ногу, паук, шетачи, идол, дн, материјал, ло, чаир, сомова, озу, а, котиледони, аба, псалам, и, цветак, еи, етика, пионири, квад, ћитап, немир.

АНАГРАМ: кисела вода.

СУДОКУ: а) 956-217-843, 734-658-921, 128-934-756, 692-781-435, 587-423-619, 413-569-287, 279-145-368, 361-892-574, 845-376-192. б) 729-456-138, 863-217-459, 145-839-672, 257-984-361, 691-723-584, 438-561-297, 914-375-826, 386-192-745, 572-648-913.

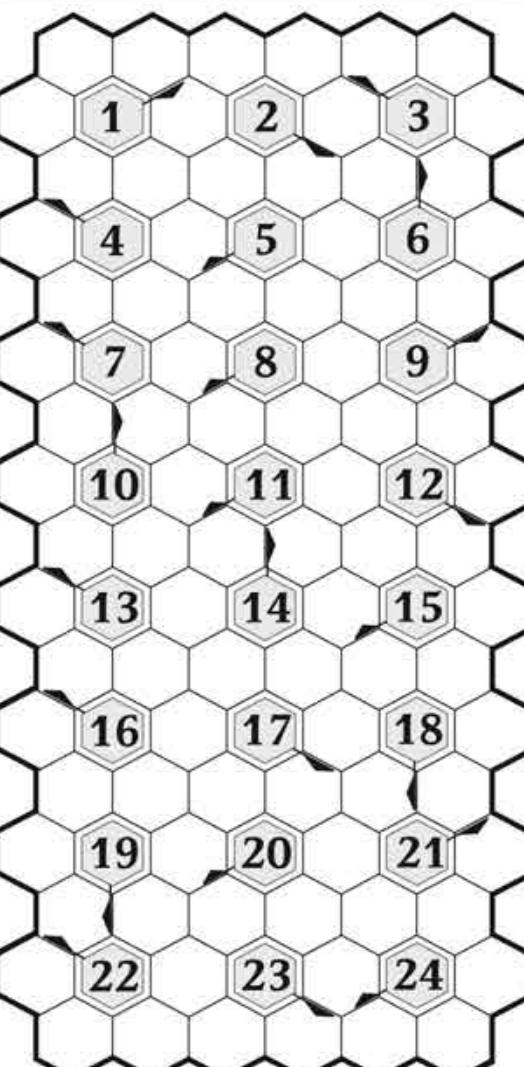
БЕЛА УКРШТЕНИЦА

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							

ВОДОРАВНО: 1. Надимак навијача Партизана (0), 2. Роптање - Симбол сумпора (1), 3. Град у Немачкој - Иницијали атлетичара Корице (3), 4. Радник који штрика (0), 5. Језеро у Северној Америци - Гомила, хрпа (1), 6. Ранији бразилски фудбалер (1), 7. Упркос свему - Наш предлог (1), 8. Тачка (енг.) - Серија, ред (1), 9. Коначно схватити (0), 10. Аустријски државник, Волфганг - Југ (озн.) (1), 11. Школарка (0).

УСПРАВНО: 1. Чинити неоправдани грех (израз) (0), 2. Чувени виолончелиста, Мстислав (0), 3. Подвргнути се хируршком захвату (0), 4. Име певачице Тейлор - Тениски клуб (скр.) - Име глумца Ејкројда (2), 5. Коњ у епским песмама - Превлака на Малаки - Име раније гимнастичарке Ким (2), 6. Радијус (озн.) - Поверено добро (лат.) - Симбол угљеника (2), 7. Варница - Највећи и најмногодујни континент (1).

УКРШТЕНИЦА У САЂУ

1. Период од 12 месеци, 2. Име глумца Диклића, 3. Ударац у тенису, 4. Доколица, 5. Мала соба, 6. Градић код Зрењанина, 7. Староримска провинција, 8. Штитник за главу, шлем, 9. Закључни део говора, 10. Име нашег патријарха, 11. Старо име Дубровника, 12. Обожавалац блуз музике, 13. Серије, редови, 14. Инфекција, 15. Име научника Ајнштајна, 16. Направе које служе за лакше управљање, 17. Европски народ, 18. Со азотне киселине, 19. Изузетно корпулентна особа (погрд.), 20. Сврха, 21. Грађевински материјал, 22. Чаролија, 23. Неверници, назнабошици, 24. Особа са истим именом.

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: лаки

2	1					
3		1	4	6		
	9	3		1		
3		2	6			
2	4			7	8	
1	8	3	9			
	6	4	7	8	2	
8	1				6	
6	5	3	2	4	9	

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи

4	9	6	7	2		
		7		5		
9	2			9		
3		5	8	6	2	
2	7	6		8	1	9
	4	8	2			
7	8	3	9	1	2	

НИВО ТЕЖИНЕ: тешки

8	2	3		6	5	7
6				4	9	1
7				5	4	3
				1	9	6
1	5					
2		1				
				2	7	5
7	6	5				
4	9					

ВАТЕР ПОЛО

ЕВРОПА КУП

Пут у Шпанију

ПРВИ четвртфинални дуели Европа купа играће се 14. Раднички, познато је, у тој фази такмичења за противника је добио шпански Матар. Први сусрет нашим играћима на гостовању, док реванш следи десет дана касније у Крагујевцу.

Остали парови су: Дебрецин - Динамо Москва, Савона - Олимпик Ница и Флоренција - Солнок.

В. У. К.

ПРВОБИТНА вест да је Дејан Удовичић поднео оставку на место селектора, показала се нетачном. Прослављени стручњак, сада тренер Радничког, пославши медијима отворено писмо, открио је истину око његовог одласка са клупе презентације Србије.

- У циљу објективног и истинитог информисања јавности поводом јучерашњег састанка у просторијама ВСС, желим да испакнем следеће:

Није истина да сам пре почетка састанка са играчима дао оставку. Присуствовао сам састанку и разочаран целокупном атмосфером и ставовима појединача након сат и по времена напустио сам исти поздравивши се са играчима. Сва дешавања после тога је искључива волја челника ВСС.

А на опроштајној конференцији за новинаре у београдском хотелу „Хајат“, Удовичић је рекао да је био приморан да напусти клупу националног тима, јер су почеле да се дешавају неке ствари испреплетане личним интересима, које не доприносе добрым резултатима и развитку овог спорта.

- Сведоци сте разједињавања препрезентације и монтиране фарсе против мене, како би се избегло истинито сагледавање ситуације и решавање стварних проблема.

СУПЕР ЛИГА СРБИЈЕ

11. КОЛО: Раднички 1923 - ОФК Београд 3:2, Нови Пазар - Слобода 2:2, Јавор - Хајдук 2:1, Рад - Војводина 1:1, Црвена звезда - Јагодина 1:2, Сmederevo - Доњи Срем 0:1, Спартак - БСК 2:1, Раднички (Н) - Партизан 0:4.
Партизан 11 10 0 1 35:7 30 Црвена звезда 11 8 1 2 26:15 25 Јагодина 11 7 2 2 12:6 23 Рад 11 5 3 3 14:9 18 Војводина 11 4 6 1 8:7 18 Спартак 11 5 2 4 16:12 17 Слобода 11 4 4 3 15:18 16 Нови Пазар 11 3 5 3 15:13 14 Доњи Срем 11 4 2 5 10:13 14 Јавор 11 4 1 6 15:11 13 Раднички (Н) 11 3 3 5 13:23 12 Раднички 1923 11 2 5 4 11:16 11 БСК 11 3 1 7 11:28 10 ОФК Београд 11 2 3 6 13:16 9 Хајдук 11 1 3 7 8:16 6 Сmederevo 11 0 5 6 5:17 5
12. КОЛО: Партизан - Раднички 1923, Хајдук - БСК, Јагодина - Сmederevo, Слобода - Раднички (Н), Војводина - Нови Пазар, Јавор - Рад, ОФК Београд - Црвена звезда, Доњи Срем - Спартак.

КРАГУЈЕВАЦ - Стадион: „Чика Даћа“. Гледалаца: 1.500. Судија: Милорад Мажић (Врбас). Сударци: Спалевић у 42. и Милошковић у 50. и 74. минуту за Раднички 1923, Тривуновић у 75. (из једанаестерца) и Јовановић у 89. минуту за ОФК Београд. Жути картони: Тривуновић, Бојавац (ОФК Београд).

РАДНИЧКИ 1923: Кнежевић, Павловић, Косорић, Милошевић, Фејса, Недовић, Милошковић, Петровић, Пејронијевић (ог 71. Својић), Спалевић (ог 77. Сикимић), Симовић (ог 89. Мушавац).

ОФК БЕОГРАД: Лукач, Петковић, Гашић, Ачић, Рогић, Чаврић (ог 59. Јовановић), Николић, Тривуновић, Павловић (ог 78. Мијић), Милић (ог 65. Григић), Бојавац.

ЈАООО... Умalo да се пред сам крај дуела Радничког и ОФК Београда сви пренеразимо крајним исходом. Водили су „црвени“ са 3:0, ништа није наговештавало преокрет, а онда су „романтичари“, уз помоћ пенала и још једног појетка, у последњим минутима јурнули свом снагом, бар на бод. Срећом, до изједначења није дошло. Остало је 3:2. Одбранисмо се како смо знали и умели и уписамо другу победу у првенству.

А да је ОФК сасвим коректан тим, могли су да се увере наши фудбалери и присутни на „Чика Даћи“. Иако смо одмах кренули ка њиховом голу, припредили преко Ивана Петровића, Симовића... гости су узвраћали. Најопаснији су били покушаји Богавца, Милића и Павловића. Ипак, натезање прекида Дарко Спалевић. Наш голготетер још једном је исказао своје умеће и довео нас у вођство - 1:0. Одлично се снашао у петерцу гостију, и после центаршута Душана Петронијевића у паду главом лопту послао у десни доњи углја голмана Лукача.

Притисак Крагујевачана растао је у наставку, и већ 50. минуту на семафору је стајало - 2:0. Овога пута Спалевић је асистирао Милошковићу, који је у паду спровео лопту у противничку мрежу. Трећи погодак у збио се у 74. минуту.

СПОРТ

УДОВИЧИЋ ОТКРИВА ИСТИНУ

Нисам поднео оставку, најурен сам

показали непрофесионалност и недоследност, а све је кулминирало на састанку у понедељак, 29. октобра.

Испало је да су играчи били нечји инструмент када је у питању то писмо. Чим се оно појавило, ја сам рекао да немам ништа против да се писмо објави, али су против тога били неки чланови Стручног савета као Александар Шоштар и Ненад Манојловић.

Председник ВСС Велибор Србровић могао је да ме задржи на месту селектора да је то искрено жеleo. У сличним ситуацијама су одреаговали председници кошаркашког и фудбалског савеза, и тада је све завршено за 24 сата, а овде очигледно није постојала та намера - казао је Удовичић, нагласивши да је и окончан договор око споразумног раскида уговора.

В. У. К.

ФУДБАЛ

РАДНИЧКИ - ОФК БЕОГРАД 3:2

Бункером до бодова

СПАЛЕ СВЕ ЕФИКАСНИЈИ

Стрелац опет - Станимир Милошковић. Како? Правовремено је утрао на дуги пас Ивана Петровића, и поред немоћног Лукача повећао предност на недостижних 3:0. Макар је тако изгледало у тим моментима. Али, препуштену иницијативу гости брзометно користе и постижу погодак. На једну убачену лопту кренули су голман Кнежевић и Богавац, а њихов контакт судија Мажић преточио је у пенал за госте. Са 11 метара прецизан је био је Весељко Тривуновић. Опуштеност домаћих у 88. минуту кажњава и Ивица Јовановић, смњивши заостatak свог тима на само један гол. Потом су кренули Београђани на све илиништа, „мували“ се све чешће преđ нашим голом, али то им није донело берићет.

А у суботу иде право - „лудило“. Игра се са шампионом Партизаном, у Београду. Већи изазов на домаћој сцени, тренутно не постоји. У суботу иде право - „лудило“. Игра се са шампионом Партизаном, у Београду. Већи изазов на домаћој сцени, тренутно не постоји.

В. У. К.

НИЖЕ ЛИГЕ

Српска лига „Запад“, 12. коло: Бане - Млади радник 0:0, Слоја (ПМ) - Партизан (ББ) 2:1, Крушик - Мачва 0:0, Јасеница 1911 - Сељак (М) 0:1, Шумадија (А) - Железничар 2:1, Вујић - Победа Белошевац 0:0, Полећ (Љ) - Слобода (Ч) 1:0, Рудар - Раднички (Кл) 0:0.

Табела: Слоја (ПМ) 24, Млади радник 22, Шумадија (А) 19, Победа Белошевац 19, Бане 19, Мачва 18, Рудар 18, Јасеница 1911 17, Полећ (Љ) 17, Сељак (М) 17, Крушик 16, Вујић 14, Слобода (Ч) 11, Железничар 10, Партизан (ББ) 7, Раднички (Кл) 4 бода.

13. коло: Победа Белошевац - Полећ (Љ) (недеља, 13.00), Раднички (Кл) - Бане, Слобода (Ч) - Рудар, Железничар - Вујић, Сељак (М) - Шумадија (А), Мачва - Јасеница 1911, Партизан (ББ) - Крушик, Млади радник - Слоја (ПМ).

Зона „Морава“, 13. коло: Тушин - Славија 6:0, Водојажа - Трејча 3:0, Каћајорђе - Мешалац 0:1, Ор-

ловац - Пријевор 2:1, Таково - Јошаница 0:1, Полећ (Т) - Омладинац (З) 2:1, Мокра Гора - Шумадија 1903 2:1, Слобода (Г) - Омладинац (НС) 1:2.

Табела: Тушин 26, Јошаница 26, Мокра Гора 26, Шумадија 1903 25, Каћајорђе 21, Таково 20, Полећ (Т) 19, Омладинац (НС) 18, Слобода (Г) 17, Мешалац 16, Орловац 16, Трејча 15, Водојажа 14, Омладинац (З) 11, Пријевор 11, Славија 5 бода.

14. коло: Шумадија 1903 - Слобода (Г) (недеља, 11.00), Славија - Омладинац (НС), Тушин - Водојажа (недеља, 13.00), Омладинац (З) - Мокра Гора, Јошаница - Полећ (Т), Пријевор - Таково, Мешалац - Орловац, Трејча - Каћајорђе.

Права традиција, 13. коло: Колонија - Шумадинац 1:3, Ердољија 1931 - Шумадија (Ч) 0:0, Корићани - Партизан (П) 2:4, Сушица - Јагран 2:1, Слоја (Д) - Будућност 2:2, Виногради ДБ - Ђава 0:0, Сељак (МП) - Јединство 2:1, Арсенал - Маршић 3:3.

Табела: Колонија 31, Арсенал 29, Сушица 26, Корићани 24, Јединство 23, Јагран 22, Будућност 20, Маршић 19, Шумадинац 17, Партизан (П) 16, Сељак (МП) 13, Виногради ДБ 11, Слоја (Д) 9, Ердољија 1931 8, Ђава 8, Шумадија (Ч) 7 бода.

14. коло: Партизан (П) - Сушица (субота, 13.00), Шумадинац - Маршић, Јединство - Арсенал, Ђава - Сељак (МП), Будућност - Виногради ДБ, Јагран - Слоја (Д), Шумадија (Ч) - Корићани, Колонија - Ердољија 1931 (недеља, 13.00).

Друга традиција, 13. коло: Шумадије 2008 - Бајремар 0:2, 21. октобар - Кошутњак 5:0, Младост Тиферић - Кајдук 1:1, Кутлово - Крменац 3:1, Србија - Слоја (Л) 0:0, Азбесија - Ботшуње 2:2, Сељак (П) - Борац 4:1, Добрача - Младост 5:5.

Табела: Бајремар 34, Србија 29, 21. октобар 28, Кутлово 25, Слоја (Л) 25, Кошутњак 22, Кајдук 21, Младост Тиферић 16, Ботшуње 15, Младост 15, Добрача 13, Азбесија 12, Сељак (Ц) 10, Крменац 9, Борац 7, Шумадије 2008 2 бода.

14. коло: Шумадије 2008 - 21. октобар (субота, 13.00), Бајремар - Младост, Борац - Добрача, Ботшуње - Сељак (Ц), Слоја (Л) - Азбесија, Крменац - Србија, Кајдук - Кутлово, Кошутњак - Младост Тиферић (недеља, 13.00).

ПАРАСПОРТ

Пријовићу бронза

у дисциплини 100 метара слободним стилом, Крагујевчанин Александар Пријовић освојио је бронзану медаљу на Првенству Србије у пливању за особе са инвалидитетом.

На такмичењу у Београду, Пријовић је наступио као представник Спортског друштва „Плегијаспорт Шумадија“, чији је члан неколико година.

В. У. К.

ФУТСАЛ

Бришва за историју

БОЛОВИЋ ЗАСЛУЖИО СВЕ ПОХВАЛЕ

ГОЛОМ у 23. минути утакмице против Египта, Вид

СТРЕЉАШТВО**На пут о свом трошку**

НАЈМЛАДИ и најталентованији стрелци „Чика Мате”, Невена Армуш и Милош Ивановић, учествоваће од 9. до 11. новембра у словачкој Нитри на међународном турниру олимпијских нада.

Симптоматично је да на ово такмичење млади крагујевачки стрелци иду о свом трошку, с обзиром да клуб нема пару да финасира ино наступе својих стрелаца, а Савезу тако нешто није ни на крај памети!

И то није најгоре. У клубу, осим поменутог двојца, има још прегрт одличних стрелаца, који такође немају никакву подршку од оних од којих се она очекује, осим, наравно, од родитеља.

С. М. С.

АТЛЕТИКА**Завршно
окупљање у
Шумарицама**

ТРАДИЦИОНАЛНА манифестија краљице спорта - „Дани атлетике”, којом се практично обележава окончање сезоне, одржана је о викенд у крагујевачком хотелу „Шумарице“. Овом склупу присуствовали су представници готово свих клубова у земљи, регионалних савеза, као и тренерске и судијске организације.

Највише се дискутовало о даљој стратегији развоја атлетског спорта у Србији, односно програму савезног капитена, календару такмичења за наредну годину, те организационим питањима клубова, селекцији у атлетици и употреби (не)дозвољених сређстава, уз неизбежни осврт на постојећу ситуацију. Такође, добијене су и неопходне информације о правилнику лиценцирања атлетских клубова, тренера и судија, док су тренери чији су такмичари овлајали одличја на значајним такмичењима, имали неколико предавања намењених едукацији својих млађих колега.

В. У. К.

БОКС**И даље на челу
регионе**

БОКСЕРСКИ клуб Раднички и после седмог кола првенства региона Шумадије, одржаног за викенд у Пријепољу, остао је на челу табеле. Такмичари нашег састава, у осам мечева, забележили су пет победа, два пораза, док Дашић није имао ривала. Уздигнуте главе са ринга су сишли Ненад Васић, Никола Букелица, Стефан Јовановић, Лазар Станојевић и Радован Недовић, а поражени су Немања Митровић и Себастијан Анђелковић.

Следеће коло на програму је 17. овог месеца у Трстенику, када је заказана и редовна Изборна скupштина регионалног савеза. Крагујевачки клуб за место председника кандидоваће Радета Гвоздића, свог тренутног потпредседника.

М. М.

“ЦРВЕНИ” НАПОКОН ПРОРАДИЛИ

Фото: kragujevacke.rs

ОД ЧЕТВРТКА ДО ЧЕТВРТКА**П Е Т А К**

ОДБОЈКА: Раднички Креди банка - Рибница (Краљево), хала „Језеро“ (17.30)

РУКОМЕТ: Раднички - Мешалојластика (Шабац), хала „Језеро“ (20.00)

С У Б О Т А

КОШАРКА (Ж): Раднички - Србобран, хала „Парк“ (17.00)

ОДБОЈКА (Ж): Раднички - Смеј 5, сала ОШ „Стањслав Сремчевић“ (19.00)

С Р Е Д А

ОДБОЈКА: Раднички Креди банка - Хијо Но Амаштешен (Белића), хала „Језеро“ (19.00)

ПРВА “А” ЛИГА - Ж**Црвене нису издржале**

МАЛО је недостајало па да кошаркашице Радничког у шестом колу Прве “А” лиге направе изненађење у Јагодини и нанесу први пораз истоименој екипи и тренутном лидеру првенства. Одлично су “црвене” стартовале, имале су пет кошева вишак (14:9) после прве четвртине, полувреме су решиле у своју корист са 25:21, али су поклекле у трећем периоду, па су домаће играчице ипак успеле да ствари поставе на своје место. На крају - 60:51.

Одлично је у редовима Радничког одиграла Јелена Првуловић, која је постигла 12 кошева, а уз то имала седам успешних скокова и три асистенције. По учинку, одмах иза ње је Марина Лешњац, која је постигла 11 поена.

Са друге стране, екипа Шумадије забележила је другу победу. На свом терену Крагујевчанке су биле успешније од Беочина - 80:72. Тријумф домаћих није долазио у питање, с обзиром да су агресивном и одлучном игром наше кошаркашице јасно ставиле до знања противнику шта очекују у овом сусрету. То потврђује и појединачни подаци да су у последњих десет минута игре, с обзиром на вођство од 24 коша разлике, ушле нешто опуштеније.

Најефикаснија играчица код Шумадије била је Христина Марјановић са 17 кошева, уз то имала и девет скокова, чак седам офанзивних, а добру партију пружила је и Кристина Остојић, која је забележила 15 поена.

У суботу је на програму седмо коло Прве А лиге. Кошаркашице Радничког тога дана дочекују екипу Србобрана из истоименог места (хала “Парк”, 17 сати), док Шумадија игра у Нишу против Студента.

С. М. С.

АБА ЛИГА

7. КОЛО: Раднички - Крка 84:71, Широки - Задар 80:71, Будућност - Цибона 60:64, Сплит - Партизан 72:79, Црвена звезда - Солник 103:74, Олимпија - МЗТ Скопље 60:64, Цедевита - Игокеа 78:76.

Партизан 7 6 1 548:490 13
Игокеа 7 6 1 535:496 13
Цедевита 7 5 2 523:512 12
Цибона 7 4 3 513:497 11
Црвена звезда 7 3 4 568:539 10
Будућност 7 3 4 479:465 10
Раднички 7 3 4 550:544 10
Олимпија 7 3 4 520:517 10
Широки 7 3 4 502:506 10
Крка 7 3 4 468:487 10
Сплит 7 3 4 510:532 10
МЗТ Скопље 7 3 4 475:503 10
Задар 7 2 5 535:555 9
Солник 7 2 5 503:586 9

8. КОЛО: Цибона - Раднички, Задар - Игокеа, МЗТ Скопље - Цедевита, Олимпија - Солник, Партизан - Црвена звезда, Крка - Сплит, Широки - Будућност.

**И РАТКО ВАРДА
МЕЂУ “ЦРВЕНИМА”****Најзад
прави
центар**

ОНО што је у суботу на прес конференцији најављено, догодило се само два дана касније. Раднички је дочекао центрачије и име и каријера уливају поштовање на овим просторима. Ради се о Ратку Варди, тридесетогодишњем репрезентативцу Босне и Херцеговине, високом 213 сантиметара, а уговор је потписан до краја сезоне.

Варда је почeo каријеру у Партизану, играо по клубовима у Турској, Литванији, Русији, Шпанији, Польској, Словенији, Украјини, НБА, а у Крагујевац је дошао из иранског Махрам Техерана.

М. М.

МУТА КАЖЕ:**Публика не прави
измене**

ТОКОМ утакмице интересантно је било да слушкавици реакције са трибина које су се односиле на поставу Радничког. Синовец је добрим партijама у већини утакмица ове сезоне „купио“ публику, чији је неоспорно први „пик“. Николић га је, сходно својим замислима, увео крајем прве деонице, а до краја се са трибинама, увек када је он био ван игре, чуло скандирање његовог имениа. Бек крагујевачке екипе јесте био најефикаснији на терену и имао индекс 20, али је више пута у одбрани „испадао“ из игре, па је противник то са лакоћом кажњавао.

На конференцији за новинаре после утакмице реакција је била оваква.

- Синовец је добар играч, на-

предује, али не своди се кошарка само да се постигне тројка. Треба испоштовати ствари које су договорене на тренингу, треба бити озбиљан у одбрани и извршавати задатке. Ипак сам ја тренер, не може публика да прави измене - биле су речи првог стручњака Радничког.

Поред тога, Николић је наговестио да клуб трага за још једном „петицом“, али да је тржиште скромно, а играчи „зацепљују“ са износима. Тражи се озбиљан и квалитетан центар ако се већ дају паре, како се изразио стратег крагујевачког клуба.

FITNESS SHOP
OLYMPIA
SPORTSKA HRANA №1
Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

ПРВА “А” ЛИГА (Ж)

6. КОЛО: Шумадија - Беочин 80:72, Црвена звезда - Челарево 104:59, Србобран - Шабац 49:66, Стара Пазова - Студент 65:64, Јагодина - Раднички 60:51. Врбас је био слободан.

Јагодина 6 6 0 456:394 12
Црвена звезда 5 5 0 433:303 10
Шабац 6 4 2 418:405 10
Србобран 6 3 3 421:419 9
Стара Пазова 6 2 4 421:443 8
Студент 6 2 4 403:436 8
Шумадија 5 2 3 378:395 7
Беочин 5 2 3 324:344 7
Раднички 5 2 3 307:328 7
Врбас 5 2 3 356:362 7
Челарево 5 0 5 336:424 5

7. КОЛО (недеља): Раднички - Србобран, Шабац - Стара Пазова, Челарево - Врбас, Беочин - Црвена звезда, Студент - Шумадија. Слободна је Јагодина.

8. КОЛО (среда): Шумадија - Црвена звезда, Јагодина - Челарево, Врбас - Беочин, Студент - Шабац, Стара Пазова - Раднички. Србобран је слободан.

ЧЕЛИНЦ КУП

Правац на Белгијанце

СРЕДИНОМ наредне седмице следи, барем што се тиче Радничког Креди банке, још једна, шеста узастопна сезона у Европи. Ове године, тачније прошле сезоне, остварен је пласман у Челинцу куп, по квалитету најслабије рангирани у континенталним клупским такмичењима. Крагујевачки клуб у првом колу за ривала има екипу Хипо Амштетен из истоименог белгијског града.

Прва утакмица игра се у „Језеру“ у среду, 14. новембра, од 19 сати, а реванш је седам дана касније на терену ривала. Меч у Крагујевцу судиће Бантијанидис са Кипра и Румун Кристеа, а бољи из овог двомеча у наставку такмичења играће са пораженим из сусрета првог кола ЦЕВ купа, у коме су се састали холандски Орион Детингема и турски Мијалинге Пијано Анкаре.

М. М.

КУП СРБИЈЕ

Један меч води у четвртфинале

ТАКМИЧЕЊЕ за Куп Србије полако се ближи завршној фази. У понедељак, у Београду су извучени парови осмине финала у обе конкуренције, где крагујевачка одбојка има по једног представника.

Код мушкараца то је, наравно, Раднички Креди банка, који ће играти као гост са екипом Јагодине, док ће девојке Смеч 5 дочекати Јединство из Ужица.

Игра се само један меч, а термини су знани, 27. и 28. новембар.

М. М.

СПОРТ

ОДБОЈКА

СПАРТАК (С) - РАДНИЧКИ КРЕДИ БАНКА 3:2

Од готовог - вересија

СУБОТИЦА - Хала: „Дудова шума“. Гледалаца: 500. Судије: Леко и Мильковић (Београд). Резултат по сетовима: 20:25, 23:25, 25:19, 25:17, 17:15.

СПАРТАК: Ћрњански 17, Јањић 1, Елезовић 2, Кецман 16, Медић 22, Стојковић 17, Видаков (либеро), Конкољ (либеро), Јанаков 5, Марковић, Кубуровић 1, Пуалић.

РАДНИЧКИ КРЕДИ БАНКА: Ђоровић 11, Н. Стевановић 13, Радовић 16, Н. Стевановић 8, Илић, Чедић 11, Пантелић (либеро), Јовановић 1, Перовић 2, Иловић 3, Блатојевић 5, Вуловић.

НАСТАВИЛИ су крагујевачки одбојкаши да у овој сезони играју по систему топло-хладно. После три бода са београдског, са гостовања у Суботици носе само један, два су изгубили искључиво својом кривицом. Стара бољка овог састава, доласци Чедића и Стевановића испоставило се нису ништа променили, а то је неспособност да се одржи концентрација током читавог меча, остаје и даље на сази. Као последица наставља се распродажа бодова, који ће сигурно је зафалити у финишу, када се буде „јурио“ што бољи пласман пред плеј-оф.

Почело је сјајно, према очекивању. Раднички је долазио до вођства, играо како треба да би се предност задржала и дошао на праг максималне победе и нова три бода. Тада следи, за оне који претендују да буду озбиљан тим, несхватаљив пад. Суботичани хватају последњи воз, почињу да ресирају, појачавају блок и то доноси резултат. Веома убедљиво долазе до изједначења и прилике да победе, испоставило се, неправедно фаворизованог ривала. Тај брек је посебна прича. Наставља се у истом ритму, Спартак у финиш улази са вођством од 12:8, али следи последњи трзај грогираног боксера. Раднички долази до прве сет лопте, али узлуд, јер, како је већ речено, концентрацију треба држати до краја. Домаћин се враћа у игру и на крају заслужено слави.

Поглед на статистику говори да је утакмица, статистички гледано, изгубљена због великог броја грешака, чак 35, што је наравно недопустиво. Дејану Матићу предстоји велики посао јер следи тежак период у коме се домаћи шампионат уквршта са играњем у Европи. Први изазов код куће следи већ наредног викенда, а на програму је комшијски дерби са Рибницом у „Језеру“.

М. М.

WIENER STÄDTISCHE LIGA

4. КОЛО: Спартак (С) - Раднички Креди банка 3:2, Рибница - Железничар 3:1, Партизан - Ђердан 0:3, Спартак (Љ) - Црвена звезда 0:3, Млади радник - Војводина 3:2.

Црвена звезда	4	4	0	12:2	12
Ђердан	4	4	0	12:2	12
Млади радник	4	3	1	9:5	8
Раднички КБ	4	2	2	9:8	6
Спартак (Љ)	4	2	2	6:7	6
Војводина	4	1	3	9:9	6
Спартак (С)	4	2	2	7:9	5
Рибница	4	2	2	8:9	5
Железничар	4	0	4	2:12	0
Партизан	4	0	4	1:12	0

5. КОЛО: Раднички Креди банка - Рибница, Црвена звезда - Спартак (С), Војводина - Спартак (Љ), Ђердан - Млади радник, Железничар - Партизан.

ПРВА ЛИГА - Ж

Смеч запосео врх табеле

ЧЕТВРТО коло такићења у овогодишњој Првој лиги за жене обележила су два сусрета у Крагујевцу. Насупрот очекивањима, веома лако новајлија у лиги, екипа Крагуја, у крагујевачком дербију била је боља од Радничког са убедљивих 3:0. Резултат по сетовима износио је 25:22, 25:19, 25:21. У сусрету екипа које су у досадашњем делу показале највише, Смеч 5 је савладао Црнокосу из Косијерића после велике борбе у тај бреку, по деоницама 25:21, 21:25, 12:25, 25:12, 15:13.

После четири одиграна кола Смеч 5 се налази на врху табеле са бодом предности испред Црнокосе, Раднички је сакупио осам и држи трећу позицију, док се Крагуј са шест освојених бодова налази на шестом месту. Наредног викенда следи још један међусобни дерби ривала из Крагујевца у коме Раднички дочекује Смеч, док Крагуј гостује Зрењанину.

М. М.

РВАЊЕ

Неизвесно, ал' неуспешно

ПОРАЖЕНИ су на свом паркету рвачи Радничког у седмом колу Прве лиге. Незнанти бољим од њих показао се зрењанински Пролетер, а крајњи резултат гласио је 4:3 за госте.

Иако су „првени“ наступили у нешто подмлађеном сastavu, с обзиром да су Анакијев и Димитријевић одмарали због саме завршнице првенства, јер се од њих највише и очекује, ипак је виђен добар, неизвестан и веома квалитетан меч.

Победе за домаћина остварили су Тарићић, Тодоровић и Јаковљевић, а у неизвесној завршници одлучили су боље припремљени рвачи из Зрењанина у категоријама до 120 килограма.

Већ у недељу Раднички ће се састати са Сентом у Суботици.

С. М. С.

КУГЛАЊЕ

Водовод испаде из Купа

ПАНТИЋ КАО ВИНО, СТАРИЈИ - А БОЉИ

НИСУ успели куглаши Водовода да се пласирају међу осам најбољих тимова Србије. Прошле недеље, у Крушевцу, поражени су од београдског Партизана резултатом 6:2, у оквиру осмине финала националног Купа.

Ипак, нису се „водоводџије“ обрукали. Пружили су достојан отпор реномираном ривалу, о чему речито говори и пораз од свега 60 чуњева разлике - 3.267:3.207. Најбољи играч сусрета био је Милован Пантић, који је „убио“ 580 чуњева.

А сад, првенство

ОВОГ викенда настављају се лигашки окршаји у Првој лиги Србије, група Центар.

У оквиру осмог кола, оба крагујевачка представника гостују, па ће се Водовод састати са Смедеревом, а Пак Промет игра против Краљева.

С. М. С.

ПЛИВАЊЕ

Куда са медаљама

НА Отвореном првенству у Поточцу, пливачи Пирата освојили су невероватне 73 медаље (34 златне, 21 сребрну и 18 бронзаних), а тиме и шампионски пехар у конкуренцији 289 такмичара из 15 домаћих клубова.

И други крагујевачки представник, Пливачки клуб Фока, имају успешан наступ. Његовим члановима припало је 12 медаља - три златне, четири бронзане и пет сребрних.

В. У. К.

РУКОМЕТ

РАДНИЧКИ (К) - РАДНИЧКИ (С) 28:25

Комшике испраћене празних шака

РАДНИЧКИ - МЕТАЛОПЛАСТИКА

Ухваћен предах пред нови дерби

ПАУЗА узрокована обавезама наше репрезентације је прошла, па се од овог викенда наставља првенствена трка у Супер лиги Србије.

Тако ће се већ сутра, од 20.15 сати, Раднички састати са шабачком Металопластиком у хали „Језеро“.

В. У. К.

ИМЕЊАКИЊЕ из оближњег Свилајнца нису одолеле рукометашицама нашег Радничког. Њихов пораз ниједног тренутка није долазио у питање, па је сусрет окончан не тако убедљивом, али прилично лаком победом Крагујевчанки - 28:25.

Већ уводни минути утакмице наговестили су у ком ће смрту она

ићи. Домаће су брзо стекле предност, коју су потом рутински одржавале, те се на одмор отишло са четири гола разлике у њихову корист (13:9).

Наставак није донео никакву значајнију промену. Најефикаснија у редовима „првених“, Катарина Степановић, и даље је немилосрдно решетала мрежу гошћи, у чему се истакао и наш други бек Јасмина Кукић-Радојичић, док им је са друге стране једини отпор пружала такође голгетерски расположена Сузана Ђубела.

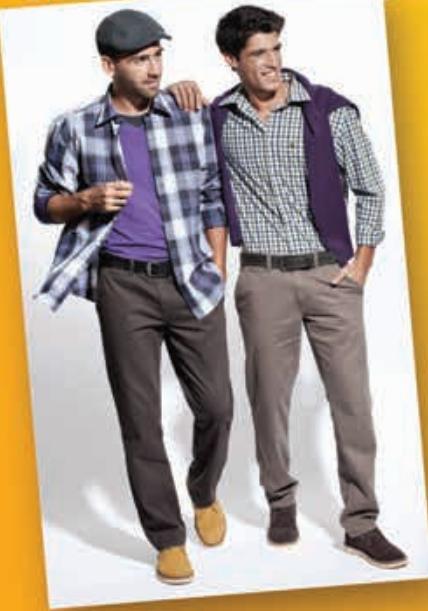
Ипак, то је било недовољно да се крајњи скор икако доведе у питање.

В. У. К.

Rodđendan!

**Slavimo 1. rođendan
od otvaranja naše
prve radnje u Srbiji!**

H&O
Kragujevac
TC Plaza,
Bulevar kraljice Marije 23,
tel 064/ 82 137 93

**Na
kompletan
asortiman!**

-25%

Do kraja novembra!

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ

од 8. до 14. новембра

Четвртак
8. новембар

Петак
9. новембар

Субота
10. новембар

Недеља
11. новембар

Понедељак
12. новембар

Уторак
13. новембар

Среда
14. новембар

**СТАЊЕ
СТВАРИ**

Седница Скупштине града

Обој ме Кљубрик

Култура

Мозаик

**Јутарњи
програм**

**СЕРВИС
КОМУНАЛНИ**

20.00 Ставари
07.00 Јутарњи програм
09.00 Вести
09.05 Музички програм
10.00 Кухињица р.
10.30 Путујуће приче р.
11.00 Документарна серија:
Дневник великих мачака.
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Кухињица у цвећу р.
13.00 Музички програм
14.00 Комунални сервис р.
15.00 Цртани филм
15.30 Раскршића р.
16.00 Вести
16.05 Неми сведок р. —
16.45 Неми сведок р. —
17.00 Јоша Шумадија
18.00 Fashion Files р.
18.00 Књижевни магазин
18.30 Мобил Е
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Октобар 1941.-
—једно сећање
21.00 Неми сведок —
22.00 Хроника 2
22.30 Кад кажете... Регионални развој
23.30 Илузиониста р.
00.00 Вести
00.05 Хит дана
наставак програма ТВ Крагујевац

09.05 Седница Скупштине града
07.00 Јутарњи програм
09.00 Вести
09.05 Седница Скупштине града
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 АБС шоу
13.00 Музички програм
14.00 Ставари р.
15.00 Цртани филм
15.30 Атлас р.
16.00 Вести
16.05 Неми сведок р. —
17.00 Јоша Шумадија
18.00 Fashion Files р.
18.30 Мобил Е
18.50 Хит дана
19.00 Октобар 1941.-
—једно сећање
21.00 Неми сведок —
22.00 Хроника 2
22.30 Кад кажете... Регионални развој
23.30 Илузиониста р.
00.00 Вести
00.05 Хит дана
наставак програма ТВ Крагујевац

23.00 Обој ме Кљубрик
08.45 Најава програма
09.00 Вести
09.05 Цртани филм
09.35 Тарзан р.
10.00 Кухињица
11.00 Нокаут р.
11.30 Улови трофеј р.
12.00 Вести
12.05 Шумадијски праг р.
13.00 Кућица у цвећу
13.30 Fashion files
14.00 Shopping avantura
15.00 Документарни програм
16.00 Вести
16.05 Chok Deep ■
18.00 Октобар 1941.-
—једно сећање р.
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Октобар 1941.-
—једно сећање
21.00 Неми сведок —
22.00 Хроника 2
22.30 Кад кажете... Регионални развој
23.30 Илузиониста р.
00.00 Вести
01.00 Хит дана
наставак програма ТВ Крагујевац

08.45 Најава програма
09.00 Вести
09.05 Цртани филм
09.35 Најомешаније животиње р.
10.00 Биографије познатих
11.00 Кућица у цвећу
11.30 Лек из природе
12.00 Вести
12.05 Шумадијски праг
13.00 Агро дневник
14.00 Раднички-Металопластика
(снимак рукомет, утакм.)
16.00 Вести
16.05 Пеноћни човек
18.00 Нокаут
18.30 Улови трофеј
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Стаклено звено
20.30 Најомешаније животиње
21.00 Концерт
22.00 Хроника 2
22.30 Култура
23.00 АБС шоу
23.00 Обој ме Кљубрик ■
00.00 Вести
01.00 Хит дана
наставак програма ТВ Крагујевац

17.00 Мозаик
17.00 Јутарњи програм
09.00 Вести
09.05 Музички програм р.
10.00 Кухињица р.
10.30 Кухињица у цвећу р.
11.00 Кад кажете... Регионални развој р.
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Стаклено звено р.
13.00 Музички програм
14.00 Шолинг антавтура р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 G.E.T. Report
16.00 Вести
16.05 Неми сведок р. —
17.00 Мозаик
18.00 Све о животињама
18.30 Мобил Е
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Спортски преглед
20.00 Партизан - Раднички
(снимак фудбал, утакм.)
21.00 Суграђани
22.00 Хроника 2
22.30 Документарна серија:
Познати екстремно
23.00 Документарни програм:
Нокаут
00.00 Вести
00.05 Хит дана
наставак програма ТВ Крагујевац

07.00 Јутарњи програм
07.00 Јутарњи програм
09.00 Вести
09.05 Музички програм р.
10.00 Кухињица р.
10.30 Све о животињама р.
11.00 Документарна серија:
Познати екстремно р.
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Агродневник р.
13.00 Музички програм
14.00 Партизан - Раднички
(снимак фудбал, утакм.) р.
15.00 Суграђани р.
15.30 Супертехнолгија р.
16.00 Вести
16.05 Илузиониста р.
17.00 Мозаик
18.00 Ноге на путу
18.30 Мобил Е
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Турнеја КРАФ
20.30 Суграђани р.
21.00 Мозаик
22.00 Неми сведок —
22.30 Хроника 2
23.00 Документарна серија:
Познати екстремно
23.30 Биографије познатих р.
00.00 Вести
00.35 Хит дана
наставак програма ТВ Крагујевац

20.00 Комунални сервис
07.00 Јутарњи програм
09.00 Вести
09.05 Музички програм р.
10.00 Кухињица р.
10.30 Ноге на путу р.
11.00 Документарна серија:
Познати екстремно р.
11.55 Хит дана
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Култура р.
13.00 Музички програм
14.00 Турнеја КРАФ р.
14.30 Суграђани р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 Супертехнолгија р.
16.00 Вести
16.05 Неми сведок р. —
17.00 Мозаик
18.00 Ноге на путу
18.30 Мобил Е
18.50 Путујуће приче
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Комунални сервис
21.00 Неми сведок —
22.00 Хроника 2
22.30 Документарна серија:
Познати екстремно
23.30 Раскршића р.
00.00 Вести
00.05 Хит дана
наставак програма ТВ Крагујевац

■ филм □ серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs